

ประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
The Effectiveness of Investigation Services of Mueang Prachinburi Police Station

ร้อยตำรวจโท พชร แสนชัยสกุลกิจ
Police Lieutenant Pachara Saenchaisakulkit

วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Master of Public Administration Thesis in Urban and Rural
Community Development and Administration
Phetchaburi Rajabhat University

2554

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ ประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
ผู้วิจัย ร้อยตำรวจโท พชร แสนชัยสกุลกิจ
สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุเทพ ลีมอรุณ)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.บุษราคัม สิงห์ชัย)

.....กรรมการ
(ดร.เชิดชัย ฐระแพง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุเทพ ลีมอรุณ)

.....กรรมการ
(ดร.เชิดชัย ฐระแพง)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์สุนันท์ นิลพงษ์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาโรช เฟือกบัวขาว)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัต กลิ่นงาม)

บัณฑิตศึกษา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ศูนย์จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง

ชื่อวิทยานิพนธ์ ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
ผู้วิจัย ร้อยตำรวจโท พชร แสนชัยสกุลกิจ สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและ
ชนบท พ.ศ. 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี 2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการงานสอบสวนกับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีแอลเอสดี และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านการพิจารณาสิ่งคดีของพนักงานอัยการ ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน และด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน

2. ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนต่างกัน มีความเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การให้บริการงานสอบสวนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อค้นพบจากการวิจัย คือ ประชาชนยังมีความเข้าใจด้านกฎหมายน้อย ขาดอัตรากำลังของพนักงานสอบสวน ควรมีการกำหนดมาตรฐาน และมาตรการในการควบคุมกำกับ การดำเนินการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และให้ทางฝ่ายอัยการเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

Thesis Title: Effectiveness of Investigation Service of Mueang Prachin Buri Police Station

Researcher: Police Lieutenant Pachara Saenchaisakulkit **Major:** Urban and Rural Community Development and Administration **Year:** 2011

Abstract

The purposes of this study were: 1) to determine effectiveness of investigation service of Mueang Prachin Buri Police Station 2) to compare the effectiveness of investigation service of Mueang Prachin Buri Police Station based on their personal status And 3) to relate of investigation service and effectiveness of investigation service of Mueang Prachin Buri Police Station. The samples of study were 385 people who received investigation service of Mueang Prachin Buri Police Station. A questionnaire form were used for data collection. The data were analyzed with statistical methods to determine frequency, percentage, mean, and standard deviation. Hypothesis test by t-test, One- way ANOVA, LSD and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The findings were as follows:

1. The effectiveness of investigation service of Mueang Prachin Buri Police Station was at a high level: ranging from the higher mean score as the meditation orders a case of public prosecutor officer, performance or well preparation of investigative reports done by the officers, took advertise by the officers and gathering information and evidence of investigative.

2. People were old, education level, occupation, and experience in investigation service differently; had effectiveness of investigation service of Mueang Prachin Buri Police Station, significantly at .05 levels.

3. The investigation service was related to the effectiveness of investigation service of Mueang Prachin Buri Police Station, significantly at .01 levels.

The findings from this study were people not understood about law, lacking of number of investigative officer, to suppose standard specification and measure of the investigation official, and public prosecutors came to participate.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ สุเทพ ลิ้มอรุณ ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.เชิดชัย ชูระแพง กรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ดร.บุษราคัม สิงห์ชัย ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ สุนันท์ นิลพงษ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาเสาะเวลาให้คำแนะนำและพิจารณาตรวจทานแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นอันทรงคุณค่ายิ่งต่องานวิจัย จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านที่กรุณาเสาะเวลาในการตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ประสิทธิ์ ประสาทความรู้ทางวิชาการและประสบการณ์แก่ผู้วิจัย

ขอบคุณประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูล ต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยครั้งนี้

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อสุรเชษฐ์ คุณแม่ชญญา แสนชัยสกุลกิจ ที่ให้ กำลังใจและสนับสนุนการศึกษาด้วยดีตลอดมา

ร้อยตำรวจโท พชร แสนชัยสกุลกิจ

ตุลาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพประกอบ.....	(12)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
ประโยชน์ของการวิจัย.....	10
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ.....	14
การดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทย.....	20
อำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน.....	31
การดำเนินการสอบสวนของพนักงานสอบสวน.....	40
ข้อมูลเกี่ยวกับสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี.....	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	67
สรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	71
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	74
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	74
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	76

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย.....	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
4 ผลการวิจัย.....	80
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่มารับบริการ งานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี.....	81
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร เมืองปราจีนบุรี และระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี.....	84
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน.....	98
ตอนที่ 4 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิผลการให้บริการ งานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี.....	122
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	125
สรุปผลการวิจัย.....	125
การอภิปรายผล.....	134
ข้อเสนอแนะ.....	139
บรรณานุกรม.....	142
ภาคผนวก.....	146
ภาคผนวก ก เครื่องมือในการวิจัย.....	147
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	155
ประวัติผู้วิจัย.....	158

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง..... 75
4.1	ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี..... 81
4.2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี..... 84
4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน..... 85
4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการให้บริการอย่างทันเวลา..... 86
4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ..... 88
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง..... 89
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า..... 91
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการให้บริการ งานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี..... 92
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการให้บริการ งานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน..... 93
4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวน ของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน..... 94
4.11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวน ของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการสรุปและเสนอสำนวน การสอบสวนของพนักงานสอบสวน..... 95
4.12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวน ของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ..... 95

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร เมืองปราจีนบุรีจำแนกตามเพศ.....	96
4.14 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร เมืองปราจีนบุรีจำแนกตามอายุ.....	97
4.15 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมจำแนกตามอายุ.....	98
4.16 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสอบสวน ของพนักงานสอบสวนจำแนกตามอายุ.....	98
4.17 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวน การสอบสวนของพนักงานสอบสวน จำแนกตามอายุ.....	99
4.18 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร เมืองปราจีนบุรีจำแนกตามระดับการศึกษา.....	100
4.19 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมจำแนกตามระดับการศึกษา.....	101
4.20 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการรับแจ้งความของ พนักงานสอบสวน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	102
4.21 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	102
4.22 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวน ของพนักงานสอบสวน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	103

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.23 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการพิจารณาสังคมคดีของพนักงานอัยการ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	104
4.24 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร เมืองปราจีนบุรีจำแนกตามจำแนกตามอาชีพ.....	105
4.25 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวมจำแนกตามอาชีพ.....	106
4.26 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน จำแนกตามอาชีพ.....	107
4.27 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวน ของพนักงานสอบสวน จำแนกตามอาชีพ.....	108
4.28 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการพิจารณาสังคมคดีของพนักงานอัยการ จำแนกตามอาชีพ.....	109
4.29 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร เมืองปราจีนบุรีจำแนกตามประเภทการให้บริการงานสอบสวน.....	110
4.30 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวมจำแนกตามประเภท การให้บริการงานสอบสวน.....	111
4.31 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน จำแนกตามประเภทการให้บริการงานสอบสวน.....	111
4.32 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน จำแนกตามประเภทการให้บริการงานสอบสวน.....	112

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.33 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวน ของพนักงานสอบสวน จำแนกตามประเภทการ การได้รับบริการงานสอบสวน.....	113
4.34 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ จำแนกตามประเภทการได้รับบริการงานสอบสวน.....	114
4.35 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร เมืองปราจีนบุรีจำแนกตามจำแนกตามสถานะของผู้รับบริการ.....	115
4.36 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร เมืองปราจีนบุรีจำแนกตามจำแนกตามลักษณะคดี.....	116
4.37 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน จำแนกตามลักษณะคดี.....	118
4.38 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ จำแนกตามลักษณะคดี.....	119
4.39 ความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการงานสอบสวนกับประสิทธิผลการให้บริการ งานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี.....	120

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
2.1 หน่วยงานและบุคคลในกระบวนการยุติธรรม.....	23
2.2 กระบวนการสอบสวนทางคดีอาญาและความเห็นทางคดีขึ้นสู่ศาล.....	25
2.3 โครงสร้างสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547(ราชกิจจานุเบกษา, 2547 : 3) บทที่ 1 มาตรา 6 สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. รักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ
2. ดูแลควบคุมและกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจซึ่งปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
3. ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา
4. รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของราชอาณาจักร
5. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
6. ช่วยเหลือการพัฒนาประเทศตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
7. ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และทางด้านเทคโนโลยี ทำให้ปัญหาอาชญากรรมเพิ่มทวีความรุนแรงขึ้น ปัญหาอาชญากรรมนับเป็นปัญหาสังคม เป็นสิ่งทำลายความสงบสุข ความเจริญของสังคม ทำให้สังคมขาดความมั่นคง ทั้งด้านชีวิต ทรัพย์สินของบุคคลและส่วนรวม ตลอดจนประเทศชาติปัญหาสังคมเป็นปัญหาที่ไม่สามารถกำจัดให้หมดสิ้นลงได้ ทำให้เกิดความไม่สงบสุขขึ้นในสังคมไทย ภาระอันยิ่งใหญ่ก็คือ ความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่กระแสวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตำรวจทั้งจากนักการเมือง นักวิชาการ สื่อมวลชน เมื่อพิจารณาถึงสภาพปัญหาทั่วไปที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เผชิญอยู่ จะพบความจริงว่าเป็นปัญหาที่ดำรงทั่วโลกเผชิญอยู่นั่นเอง อันได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตำรวจที่สนองต่อความต้องการของประชาชน

ปัญหาอาชญากรรม เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยในสังคมและเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ เพราะสังคมที่เต็มไปด้วยอาชญากรรมจะทำให้ขาดความสามารถในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลที่ควรเป็นกำลังของชาติ รวมทั้งประชาชนอื่น ๆ ที่อยู่ในชาติ ก็ไม่ได้รับความสงบสุข และอาจก่อให้เกิดความไร้ระเบียบขึ้นในสังคมได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการจัดการกับปัญหาอาชญากรรม จึงต้องมี การดำเนินการอย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอน โดยผ่านตัวแทนทางด้านหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาลและราชทัณฑ์ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานแรกที่เข้ารับเรื่องปัญหาอาชญากรรม(นราวิชญ์ รอดกสิกรรม, 2550 : 1)

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาภาครัฐของประเทศไทยเป็นระบบกล่าวหา คือ มีการแยกหน้าที่สอบสวน ฟ้องร้อง และพิจารณาพิพากษาคือออกจากกัน นอกจากนี้ยังมีองค์กรในการดำเนินคดีอาญาแยกต่างหากจากกัน โดยแต่ละองค์กรจะมีบทบาทอำนาจหน้าที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้หลักการตรวจสอบตนเอง (ตำรวจในฐานะพนักงานสอบสวนทำหน้าที่สอบสวน พนักงานอัยการทำหน้าที่ฟ้องร้อง และศาลทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดี) กล่าวคือ

ในขั้นแรกของการดำเนินคดีอาญา เมื่อมีเหตุการณ์หรือการกระทำความผิดทางอาญาเกิดขึ้น ตำรวจจะเป็นองค์กรแรกแห่งกระบวนการยุติธรรมที่เข้ามาสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด จับกุม หลังจากนั้นพนักงานสอบสวน (ป.วิ-อาญา มาตรา 2(11) จะทำการสอบสวนพฤติกรรมการกระทำผิดรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งที่เป็นพยานบุคคล วัตถุ และเอกสารเพื่อใช้เป็นข้อมูลพิจารณาข้อเท็จจริงพิสูจน์ความผิด เอาตัวผู้กระทำผิดมาฟ้องลงโทษ(นราวิชญ์ รอดกสิกรรม, 2550 : 12-14)

ขั้นต่อมาคือชั้นพนักงานอัยการ(ป.วิ-อาญา มาตรา 2(5) ถือเป็นองค์กรชั้นที่สองที่ทำหน้าที่ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมมาว่าเพียงพอที่จะสั่งฟ้องผู้ถูกกล่าวหาในคดีหรือไม่ ก่อนที่จะเสนอคำฟ้องต่อศาล ในขั้นนี้พนักงานอัยการจะตรวจสอบการทำงาน ของพนักงานสอบสวนว่าพยานหลักฐานที่ได้รวบรวมมานั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ การกำหนดฐานความผิดสูงหรือต่ำกว่ากฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร ที่สำคัญคือพยานหลักฐานที่มีอยู่นั้นเพียงพอที่จะฟ้องผู้กระทำผิดต่อศาลได้หรือไม่(ป.วิ-อาญา มาตรา 143-147) จากนั้นจึงเสนอคำฟ้องต่อศาลตามรูปคดีและพยานหลักฐาน เมื่อได้เสนอคำฟ้องต่อศาลแล้ว ศาล(ป.วิ-อาญา มาตรา 2(1)) จะเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีโดยมีการสืบพยานทั้งสองฝ่าย พนักงานอัยการ (โจทก์) และผู้ถูกกล่าวหา(จำเลย)(ป.วิ-อาญา มาตรา 2 (3) แล้วจึงใช้ดุลพินิจพิจารณาพิพากษาคดีตามพยานหลักฐานและข้อกฎหมายต่อไป และถ้าหากศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดต้องรับโทษ

ทางอาญา(ป.วิ-อาญา มาตรา 18) องค์การราชทัณฑ์ก็จะเป็นผู้บังคับเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลต่อไป (ตำรวจภูธรภาค 4, 2548 : 21-30)

ภาระหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจในฐานะพนักงานสอบสวนนั้น จะเริ่มตั้งแต่มีผู้มาแจ้งความร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนซึ่งอยู่เวรประจำสถานีตำรวจต่างๆ หรือเมื่อมีเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมตัวผู้ต้องหาที่กระทำผิดมาส่ง พร้อมกับของกลาง เอกสาร พยานหลักฐานต่างๆ พนักงานสอบสวนจะต้องรับแจ้งไว้ทุกเรื่องแล้ว ดำเนินการสืบสวน สอบสวน(ป.วิ-อาญา มาตรา 130 การสอบสวน) จับกุม หลังจากนั้นจึงมีการควบคุมตัว พนักงานสอบสวนมีอำนาจในการควบคุมตัวได้เอง ณ สถานีตำรวจ สำหรับระยะเวลาในการควบคุมตัวจะมีระยะเวลาแตกต่างกัน(ป.วิ-อาญา มาตรา 87 การควบคุม) ตามลักษณะความผิด นอกจากนี้แล้ว พนักงานสอบสวนต้องสอบสวนปากคำผู้เกี่ยวข้องในคดีทุกเรื่องเริ่มตั้งแต่ ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้กล่าวโทษ เจ้าพนักงานตำรวจ หรือเจ้าพนักงานผู้จับกุม และ พยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์ หรือผู้ร่วมจับกุม ตลอดจนสอบสวนปากคำตัวผู้กระทำผิด ผู้ถูกจับกุมหรือผู้ต้องหาแล้วพิจารณาความผิดตามรูปคดีในสำนวนการสอบสวนที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้นๆ หลังจากนั้นที่ได้รับรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ จนสิ้นกระแสความแห่งคดีแล้วว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำผิดจริงตามข้อกล่าวหาหรือฐานความผิดเรื่องนั้นๆ พนักงานสอบสวนจะสรุปสำนวนการสอบสวนแล้วมีความเห็นตามรูปคดี แล้วนำเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ (ป.วิ-อาญา มาตรา 142) (พัฒนพงศ์ สมานเกียรติสกุล, 2548 : 32)

ดังนั้นการดำเนินงานของพนักงานสอบสวนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การให้ความคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของผู้ที่ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ.2550 มาตรา 4,26 เรื่องศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และมาตรา 32,33,34 เรื่องสิทธิผู้ต้องหาระหว่างสอบสวน ตลอดจนประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของบ้านเมือง

นอกจากเป้าหมายที่พนักงานสอบสวนจะต้องคำนึงถึงดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในโลกยุคปัจจุบันการบริหารงานในภาครัฐ จำเป็นต้องคำนึงถึงคุณภาพการบริหาร และคุณภาพของงานอำนวยความสะดวกยุติธรรมของหน่วยงานของรัฐ ด้วย ทั้งนี้เพราะทุกวันนี้ทุกคนต่างต้องการความมีคุณภาพ ลูกค้านี้ต้องการสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ ประชาชนต้องการนักการเมืองและข้าราชการที่มีคุณภาพ เจ้าหน้าที่ต้องการลูกน้องที่มีคุณภาพ ลูกน้องต้องการผู้บังคับบัญชาที่มีคุณภาพทุกคนต้องพยายามปรับตัว เพราะคุณภาพไม่ใช่ทางเลือกขององค์กรอีกแล้ว แต่เป็นหนทางเดียวที่ทุกองค์กร ที่ต้องการอยู่รอด ต้องเลือกไม่ว่าจะเป็นองค์กรของรัฐ หรือ เอกชนก็ตาม (วีรพงษ์ เณลิมจิระรัตน์, 2543 : 7-14)

สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี มีอัตรากำลังอนุญาต สัญญาบัตร 45 นาย ประทวน 223 นาย มีตัวตนจริง สัญญาบัตร 22 นาย ประทวน 168 นายรวม 190นาย ผู้กำกับการ 1นาย รองผู้กำกับ

การป้องกันปราบปราม 1 นาย รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน 1 นาย สารวัตรอำนาจการ 1 นาย รองสารวัตรอำนาจการ 1 นาย สารวัตรป้องกันปราบปราม 4 นาย รองสารวัตรป้องกันปราบปราม 2 นาย สารวัตรสืบสวนสอบสวน 1 นาย รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน 1 นาย พนักงานสอบสวน(สบ2),(สบ3) 3 นาย (ขาด 4 นาย) พนักงานสอบสวน(สบ1) 5 นาย (ขาด 9 นาย) และสารวัตรจราจร 1 นาย รองสารวัตรจราจร 1 นาย ชั้นประทวน ผู้บังคับหมู่/ลูกแถว งานธุรการ 1 นาย ผู้บังคับหมู่/ลูกแถว งานป้องกันปราบปราม 129 นาย ผู้บังคับหมู่/ลูกแถว งานสืบสวน 15 นาย ผู้บังคับหมู่/ลูกแถว งานสอบสวน 5 นาย (ขาด 5 นาย) ผู้บังคับหมู่/ลูกแถว งานจราจร 18 นาย จะเห็นว่างานด้านสอบสวนยังขาดพนักงานสอบสวน ถึง 13 นาย เมื่อเทียบกับภาระงานด้านการสอบสวน พนักงานสอบสวนต้องรับภาระงานมากกว่าปกติ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการให้บริการด้านงานสอบสวนแก่ประชาชนได้

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนจึงมีความสนใจจะศึกษาถึง ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีบนความคิดเห็นของประชาชนผู้มาติดต่อใช้บริการในส่วนงานสอบสวนของพนักงานสอบสวน เพื่อจะได้นำผลของการวิจัยนี้ เป็นการประเมินประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกทางอาญาแก่ประชาชนและตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ผลการวิจัยจะใช้เป็นเสนอแนะ แก้ไข ปรับปรุงงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี อันจะนำมาซึ่งความยุติธรรมและความสงบสุขของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการงานสอบสวน กับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีอยู่ในระดับมาก
2. ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน สถานะของผู้ติดต่อรับบริการ ลักษณะคดี ต่างกันมีความเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. การให้บริการงานสอบสวนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 เกี่ยวกับงานสอบสวน ตามกฎหมายและระเบียบ รวมทั้งขั้นตอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน 2) การสอบสวนของพนักงานสอบสวน 3) การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน 4) การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ 5) การพิจารณาคดีชั้นศาลด้าน

1.2 การให้บริการงานสอบสวน อ้างอิงจากแนวคิดการให้บริการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจของ มิลเลท (Millet, 1954 : 110) ประกอบด้วย การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน การให้บริการอย่างทันเวลา การให้บริการอย่างเพียงพอ การให้บริการอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการอย่างก้าวหน้า

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลประชาชนผู้รับบริการ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน สถานะของผู้ติดต่อรับบริการ และลักษณะคดี 2) การให้บริการงานสอบสวน ประกอบด้วย การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน การให้บริการอย่างทันเวลา การให้บริการอย่างเพียงพอ การให้บริการอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการอย่างก้าวหน้า

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ 1) การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน 2) การสอบสวนของพนักงานสอบสวน 3) การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน 4) การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา คือ ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในช่วงเดือน สิงหาคม - ตุลาคม พ.ศ. 2553 เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริงการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จึงใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550 : 48) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยศึกษา เขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - ตุลาคม พ.ศ. 2553 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น ประมาณ 6 เดือน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้คำที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี เป็นที่เข้าใจตรงกัน จึงขอกำหนดคำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวน หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในการให้บริการประชาชนเกี่ยวกับงานด้านการสอบสวน ให้เกิดผลรวดเร็วทันเวลา และให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้โดยกฎหมายและระเบียบ รวมทั้งขั้นตอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน 2) การสอบสวนของพนักงานสอบสวน 3) การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน 4) การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ 5) การพิจารณาคดีชั้นศาล

การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน หมายถึง การที่พนักงานสอบสวนได้รับแจ้งจากผู้ที่ได้รับความเสียหาย หรือพบเห็น หรือทราบว่า มีเหตุการณ์อย่างหนึ่งเกิดขึ้นและอยู่ในเงื่อน ไขของกฎหมาย ว่าเป็นความผิดที่จำเป็นจะต้องดำเนินการสอบสวนและรวบรวม

พยานหลักฐานในเบื้องต้น เพื่อวินิจฉัยว่า เป็นความผิดทางอาญา ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจรับผิดชอบการสอบสวนของตนตามกฎหมายหรือไม่ หากอยู่ที่ดำเนินการรับคำร้องทุกข์ตามระเบียบต่อไป

การสอบสวนของพนักงานสอบสวน หมายถึง การที่พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมด เพื่อให้ปรากฏข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ซึ่งได้รับแจ้งความร้องทุกข์(มอบคดี)

การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หมายถึง การพิจารณาวินิจฉัยข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนทั้งหมด เพื่อเสนอความเห็นทางคดีว่า จะสั่งฟ้องสั่งไม่ฟ้อง หรืองดการสอบสวนผู้ใด ในความผิดฐานใด ตามกฎหมายใด

การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ หมายถึง การที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวน พร้อมตัวผู้ต้องหา(ถ้ามี) ที่ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นให้พนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งคดีตามกฎหมาย(สั่งฟ้อง สั่งไม่ฟ้อง หรืองดการสอบสวน) หรือสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนหรือให้นำตัวพยานมาซักถามเพิ่มเติมเมื่อพนักงานอัยการเห็นว่า การสอบสวนดังกล่าวยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

การพิจารณาคดีชั้นศาล หมายถึง การที่พนักงานสอบสวนและพยานที่เกี่ยวข้องยื่นเบิกความในคดีอาญาต่อศาล ตลอดจนการยื่นคำร้องขอคัดฟ้อง-ฝากขังผู้ต้องหาต่อศาลของพนักงานสอบสวนในขณะที่การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ

พนักงานสอบสวน หมายถึง ข้าราชการตำรวจซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่น ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตาม มาตรา 2(6) ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรตั้งแต่ยศร้อยตำรวจตรีถึงพันตำรวจโท ที่ปฏิบัติงานด้านการสอบสวน

การให้บริการงานสอบสวน หมายถึง ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการงานสอบสวนที่มีต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของพนักงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน 2) การให้บริการอย่างทันเวลา 3) การให้บริการอย่างเพียงพอ และ 4) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง

การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน หมายถึง การให้บริการแก่ผู้รับบริการทุกเพศ ทุกอาชีพ และทุกฐานะ โดยเท่าเทียมกัน การให้บริการตามลำดับ การให้บริการโดยไม่กีดกันผู้รับบริการ การให้บริการโดยไม่เห็นประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง และการระงับข้อพิพาทอย่างเป็นธรรม

การให้บริการอย่างทันเวลา หมายถึง พนักงานสอบสวนมาปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงตามเวลาหรือตามกำหนดนัดหมาย ให้บริการโดยทันทีและกระตือรือร้นเมื่อมีผู้มารับบริการและพนักงานสอบสวนมีการดำเนินการต่อคำร้องต่างๆอย่างรวดเร็วทันเวลา

การให้บริการอย่างเพียงพอ หมายถึง มีพนักงานสอบสวนเพียงพอกับปริมาณงาน มีโต๊ะ เก้าอี้และที่พักผ่อนสำหรับผู้มารับบริการอย่างเพียงพอ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ มีน้ำดื่มสำหรับผู้มารับบริการและมีห้องน้ำสะอาดไว้บริการอย่างเพียงพอ

การให้บริการอย่างต่อเนื่อง หมายถึง มีเจ้าหน้าที่ให้บริการตลอดทั้งวันเวลาราชการและวันหยุด เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการคนใหม่สามารถให้บริการต่อเนื่องกับคนเดิมได้ การให้บริการเสร็จสิ้นเพียงจุดเดียว เจ้าหน้าที่ระดับสูงมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ระดับล่างดำเนินการแทนเพื่อให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่แจ้งผลความคืบหน้าหรือผลการดำเนินการในเรื่องที่รับไว้ดำเนินการ

การให้บริการอย่างก้าวหน้า หมายถึง มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยและได้นำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพมาใช้ มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีไว้ให้บริการ มีแบบฟอร์มหรือตัวอย่างเอกสารคำร้องขอต่างๆ ที่มีข้อความชัดเจนอ่านเข้าใจง่ายไว้บริการ มีการเก็บเอกสารหลักฐานต่างๆ ไว้อย่างเป็นระบบง่ายต่อการสืบค้นและมีกล่องรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการให้บริการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วจึงได้กำหนด ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตัวแปรต้น

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรต้น คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้รับบริการ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน สถานะของผู้ติดต่อรับบริการ และลักษณะคดี
2. การให้บริการงานสอบสวน อ้างอิงจากแนวคิดการให้บริการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจของ มิลเลท (Millet, 1954 : 110) ประกอบด้วย

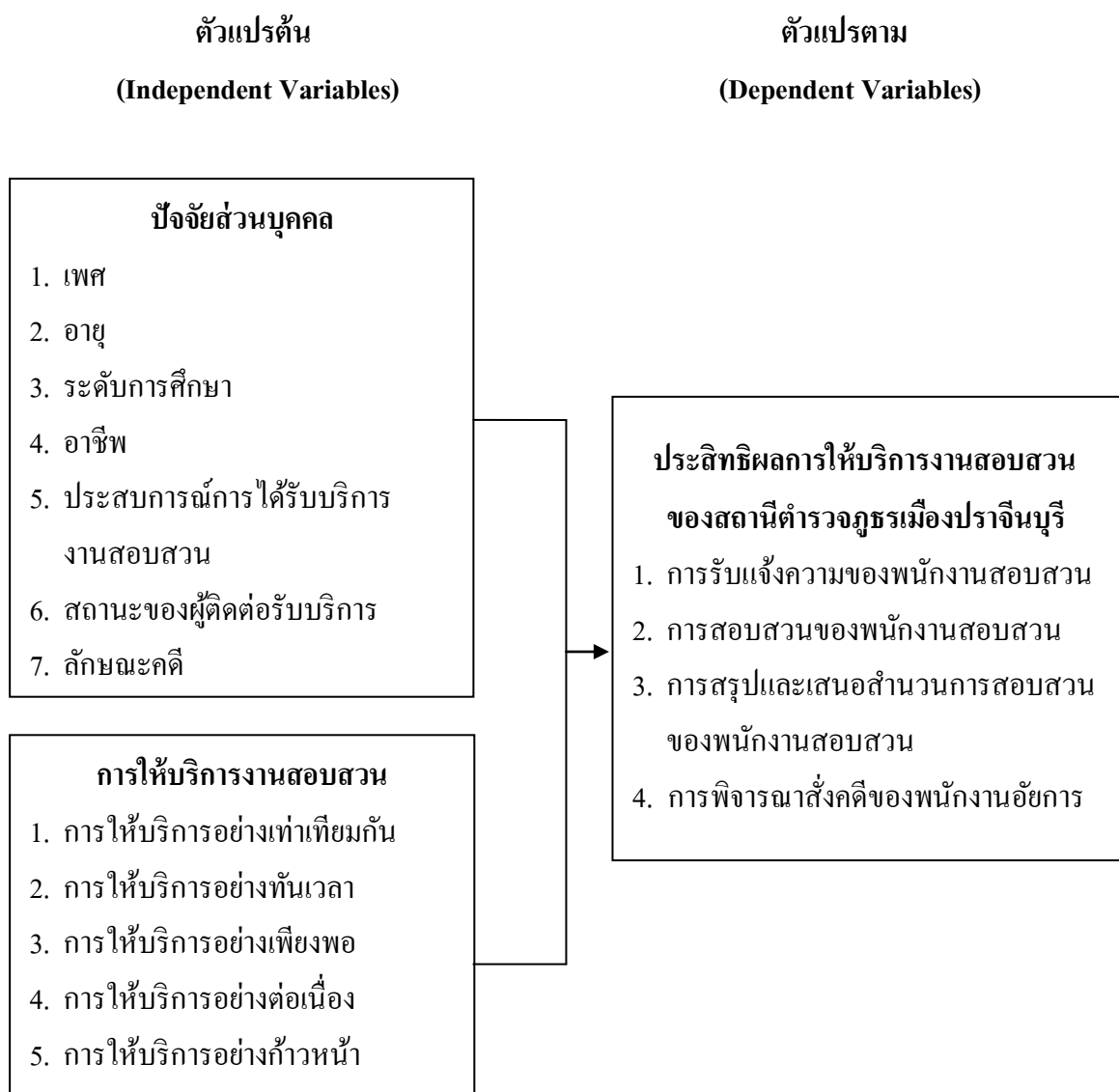
- 2.1 การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน
- 2.2 การให้บริการอย่างทันเวลา
- 2.3 การให้บริการอย่างเพียงพอ
- 2.4 การให้บริการอย่างต่อเนื่อง
- 2.5 การให้บริการอย่างก้าวหน้า

ตัวแปรตาม

ประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ

1. การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน
2. การสอบสวนของพนักงานสอบสวน
3. การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน
4. การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัยประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี มีดังนี้

1. ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
2. ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีเมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการงานสอบสวนกับระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
4. ทำให้ได้แนวทางสำหรับผู้บริหารในการนำผลจากการวิจัยมาพิจารณา ปรับนโยบาย และกลยุทธ์ในการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
5. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจในระดับต่าง ๆ หรือสังกัดต่าง ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมือง
ปราจีนบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง นำมารวบรวมสรุปเป็นหัวข้อ
สาระสำคัญดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล
2. แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ
3. การดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทย
4. อำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน
5. การดำเนินการสอบสวนของพนักงานสอบสวน
6. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. สรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าแนวคิดเรื่อง ประสิทธิภาพ คือตัวการที่จะ
เป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า การบริหารและองค์กรประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด
ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน หรือประสิทธิผลขององค์กรตามแนวความคิดดั้งเดิมเป็นความ
พยายามที่จะเพิ่มพูนประสิทธิภาพ (Efficiency) ในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดการสร้างความชำนาญ
เฉพาะอย่าง (Expecialization) และการแบ่งแยกการปฏิบัติ (Segmentation) การปฏิบัติงานของ
องค์กรจึงแยกกันเกือบโดยเด็ดขาด ทำให้ขาดการร่วมมือร่วมใจ ตลอดจนไม่อาจริเริ่มสร้างสรรค์
และไม่อาจจัดการกับความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ได้ จึงเกิดแนวความคิดที่ตรงข้ามขึ้น คือแนวความคิด
แบบผสมผสาน (Integration Approach) ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงและการเสริมสร้างสิ่งใหม่
โดยจะมองภาพรวมว่ามีสิ่งเกี่ยวข้องใดในขอบเขตที่กว้างขวางเป็นการเชื่อมโยงสิ่งที่เกี่ยวข้องเข้า
ด้วยกันแนวความคิดนี้ไม่หลีกเลี่ยงความขัดแย้ง (Conflicts) แต่มองสิ่งขัดแย้งเป็นเรื่องที่จำเป็นต้อง
เผชิญและแก้ไขเพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นแนวทางนี้จึงเป็นแนวทาง

พลวัต (Dynamic) เป้าหมายหลักของแนวคิดนี้จึงอยู่ที่การพยายามทำให้งานสำเร็จด้วยดี (วุฒิชัย
จำนงค์ อ้างถึงใน ธฤต เรืองเดชา, 2551 : 12)

ความหมายของประสิทธิผล

รีด และคณะ (Reid and Others อ้างถึงใน สุภาภรณ์ เกษรารัตน์, 2543 : 14) ให้
ความหมายของประสิทธิผลว่า หมายถึง ขั้นที่ผู้บริหารประสบความสำเร็จในการทำให้ความ
ต้องการด้านผลงานของผู้บริหารบรรลุผล

บาร์มาร์ค สเตียร์ และคณะ (Barnard Steers and others อ้างถึงใน ไพรัตน์ รอดทอง,
2547 : 28) กล่าวว่า ประสิทธิผลเป็นตัวที่ใช้ในการตัดสินวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ดีที่สุด ว่า
บรรลุเป้าหมายขององค์กรตามที่เป็นจริง

สมพงษ์ เกษมสิน (อ้างถึงใน สุภาภรณ์ เกษรารัตน์, 2543 : 14) กล่าวว่า ประสิทธิผล
หมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงดังประสงค์หรือที่คาดหวังไว้เป็นหลัก และ
ความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้น อาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ประหยัดหรือมี
ประสิทธิภาพก็ได้เพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการทำงานให้ได้ผลสูงสุด ส่วนประสิทธิผลเป็น
เรื่องของการนำเอาผลงานที่สำเร็จดังที่คาดไว้มาพิจารณา

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2545 : 23) กล่าวว่าประสิทธิผล หมายถึง การใช้
ทรัพยากรขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

สเตียร์ (Steers อ้างถึงใน รุ่งนภา เลิศพัชรพงศ์, 2546 : 21) ให้ความหมายประสิทธิผล
ว่า เป็นความสามารถของการได้มาและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และมีคุณค่าให้เกิดประโยชน์
สูงสุดเป็นไปตามเป้าหมายได้กำไร และมีคุณภาพ

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการที่จะบรรลุถึง
วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากร และหนทางที่มีอยู่
ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจและให้เกิดประโยชน์สูงสุดเป็นไปตามเป้าหมาย

การวัดประสิทธิผลองค์กร

เอทซิโอนี (Etzioni อ้างถึงใน ไพรัตน์ รอดทอง, 2547 : 28) กล่าวถึง การวัดประสิทธิผล
องค์กรตามวิธีการดั้งเดิมที่ใช้กันในช่วงระหว่างปี ค.ศ.1950-1960 นั้น หลักเกณฑ์วิธีการวัดเป็นไป
อย่างง่าย ๆ นั่นคือ ความมีประสิทธิภาพขององค์กร หมายถึง ขนาดของความสามารถขององค์กรใน
การที่จะสามารถทำงานบรรลุตามเป้าหมายต่างๆ ที่ตั้งไว้จะสามารถทำได้บรรลุผลสำเร็จมากเพียงใด ซึ่ง
ความมีประสิทธิภาพตามความหมายนี้นับว่ายังมีปัญหาเปิดกว้างอยู่อีกมากที่จะต้องวิเคราะห์กันทั้ง
ในแง่มุมที่ลึกกว่าและกว้างกว่าความมีประสิทธิภาพขององค์กรนี้จะมีขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไข
ที่ว่าองค์กรสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้แต่

สิ่งที่สำคัญที่อยู่เบื้องหลังควบคู่กันกับประสิทธิผล คือ ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ซึ่งหมายถึงการมีสมรรถนะสูง สามารถมีระบบการทำงานสร้างสมทรัพย์ากรและความมั่งคั่งเก็บไว้ภายในไว้เพื่อการขยายตัวต่อไป และเพื่อเอาไว้สำหรับรองรับสถานการณ์ที่อาจเกิดวิกฤติการณ์จากภายนอกได้ด้วย

ซัคแมน (Suchrman อ้างถึงใน กาญจนา อินทรักษ์, 2545 : 36) สรุปว่า การประเมินประสิทธิผล เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงาน คือดูว่าผลลัพธ์หรือผลผลิตที่เกิดขึ้นนั้นตอบสนองความต้องการหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

แคปโลว์ (Caplow อ้างถึงใน สิงขร สาระพันธ์, 2544 : 14) เสนอว่า ประสิทธิภาพขององค์กรสามารถวัดได้จากตัวแปรเหล่านี้คือ

1. ความมั่นคงในระยะยาว (Stability)
2. ความผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Integration)
3. ความเต็มใจของคนในองค์กรในอันที่จะยังคงมีส่วนร่วมในองค์กรต่อไป

(Voluntarism)

4. การบรรลุถึงเป้าหมายขององค์กร (Achievement)

ริชาร์ด เอ็ม สเตียร์ (Richard M. Steers อ้างถึงใน ไพรัตน์ รอดทอง, 2547 : 44) เสนอแนวทางการวิเคราะห์องค์กร เพื่อประเมินประสิทธิผลขององค์กรด้วยตัวแบบกระบวนการ (Process Model) ซึ่งประกอบด้วยแนวความคิดที่สัมพันธ์กัน 3 ประการ คือ

1. การบรรลุถึงเป้าหมายสูงสุด (Goal Optimization) โดยการยอมรับข้อจำกัดของทรัพยากรที่มีอยู่ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นการประเมินประสิทธิผลจึงเป็นไปในรูปของการวิเคราะห์ว่าองค์กรสามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่เป็นไปได้ (Feasible Goals) ได้ดีเพียงใด

2. แนวความคิดด้านระบบ (System Perspective) คือการยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อเป้าหมายและการดำเนินงานขององค์กร

3. การเน้นเรื่องพฤติกรรม (Behavioral Emphasis) คือ การยอมรับว่าการที่องค์กร จะสามารถบรรลุเป้าหมายได้โดยอาศัยพฤติกรรมของสมาชิกในองค์กร

สุรทัศน์ ช่างงาม (2542 : 13) ได้กล่าวว่า การประเมินประสิทธิผลขององค์การขององค์การของรัฐ หรืออีกนัยหนึ่งการตัดสินใจว่าหน่วยงานรัฐนั้นประสบความสำเร็จในการบริหารงานมากน้อยเพียงใด สามารถพิจารณาใน 2 แนวทาง ดังนี้ คือ

1. การประเมินประสิทธิผลในแง่ของการบรรลุเป้าหมาย (Objective Attainment) ผู้ที่

สนับสนุนแนวความคิดนี้ก็คือ ฮอลล์ (Hall อ้างถึงใน สุรทัตน์ ช่วงงาม, 2542 : 13) ที่เห็นว่า มาตรการที่ใช้ในการวัดประสิทธิผลนั้นจะต้องตั้งอยู่บนวิธีการและเป้าหมายขององค์การมากกว่าที่จะใช้เกณฑ์การวัดภายนอกองค์การ นอกจากนั้นแล้ว ไพรซ์ (Price อ้างถึงใน สุรทัตน์ ช่วงงาม, 2542 : 13) ก็ยังเห็นว่าเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์การที่สำคัญมากที่สุดก็คือ ผลผลิตขององค์การ การวัดประสิทธิผลขององค์การก็คือการบรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

2. การประเมินประสิทธิผลในแง่ความพึงพอใจของผู้รับบริการ (Customer Satisfaction) นักวิชาการล้วนแต่เห็นว่าการประเมินประสิทธิผลที่แท้จริงขององค์การของรัฐนั้นก็คือ การประเมินจากความรู้สึกพึงพอใจของประชาชนที่ได้รับการบริการจากหน่วยงาน หรือ องค์การของรัฐนั้นๆ มากกว่า

สรุป ประเมินประสิทธิผลขององค์กรประเมินได้ 2 แนวทางคือ แ่งของการบรรลุเป้าหมาย และแง่ความพึงพอใจของผู้รับบริการ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ประเมินประสิทธิผลจากความพึงพอใจของผู้รับบริการ

แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ

การให้บริการ

การให้บริการเป็นหน้าที่หลักสำคัญในการบริหารงานภาครัฐ โดยเฉพาะในลักษณะงานที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กับประชาชนหรือลูกค้าโดยตรง โดยหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีหน้าที่ในการส่งต่อบริการ (Delivery service) ให้แก่ผู้รับบริการมีนักวิชาการหลายท่านให้แนวความคิด เกี่ยวกับ “การให้บริการ” ได้แก่

แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber, 1966 : 340) ได้ชี้ให้เห็นว่าการให้บริการที่มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด คือ การให้โดยไม่คำนึงถึงตัวบุคคลหรือที่เรียกว่า Fine Ira Era Et Studio กล่าวคือ การให้บริการที่ไม่ใช้อารมณ์และไม่มีความชอบพอใครเป็นพิเศษ แต่ทุกคนจะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ตามหลักเกณฑ์ที่มีอยู่ในสภาพที่เหมือนกัน

กุลธนา ธนาพงศธร (อ้างถึงใน ไพศาล ประโพธิเทศ, 2547 : 13-14) กล่าวว่า หลักการให้บริการ ได้แก่

1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ คือ ประโยชน์และบริการที่องค์การจัดให้ นั้น จะต้องตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมด มิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ

2. หลักความสม่ำเสมอ คือ การให้บริการนั้น ๆ ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

สม่ำเสมอ มีค่าทำ ๆ หยุค ๆ ตามความพอใจของผู้บริการหรือผู้ปฏิบัติงาน

3. หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอหน้า และเท่าเทียมกัน ไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใดในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด

4. หลักความปลอดภัย ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ไปในการบริการ จะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ

5. หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ปฏิบัติได้ง่ายสะดวกสบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มาก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาวะยุ่งยากใจให้แก่ผู้ให้บริการ หรือผู้ใช้บริการมากจนเกินไป

มิลเลท (Millett, 1954 : 110) ได้ชี้ให้เห็นว่าคุณค่าของการบริหารงานรัฐกิจทั้งหมดคือการปฏิบัติงานด้วยการให้บริการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) โดยยึดหลักว่าคนเราทุกคนเกิดมาเท่าเทียมกัน ซึ่งหมายถึง ประชาชนทุกคนควรมีสติธิ์เท่าเทียมกันทั้งทางกฎหมายและทางการเมือง การให้บริการของรัฐจะต้องไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ผิว หรือความยากจน ตลอดจนสถานะทางสังคม

2. การให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา (Timely Service) จะไม่มีผลงานทางด้านสาธารณะใด ๆ ที่เป็นผลงานที่มีประสิทธิภาพหากไม่ตรงต่อเวลาหรือทันเหตุการณ์ เช่น รถดับเพลิงมาถึงหลังจากไฟไหม้หมดแล้ว การบริการนั้นก็ถือว่าไม่เป็นสิ่งที่ถูกต้องและน่าพอใจ

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) นอกจากการให้บริการอย่างเท่าเทียมกันและให้อย่างรวดเร็วแล้ว ต้องคำนึงถึงจำนวนคนที่เหมาะสม จำนวนความต้องการในสถานที่ที่เพียงพอ ในเวลาที่เหมาะสมอีกด้วย

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) เป็นการให้บริการตลอดเวลาต้องพร้อมและเตรียมตัวบริการต่อความสนใจของสาธารณชนเสมอ มีการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การทำงานของตำรวจต้องบริการตลอด 24 ชั่วโมง

5. การบริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) เป็นการบริการที่มีความเจริญคืบหน้าไปทั้งด้านผลงานและคุณภาพ เทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ

บี.เอ็ม. เวอร์มา (B. M. Verma อ้างถึงใน ยุพดี ลิ้มมธุรสกุล, 2541 : 21) ได้พิจารณาการให้บริการสาธารณะว่า เป็นกระบวนการให้บริการซึ่งมีลักษณะที่เคลื่อนไหวเป็นพลวัต โดยระบบการให้บริการที่ดีจะเกิดขึ้นได้เมื่อหน่วยงานที่รับผิดชอบใช้ทรัพยากรและผลิตการบริการได้

เป็นไปตามแผนงานและการเข้าถึงการรับบริการจากความหมายดังกล่าวจะเป็นได้ว่าเป็นการพิจารณาโดยใช้แนวคิดเชิงระบบ (System approach) ที่มีการมองว่าหน่วยที่มีหน้าที่ให้บริการใช้ปัจจัยนำเข้า (Input) เข้าสู่การผลิต (Process) และออกมาเป็นผลผลิตหรือการบริการ (Outputs) โดยทั้งหมดจะต้องเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ ดังนั้น การประเมินผลจะช่วยทำให้ทราบถึงผลผลิตหรือการบริการที่เกิดขึ้นว่าลักษณะเป็นเช่นไร ซึ่งจะเป็นข้อมูลป้อนกลับ(Feedback) เป็นปัจจัยนำเข้าต่อไป ด้วยเหตุนี้ ระบบการให้บริการสาธารณะจึงมีลักษณะที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

เพนเซนสกี และ โทมัส (Penchansky and Thomas, 1981 : 79) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเข้าถึงการบริการ ดังนี้

1. ความพอเพียงของบริการที่มีอยู่ (Availability) คือ ความพอเพียงระหว่างบริการ ที่มีอยู่กับความต้องการขอรับบริการ
2. การเข้าถึงแหล่งบริการได้อย่างสะดวก โดยคำนึงถึงลักษณะที่จัดการเดินทาง
3. ความสะดวก และ สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งบริการ (Accommodation) ได้แก่ แหล่งบริการที่ผู้รับบริการยอมรับว่า ให้ความสะดวกและมีสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความสามารถของผู้รับบริการ ในการที่จะเสียค่าใช้จ่ายสำหรับบริการ
5. การยอมรับคุณภาพของบริการ (Acceptability) ซึ่งในที่นี้รวมถึงการยอมรับลักษณะของผู้ให้บริการด้วย

เวเบอร์ (Weber, 1966 : 63) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการให้บริการว่า การจะให้การบริการที่มี ประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด คือการให้บริการที่ไม่คำนึงถึงตัวบุคคล หรือเป็นการให้บริการที่ปราศจากอารมณ์ ไม่มีความชอบพอสนใจเป็นพิเศษ ทุกคนได้รับการ ปฏิบัติเท่าเทียมกันตามหลักเกณฑ์เมื่ออยู่ในสภาพที่เหมือนกัน

อิน จอง วาง (In Joung Whang อ้างถึงใน ยุพดี ลีम्मธรรสกุล, 2541 : 21) ได้พิจารณาการให้บริการสาธารณะว่าเป็นการเคลื่อนย้ายเรื่องที่ทำให้บริการจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งเพื่อให้เป็นไปตามที่ต้องการด้วยเหตุนี้ ทำให้เขามองการบริการว่ามี 4 ปัจจัยที่สำคัญ คือ

1. ตัวบริการ (services)
2. แหล่งหรือสถานที่ให้บริการ (sources)
3. ช่องทางในการให้บริการ (channels)
4. ผู้รับบริการ (client groups)

จากปัจจัยทั้งหมดดังกล่าว เขาจึงให้ความหมายของระบบการให้บริการว่า เป็นระบบที่มีการเคลื่อนย้ายบริการอย่างคล่องตัวผ่านช่องทางที่เหมาะสมจากแหล่งให้บริการที่มีคุณภาพไปยังผู้รับบริการตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งจากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การให้บริการนั้น

จะต้องมีการเคลื่อนย้ายตัวบริการจากผู้ให้บริการไปยังผู้รับบริการผ่านช่องทางและต้องตรงตามเวลาที่กำหนด

จากการพิจารณาแนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะข้างต้น แสดงให้เห็นได้ว่า เป้าหมายของการให้บริการสาธารณะนั้น คือ การสร้างความพอใจให้แก่ผู้รับบริการ ดังนั้น การวัดว่าการให้บริการสาธารณะบรรลุเป้าหมายหรือไม่วิธีหนึ่งคือการวัดความพึงพอใจนี้ เป็นการตอบคำถามว่าหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการมีความสามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนได้หรือไม่เพียงใด อย่างไร

คุณภาพบริการของตำรวจ

มีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพและบริการของตำรวจ ดังนี้

วรพงษ์ ภาวเวส (2540 : 14) กล่าวว่าไว้ว่า คุณภาพการบริการของตำรวจกับคุณภาพของสินค้าแม้จะเหมือนกันในแง่ของจุดหมาย คือ เพื่อสร้างความพอใจให้ผู้ใช้ หรือผู้ซื้อ แต่ข้อแตกต่างกันในเรื่องการผลิตสินค้า ผลิตโดยเครื่องจักร แต่การบริการผลิตโดยคนเป็นส่วนใหญ่ “ผลิตตรงไหนขายตรงนั้น” ผู้ซื้อก็ใช้บริการตรงนั้นไม่เคลื่อนย้ายไปไหน เช่น ตำรวจ ธนาคาร โรงพยาบาล เป็นต้น บริการประชาชนเป็นอาการ เช่น การรับใช้ ช่วยเป็นธุระจับผู้ร้าย หรือแนะนำให้คำปรึกษาโดยมีกฎหมายให้อำนาจตำรวจ การบริการของตำรวจก็ผลิตโดยคนที่มีตำแหน่งคือ ตำรวจ และเป็นพนักงานระดับล่าง ความสำคัญของคุณภาพและความอยู่รอดของกรมตำรวจนั้น จึงแขวนไว้กับพนักงานระดับล่างเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่าตำรวจสัญญาบัตรระดับนายพล แม้ปัจจุบันจะมีการตื่นตัวกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลมีการเสริมทักษะ เสริมความรู้ จัดให้มีสถานฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ เพื่อมาบริการแก่ประชาชน เป็นงานที่อยู่ในการบังคับบัญชาของแผนกกอง ฝ่ายต่างๆ รวมทั้งโรงพัก ซึ่งทำหน้าที่ทางเทคนิคในการผลิตการบริการประชาชน การรับแจ้งความการติดตามคนร้าย การระงับการทะเลาะวิวาท แม้กระทั่งการแนะนำส่งเสริมให้ครอบครัวหยุดทะเลาะกัน การลาดตระเวน การออกตรวจตราในชุมชนคุณภาพของการบริการของตำรวจ จึงเกิดขึ้นในขณะที่ผลิตบริการและเกิดการส่งมอบบริการ หรือการขายบริการทั้ง 3 อาการนี้เกิดขึ้นพร้อมๆ กัน พร้อมกับการรับใช้บริการ ดังนั้น การบริการดีหรือไม่ดี ก็รู้กันจุดนั้นเอง ประชาชนผู้รับบริการจะตัดสินใจได้ว่าบริการดี มีคุณภาพหรือไม่ก็รู้ได้ในขณะนั้น ขณะกำลังส่งมอบบริการให้กับประชาชนนั่นเอง

ถ้าหากบริการไม่ดีประชาชนก็จะไม่พอใจตำรวจ คนนั้น หน่วยงานนั้น หรือโรงพักนั้น และไม่ใช้บริการอีกต่อไป เป็นการเกิดการกระทำผิดหรือเป็นผู้กระทำผิดก็ไม่ไปความร้องทุกข์อีก เพราะความไม่พอใจที่เกิดขึ้นครั้งก่อน การพุดจาไม่ไพเราะการไม่รับแจ้งความ การข่มขู่ หรือไม่ช่วยบำบัดทุกข์บำบัดความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นการผลิตบริการของตำรวจที่ไม่มีคุณภาพ

หรือประชาชนไม่พอใจมากคุณภาพบริการนั้นก็ต่ำมาก และประชาชนจะพูดกันต่อไป เกิดความเสียหายแบบน้ำเซาะทรายค่อยกัดกินตัวเองนำความเสื่อมเสียมาสู่กรมตำรวจในที่สุด

คุณภาพบริการ คือ ความสามารถที่จะสร้างความพอใจให้กับประชาชนที่เดือดร้อน ครั้งแล้วครั้งเล่าไม่มีวันหยุดหย่อน ให้หมดสิ้นไป

คุณภาพบริการ คือ

1. การที่ตำรวจให้บริการทำงานได้อย่างชำนาญคล่องแคล่วไม่ต้องเสียเวลา
2. การที่ประชาชนตัดสินใจว่าคุณภาพบริการของตำรวจ โดยประสบการณ์ที่ตนเคยได้ประสบมา แล้วทั้งพอใจและไม่พอใจ แต่ส่วนใหญ่ไม่พอใจกับตำรวจ ดังนั้นประชาชนจะมีประสบการณ์ไม่เท่ากัน การตัดสินใจว่าคุณภาพบริการของตำรวจไม่เท่ากันการตัดสินใจว่าคุณภาพไม่เหมือนกัน ประชาชนบางคนบอกว่าบริการโรงพักนี้ยอดเยี่ยม แต่บางคนบอกว่าเลวก็ได้ โดยเอาประสบการณ์ของตัวเองมาตัดสิน

3. หากในงานบริการนั้นมีตัวคน วัตถุ สิ่งของ เงินทอง เครื่องประดับต้องเข้ามาเกี่ยวข้องให้ตำรวจต้องส่งมอบ โดยการติดตามมาส่งมอบให้เจ้าทุกข์สิ่งของเหล่านั้นจะเป็นตัวคนตัดสินคุณภาพบริการของตำรวจหน่วยนั้น ๆ ด้วย เช่น คนหายต้องติดตามคนมาคืน ติดตามจับผู้ร้ายอาชญากรรมมาส่งศาล เป็นต้น

4. วิชาการผลิตบริการตำรวจ ได้แก่ ขั้นตอนในการจัดการผลิตหากจัดไว้ไม่ดีงานออกมาล่าช้า ผิดพลาด หรือตั้งรับประชาชนทุกข์ยากไว้ไม่ดี จะเกิดปัญหาตรงจุดนี้ เช่น ไปถึงที่เกิดเหตุล่าช้า คนร้ายหนีไปนานแล้ว ตอบคำถามแก่คนเดือดร้อนไม่ได้ โดยไม่เตรียมให้การเตรียมคำตอบประชาชนต้องครอบคลุมทุก ๆ เรื่อง ให้ความกระฉับกระเฉงให้ข้อกฎหมายและเหตุการณ์ที่เผชิญอยู่

5. คุณค่าและความตั้งใจของตำรวจ หากบริการมีคุณภาพสูงเป็นที่ถูกใจประชาชนและตั้งใจอย่างมาก เมื่อ 2 ประการร่วมกันจะกลายเป็นคุณภาพสูงทันที และคุณภาพบริการของตำรวจจะไปเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของประชาชนที่สะสมไว้เสมอซึ่งประชาชนจะเอาประสบการณ์ของตัวเองมาตัดสินว่าคุณภาพของบริการตำรวจนั้นดีหรือเลวและส่งผลให้ไม่ร่วมมือกับตำรวจในที่สุด

การจัดหมวดหมู่ไว้ว่า ประชาชนจะเอาเรื่องของประสบการณ์ตัวเองมาตัดสินในเรื่องต่างๆ ของตำรวจ คือ

1. สิ่งที่มีมองเห็นและสัมผัสได้ เช่น ความสะอาดโรงพัก ความสวยงาม ความมีระเบียบเรียบร้อยของสถานที่ ตลอดจนการแต่งกายของตำรวจ สิ่งเหล่านี้รวมถึงลานจอดรถเข้ามาเกี่ยวข้องตามเส้นทางสู่โรงพักที่มีบริการจากตำรวจคอยอยู่ คือ ดีทั้งในอาคารและนอกอาคาร

2. กริยาอาการในการบริการของตำรวจ การรับใช้บริการได้ถูกต้องแม่นยำ ไม่กรอกชื่อ สกุล ผิด ไม่เรียกเงิน ไม่ละเลยหน้าที่เมื่ออยู่ตรงหน้าประชาชน

3. ได้รับการตอบสนองอย่างรวดเร็ว และแสดงอาการช่วยเหลือให้เห็น อย่างชัดเจน ตอบคำถามประชาชนอย่างตั้งใจ การสนใจผู้เดือนร้อน แสดงอาการช่วยเหลือในเวลาอยู่บนโรงพัก หรือขณะปฏิบัติหน้าที่ตามถนนหนทาง บริการหรือเอาใจใส่ประชาชนที่มาร้องทุกข์

4. การสร้างความมั่นใจให้ประชาชน ด้วยความมีประสิทธิภาพของตำรวจ ตำรวจต้องรู้งานในหน้าที่ของตน ทุกแบบที่จะบริการและพร้อมเสมอที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างคล่องแคล่วและนอบน้อม

5. เปิดกว้างให้ประชาชนสามารถเข้าถึง เมื่อมีปัญหาหรือเมื่อมีคำถามแม้ว่าจะใช้โทรศัพท์ เข้ามาก็จะได้รับการ อย่างเอาใจใส่ รวดเร็ว ถูกต้อง และนอบน้อม และต้องมีความเข้าใจในตัวประชาชนผู้ทุกข์ยากเดือดร้อนนั้นๆ ต้องให้ความเห็นใจเสมอ

กล่าวโดยสรุป คุณภาพการบริการของตำรวจ หมายถึง ความสามารถที่จะสร้างความพอใจให้กับประชาชนผู้เดือดร้อนครั้งแล้วครั้งเล่าไม่มีวันหยุดหย่อนให้หมดสิ้นไป เป็นเรื่องของผลผลิตที่มีประชาชนในสังคมเป็นผู้ใช้ โดยความสำคัญของคุณภาพและความอยู่รอดของกรมตำรวจ คุณภาพการบริการของตำรวจเกิดขึ้นในขณะที่ผลิตบริการและส่งมอบบริการหรือการขายบริการ ดังนั้นการบริการ ดีหรือไม่ดี ประชาชนผู้มารับบริการจะเป็นผู้ตัดสินว่าบริการดี มีคุณภาพหรือไม่ ขณะกำลังส่งมอบบริการให้กับประชาชนนั่นเอง

ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจในการบริการประชาชน

1. การพิจารณาปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจและประชาชนในแง่สังคมวิทยา เป็นการพิจารณาเฉพาะกรณี การใช้ภาวะบทบาทของตำรวจทางสังคม และภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของตำรวจ ซึ่งมีขอบเขตปฏิบัติอย่างกว้างขวางรอบด้าน

2. การพิจารณาปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชน ในแง่จิตวิทยาตำรวจ ส่วนมากประสบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการเงินขาดหลักประกันในสังคม ทั้งที่เป็นงานที่เสี่ยงต่อชีวิต มีความตราตรึงเคร่งเครียด จึงมักจะมีปัญหาทางจิต

3. การพิจารณาปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชน ในแง่สภาพงาน ตำรวจกับการบริการที่ก่อให้เกิดความประทับใจ ได้แก่ การบริหารทรัพยากร บุคลากร เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ให้สูญเสียน้อยที่สุด แต่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. หลักความเห็นอกเห็นใจเมตตาสงสารของตำรวจต่อความทุกข์ยากของประชาชน ซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพเรียบร้อย แสดงความรู้สึกเป็นกันเองให้บริการสนองตอบด้วยความรวดเร็ว เห็นอดเห็นใจเมตตาสงสารในความทุกข์ยากของผู้อื่น

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจและประชาชนเกี่ยวข้องกับการใช้ภาวะบทบาทของตำรวจทางสังคม และภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของตำรวจ ตำรวจขาดหลักประกันในสังคม มีความตราครุฑเคร่งเครียด และความเห็นอกเห็นใจเมตตาสงสารของตำรวจต่อความทุกข์ยากของประชาชน

การดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทย

โดยทั่วไปกฎหมายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. กฎหมายสารบัญญัติ เป็นกฎหมายที่กำหนดว่าพฤติกรรมใดเป็นความผิด สิ่งใดเป็นการละเมิดต่อกฎหมาย เช่น ประมวลกฎหมายอาญา เป็นต้น
2. กฎหมายวิธีสบัญญัติ เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดี การพิพากษาคดี การบังคับคดี ซึ่งเป็นกฎหมายที่รองรับกฎหมายสารบัญญัติ โดยเป็นกฎหมายที่กำหนดกระบวนการบังคับคดีอาญา เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจว่าผู้ใดเป็นคนร้ายในคดี หรือจำเลยต้องรับผิดหรือไม่เพียงมด และกำหนดองค์กรหน่วยงานรองรับในหน้าที่ที่ปรากฏในกฎหมายวิธีสบัญญัติ เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นต้น

ในการพิจารณาความทางอาญามีรูปแบบ 3 แบบ (อารีย์ รุ่งพรทวิวัฒน์ อ้างถึงใน นราวิชญ์ รอดกสิกรรม, 2550 : 7) คือ

1. ระบบไต่สวน (The Inquisitorial System) เป็นระบบที่ถือว่ารัฐเป็นผู้รับผิดชอบที่จะจัดการกับผู้กระทำผิดโดยรัฐต้องค้นหาพยานหลักฐาน และลงโทษผู้กระทำผิดในระบบนี้ หน้าที่สอบสวน ฟ้องร้อง และพิจารณาพิพากษาคดีไม่ได้แยกออกจากผู้ไต่สวน ศาลหรือผู้พิพากษาจะเป็นผู้ดำเนินการเอง ผู้ถูกไต่สวนจะเป็นเพียงวัตถุแห่งการซักฟอก (Object) จึงเป็นเหตุให้เกิดการค้นหาความจริงจากผู้ถูกไต่สวนโดยมีการทรมานร่างกาย
2. ระบบกล่าวหา (The Accusatorial System) ระบบนี้เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาในระบบไต่สวนโดยแบ่งแยกหน้าที่สอบสวน ฟ้องร้องและการพิจารณาพิพากษาคดี โดยมีองค์กรแต่ละองค์กรที่แตกต่างกันเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ ฐานะของผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นประธานในคดี (Process – subject) โดยการให้สิทธิ เสรีภาพแก่ผู้ถูกกล่าวหา หรือจำเลยในอันที่จะแก้ข้อหาและต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ แต่เดิมในระบบนี้บุคคลหนึ่งจะนำเรื่องราวมาฟ้องร้องกล่าวหาว่าบุคคลอีกคนหนึ่งได้กระทำผิดต่อผู้มีอำนาจในการรับฟ้องและในการพิจารณาว่าฝ่ายใดถูกต้องก็ใช้กฎใช้อำนาจของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น มีการค้ำน้ำ ลุยไฟ พิสูจน์ความบริสุทธิ์ โดยมีความเชื่อว่าบริสุทธิ์จริงสิ่งศักดิ์ก็จะต้องคุ้มครองเขา ต่อมามีการค้นหาความจริงตามปรากฏการณ์ต่างๆ ตามหลัก

วิทยาศาสตร์ และเป็น การนำพยานหลักฐานมาพิสูจน์ต่อผู้มีอำนาจ ดังนั้น การดำเนินคดีอาญาตามระบบนี้เป็นการนำพยานหลักฐานมาพิสูจน์กันในเรื่องข้อเท็จจริงและเพื่อมิให้คู่ความฝ่ายใดเสียเปรียบ มีการกำหนดวิธีสืบพยานโดยเคร่งครัด และศาลผู้ตัดสินจะต้องตั้งตนเป็นกลางและควบคุมมิให้ทั้งสองฝ่ายละเมิดหลักเกณฑ์ที่วางไว้

3. ระบบผสม (The Mixed System) ระบบนี้นำเอาระบบทั้งสองมาผสมกันโดยฝรั่งเศสนำมาใช้หลังการปฏิวัติใหญ่ใน ค.ศ. 1808

ประเทศไทยใช้ระบบกล่าวหาเป็นหลักในการปฏิบัติ และมีระบบไต่สวนเป็นระบบเสริมในกรณีที่ระบบกล่าวหาไม่อาจอำนวยความสะดวกได้

กระบวนการทางอาญา (Criminal Justice Process)

รัฐต้องเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการในงานที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและหลักนิติธรรม โดยกระบวนการดังกล่าวประกอบด้วยองค์กรในระบบงานยุติธรรม คือ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ ซึ่งแต่ละองค์กรรับผิดชอบในภารกิจการบังคับใช้กฎหมายของตนโดยเฉพาะและมีอิสระจากกัน (ประธานวฒนาวิชย์ อ้างถึงใน นราวิชญ์ รอดกสิกรรม, 2550 : 12-14) โดยหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละองค์กรในกระบวนการยุติธรรม ดังนี้

1. ตำรวจ รับผิดชอบในการป้องกันความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมและอาชญากรรม มีบทบาทโดยตรงต่อประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมจับกุมผู้กระทำผิด พิสูจน์รวบรวมพยานหลักฐาน ควบคุมความประพฤติบุคคล ค้นหาบุคคล ทรัพย์สินที่สูญหาย บริการคุ้มครองเสรีภาพส่วนบุคคล

งานของตำรวจมีลักษณะเป็น 3 ส่วน คือ งานธุรการ งานปราบปราม และงานสอบสวน ซึ่งงานทั้งสามลักษณะมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยงานปราบปรามจะเป็นการสืบสวนข้อเท็จจริงต่างๆ อันอาจเป็นเหตุให้เกิดอาชญากรรมได้ เช่น สืบทราบว่าจะมีการปล้นทรัพย์ หรือรวบรวมข้อมูลบุคคลได้ว่ามีบุคคลแปลกหน้าเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านมากเกินไปน่าจะรวมตัวก่อเหตุร้ายได้ ตำรวจมีอำนาจในการสืบสวนได้ทั่วไปราชอาณาจักร (ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 17) โดยเมื่อมีบุคคลได้รับความเสียหายจากการทำความผิดได้ทำการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนหรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนก็จะดำเนินการสอบสวนโดยรวบรวมพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุพิจารณาว่าบุคคลนั้นเป็นผู้กระทำผิดหรือไม่ หากพนักงานสอบสวนเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นผู้กระทำผิดก็จะสรุปสำนวนสอบสวนพร้อมความเห็นให้แก่พนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องคดีต่อไป

2. พนักงานอัยการ เป็นองค์กรของฝ่ายบริหารที่ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมและถ่วงดุลอำนาจของตำรวจในการสอบสวน โดยพนักงานอัยการจะทำหน้าที่ถึงตุลาการ พนักงานอัยการทำหน้าที่พิจารณาสำนวนสอบสวนและสรุปสำนวนของพนักงานสอบสวน เพื่อให้ดุลพินิจว่า ควรจะฟ้องบุคคลนั้นหรือไม่ เป็นการใช้ดุลพินิจเพื่อวินิจฉัยว่าพยานหลักฐานนั้นเพียงพอในการดำเนินการฟ้องร้องหรือไม่ จึงทำให้งานของพนักงานอัยการอยู่กึ่งกลางระหว่างงานรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองกับงานรักษาความยุติธรรม และพนักงานอัยการมีความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวน

3. ศาล รับผิดชอบในการรักษาและอำนวยความยุติธรรมเป็นผู้ควบคุมกระบวนการพิจารณาคดีเป็นผู้ประสานงานปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการฟ้องร้องและพิจารณาคดี เพื่อให้หลักประกันว่าการดำเนินการคดีเป็นไปอย่างยุติธรรมและไม่ลำเอียงภายใต้กฎหมายในการพิสูจน์ความผิดและความบริสุทธิ์ผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นผู้ใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษในคำพิพากษาเพื่อคุ้มครองสังคม และแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ศาลรับผิดชอบตั้งแต่พนักงานอัยการส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมคำฟ้องเสนอต่อศาล เมื่อศาลรับฟ้องแล้วผู้ต้องหาจะเรียกว่า จำเลย จำเลยมีสิทธิต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อให้โอกาสแก่จำเลยในการต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ เช่น มีสิทธิในการหาทนายความเอง ซึ่งหากไม่มีเงินในการจ้างทนายความ ศาลก็จะจัดหาให้โดยไม่คิดเงินจากจำเลย จำเลยมีสิทธิในการเข้าฟังในการพิจารณาคดีของตน จำเลยมีสิทธิให้การหรือปฏิเสธจำเลยมีสิทธิในการร้องขอให้ศาลส่งปล่อยชั่วคราวได้ (บางคนเรียกว่าประกันตัว) รวมทั้งจำเลยมีสิทธิในการตรวจดูพยานหลักฐานต่างๆ ที่ฝ่ายอัยการโจทก์จะนำเสนอต่อศาล และจำเลยสามารถนำพยานหลักฐานของตนเข้าสืบพยานหรือนำเสนอต่อศาลได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลทราบข้อเท็จจริงต่างๆ ในแง่ของโจทก์ผู้ฟ้องหรือในแง่ของจำเลยผู้ถูกฟ้อง เพื่อศาลจะได้ใช้ดุลพินิจในการรับฟังว่าพยานฝ่ายใดมีเหตุผลดีกว่ากัน ซึ่งหากศาลเห็นว่าพยานหลักฐานของโจทก์ดีกว่าก็พิจารณาลงโทษจำเลย แต่ขณะเดียวกันถ้าศาลเห็นว่าพยานหลักฐานของโจทก์ยังไม่อาจรับฟังเพื่อลงโทษจำเลยได้ ศาลก็จะพิจารณายกฟ้องจำเลย และถ้าศาลเห็นว่ายังมีเหตุอันควรสงสัยว่าจำเลยเป็นคนร้ายในคดีนี้หรือไม่ ศาลก็อาจจะประโชนแห่งความสงสัยให้แก่จำเลย และยกฟ้องจำเลย

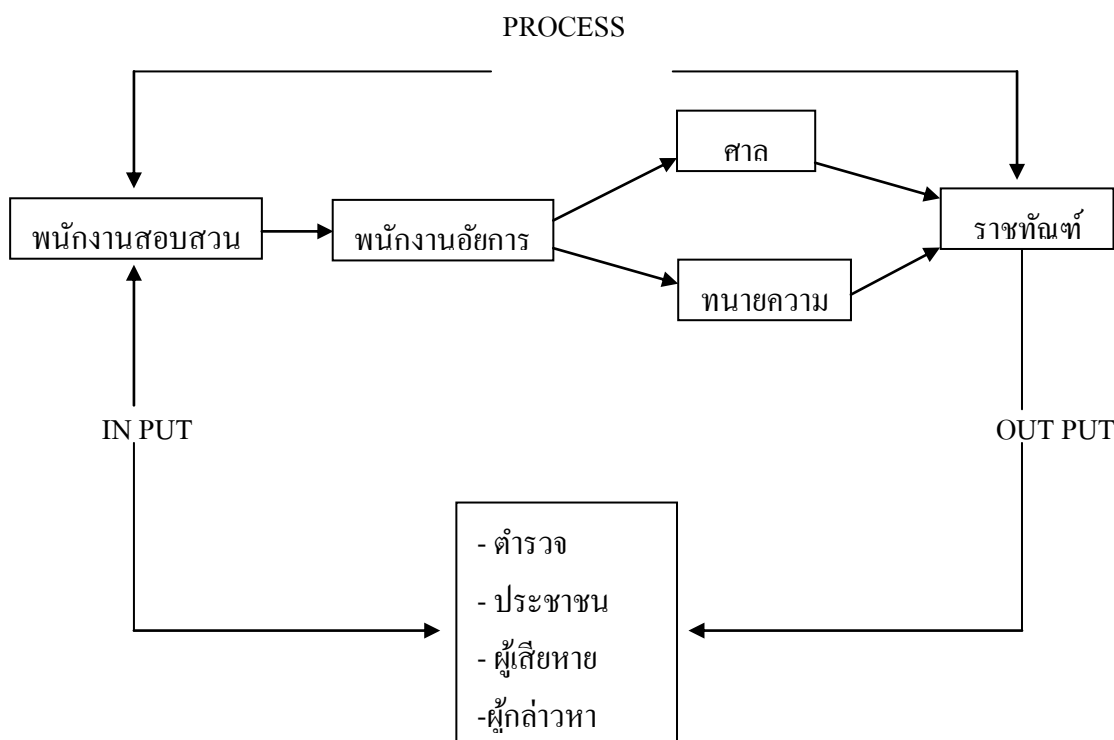
ในระบบศาลไทยมีศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ซึ่งแต่ชั้นศาลมีการจัดอำนาจตามกฎหมายในกรณีที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้ว โจทก์หรือจำเลยก็อาจอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นได้ถ้าเขาไม่พอใจในคำพิพากษานั้น และเช่นเดียวกันคำพิพากษาศาลอุทธรณ์โดยคดีจะสิ้นสุดที่ศาลฎีกาไม่อาจเปลี่ยนแปลงในคำพิพากษาได้อีก

4. ราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานที่ควบคุมผู้กระทำผิดทั้งในลักษณะที่ศาลยังไม่มีคำพิพากษาและหลังจากศาลมีคำพิพากษาแล้ว กล่าวคือในกรณีที่จำเลยต้องขังอยู่ระหว่างการพิจารณา

คดีของศาล หากจำเลยไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว จำเลยก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของกรมราชทัณฑ์และในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาแล้ว กรมราชทัณฑ์ต้องรับตัวบุคคลนั้นในฐานะนักโทษ เพื่อควบคุมตามจำนวนเวลาที่ปรากฏในคำพิพากษา โดยกรมราชทัณฑ์จะมีหลักสูตรกำหนดกิจกรรมให้แก่นักโทษปฏิบัติในแต่ละวัน ไม่ว่าจะเป็นงานวิชาการ หรือเป็นงานปฏิบัติ เพื่อให้ นักโทษถูกก่อดมเกลตาเป็นคนดี เพื่อที่จะออกสู่สังคมและไม่ก่อปัญหาแก่สังคมอีกต่อไป

สิ่งหนึ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ว่า สิ่งที่อยู่ปลายกระบวนการยุติธรรมทางอาญา คือ โทษที่ลง จะแก่ผู้กระทำความผิดอันเป็นเป้าหมายในการบัญญัติกฎหมายอาญา หรือกฎหมายพิเศษที่มีโทษทางอาญา อันเป็นการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในสังคมที่จะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และปลอดภัย ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภาพแสดงหน่วยงานและบุคคลในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 หน่วยงานและบุคคลในกระบวนการยุติธรรม

(สัญญา บัวเจริญ, 2543 : 1)

เมื่อมีความผิดเกิดขึ้นแล้วกระบวนการทางอาญาจะเริ่มขึ้น โดยผู้เสียหายเข้าร้องทุกข์ คดีอาญาต่อส่วนตัว ส่วนใหญ่คดีอาญาแผ่นดินนั้นกฎหมายมิได้กำหนดว่าต้องเป็นเฉพาะผู้เสียหาย

เท่านั้น เป็นบุคคลอื่นๆ ก็ได้ โดยในกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจสงสัยว่าผู้หนึ่งผู้ใดกระทำความผิด กฎหมาย เจ้าพนักงานก็ทำการสืบสวนค้นหาว่าผู้ใดกระทำความผิด ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจมีการค้น เค้นสถานของผู้ต้องสงสัยเรียกพยานบุคคลเข้าสอบถาม ตลอดจนเข้าจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งในการ ค้นการจับนั้นกฎหมายกำหนดไว้เป็นหลักว่าจะกระทำมิได้หากไม่มีหมายศาล

การจับ เจ้าพนักงานตำรวจผู้นั้นต้องดำเนินการโดยแจ้งข้อกล่าวหาให้เขาทราบ ถ้า จับเพราะมีหมายจับต้องแสดงหมายจับ และต้องแจ้งว่าผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ แปะถ้อยคำของเขาอาจใช้เป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ แจ้งว่าเขามีสิทธิและปรึกษา ทนายความและอนุญาตให้เขาแจ้งญาติหรือผู้ที่เขาไว้วางใจให้ทราบถึงการจับกุมนั้น ซึ่งหลักในกา แจ้งสิทธินี้มีหลัก Mirada Rule ซึ่งหากเจ้าพนักงานตำรวจผู้นั้นไม่แจ้งสิทธิข้อนี้จะทำให้การจับกุม นั้นมิชอบ เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับก็ไม่สามารถจับได้ หากจับก็จะผิดฐานทำให้เสื่อมเสียเสรีภาพ หน้าที่ และอาจมีผลต่อสำนวนคดีในการฟ้องร้องอีกด้วย

พนักงานสอบสวนมีอำนาจทำการสอบสวนความผิดอาญา ซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อ ว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตนหรือผู้ต้องหาที่อยู่หรือถูกจับกุมภายในเขตอำนาจของตนได้

เมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนแล้ว ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิด หรือ ต้องสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดก็จะเรียกตัวมาสอบสวนบันทึกถ้อยคำ พร้อมกับเรียกพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุมาประกอบสำนวน หากบุคคลนั้นไม่มาพนักงานสอบสวนก็จะขอ หมายจับจากศาลเพื่อทำการจับกุมบุคคลนั้น และหากบุคคลนั้นซึ่งเรียกว่าผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัว (สถานีตำรวจ) หรือถูกขัง (ระหว่างการฝากขัง ผลัดฟ้อง) ก็สามารถขอลปล่อยชั่วคราวได้

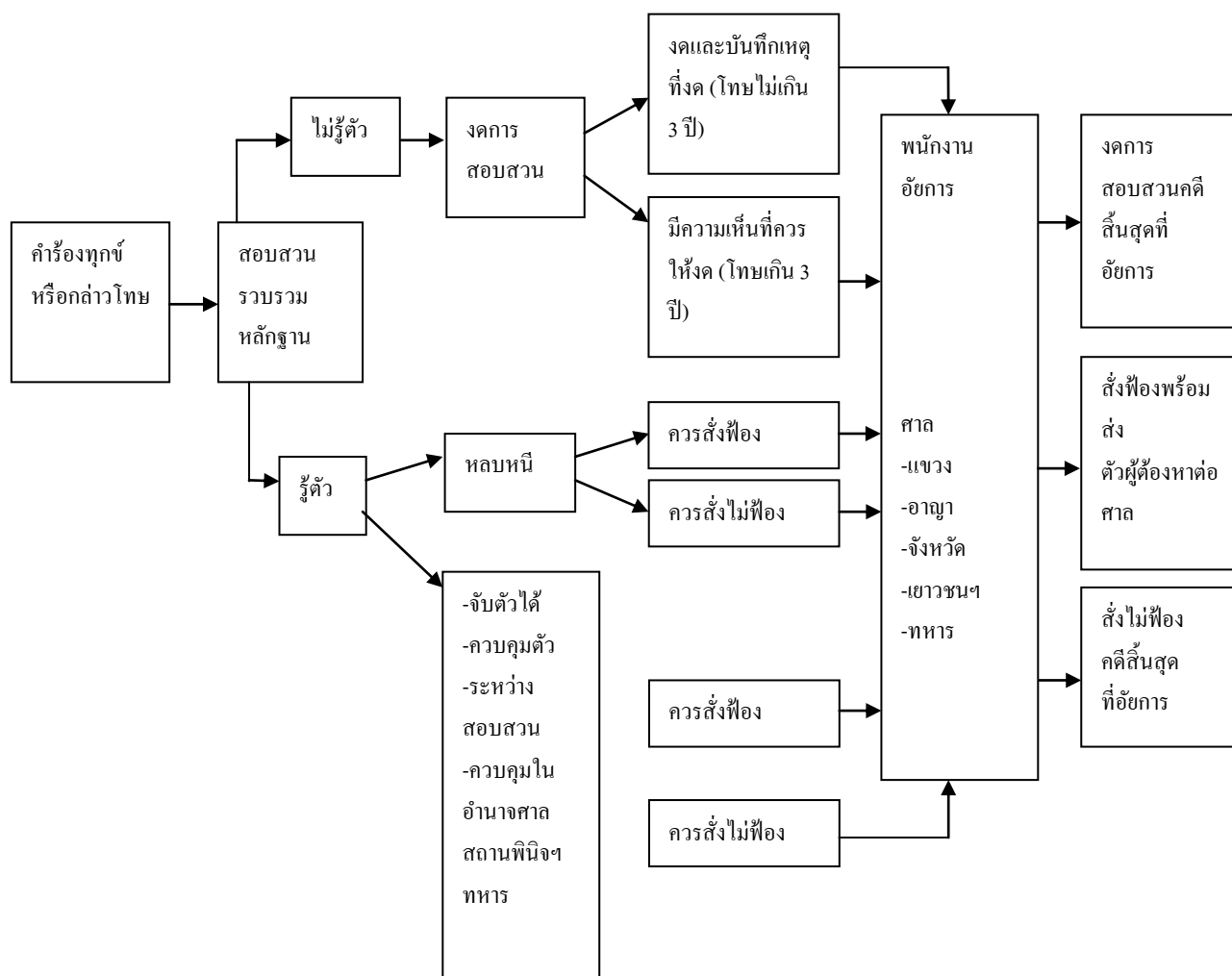
ในกรณีผู้กระทำความผิดเป็นเด็กหรือเยาวชนที่ขณะกระทำความผิดมีอายุไม่เกิน 18 ปี จะได้รับ การควบคุมตัวผู้ต้องหา ไว้ที่สถานีตำรวจ กฎหมายกำหนดไว้มีกำหนด 48 ชั่วโมง ต้อง ดำเนินการให้แล้วเสร็จและส่งพนักงานอัยการเพื่อมีคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง แต่ถ้าไม่อาจดำเนินการ ได้ทันต้องนำตัวผู้ต้องหานั้นมาที่ศาลเพื่อขออำนาจจากศาลในการขัง (ที่เรือนจำ) ต่อได้อีก 48 วัน หรือ 84 วัน แล้วแต่ประเภทของคดี (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 87)

สิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่ถูกควบคุม กฎหมายได้กำหนดไว้ คือ มีการแจ้งหรือ ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งให้ญาติบุคคลที่เขาไว้วางใจเพื่อให้ทราบว่าเขาถูกจับกุม และสถานที่เขาถูก จับควบคุม พบทนายความเป็นการเฉพาะตัว ให้ทนายความหรือคนที่เขาไว้วางใจเข้าฟังในการ สอบสวนปากคำของเขา ได้รับการเยี่ยมตามสมควร ได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควร ขณะเดียวกันก็สามารถร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวได้

เมื่อพนักงานสอบสวนได้สรุปสำนวนสอบสวนพร้อมข้อเท็จจริงแล้วก็เสนอต่อ พนักงานอัยการเพื่อสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องต่อไป

เมื่อพนักงานอัยการนำตัวผู้ต้องหาพร้อมสำนวนคำฟ้องฟ้องต่อศาล ถ้าศาลรับฟ้อง ศาลก็จะออกเลขคดีให้เป็นเลขคดีคำ เช่น คดีหมายเลขคำที่ 1/2550 ในขณะที่ผู้ต้องหาเรียกว่า จำเลย จำเลยมีสิทธิได้รับการพิจารณาคดีด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง เป็นธรรม แต่งทนายความแก้ต่างปรึกษาทนายความเป็นการเฉพาะตัว ตรวจสอบดูสิ่งที่เป็นพยานหลักฐาน และคัดสำเนา ถ่ายรูปได้ ตรวจสอบสำนวนการพิจารณาของศาล ตรวจสอบคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสาร ประกอบคำให้การของตนได้ ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภาพแสดงกระบวนการสอบสวนทางคดีอาญาและความเห็นทางคดีขึ้นสู่ศาลเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กระบวนการสอบสวนทางคดีอาญาและความเห็นทางคดีขึ้นสู่ศาล

(สัญญา บัวเจริญ , 2543 : 8)

ในการพิจารณาคดีของศาล พิจารณาโดยเปิดเผยต่อหน้าจำเลย โดยอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟัง และถามว่าได้กระทำผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้อย่างไรบ้าง คำให้การของจำเลยศาลจะจดไว้ถ้าจำเลยไม่ยอมให้การ ศาลก็จะจดไว้เช่นกัน กรณีจำเลยหรือผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนอายุไม่เกิน 18 ปี ศาลมีห้องสืบพยานโดยเฉพาะ โดยมีให้เผชิญหน้าจำเลยที่มีอายุมากกว่า ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการข่มขู่และมีนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์อยู่ด้วย เพื่ออธิบายคำถามที่พนักงานอัยการ โจทก์ ทนายความจำเลยถามเพื่อให้เด็กหรือเยาวชนนั้นเข้าใจในคำถามการซักถามในศาลจะมีสามขั้นตอน คือ การซักถาม เป็นการถามระหว่างทนายความผู้นำพยานนั้นเข้าเบิกความ ซักค้านเป็นการถามระหว่างทนายความฝ่ายตรงข้ามถามพยาน และถามตงเป็นการถามระหว่างทนายความผู้นำพยานนั้นอีกครั้ง กฎหมายได้กำหนดวิธีการสืบพยานไว้ชัดเจน เมื่อคดีเสร็จการพิจารณาแล้ว ศาลจะมีคำพิพากษาศาลยกฟ้อง ก็หมายความว่าปล่อยตัวจำเลยแต่ถ้าศาลเห็นว่าจำเลยมีความผิดก็พิพากษาลงโทษจำเลย ไม่ว่าจะประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ ริบทรัพย์สิน กรมราชทัณฑ์ก็จะมิบเทาต่อไป

กรมราชทัณฑ์มีเรือนจำไว้รองรับจำเลยที่ศาลพิพากษาให้ประหารชีวิต หรือจำคุกนักโทษเหล่านี้จะถูกรับบริหารจัดการตามหลักสูตรและกิจกรรมที่เรือนจำกำหนด

การลงโทษผู้กระทำทางอาญา

การลงโทษบุคคลนั้นมีแนวคิดเดิมว่าถ้าบุคคลหนึ่งกระทำความผิด ผู้เสียหายจากการกระทำผิดนั้นสามารถแก้แค้นได้ ระบบนี้เรียกว่า ตาต่อตา ฟันต่อฟัน (Lex Talionis) โดยรัฐให้ผู้เสียหายเป็นผู้กระทำต่อจำเลย แต่ต่อมาลักษณะนี้หมดไปรัฐเป็นดำเนินการลงโทษเอง

โทษทางอาญาของประเทศไทยมี 5 สถาน คือ

1. ประหารชีวิต
2. จำคุก
3. กักขัง
4. ปรับ
5. ริบทรัพย์สิน

การลงโทษนี้ถือเป็นสภาพบังคับทางกฎหมายอาญาซึ่งมีลักษณะ ดังนี้

1. การลงโทษจะเน้นถึงความชั่วร้ายที่เกิดการกระทำความผิดและความเจ็บปวดที่เกิดจากการลงโทษ เพื่อให้ผู้กระทำผิดเกิดความยับยั้งชั่งใจ
2. การลงโทษที่สภาพบังคับ กล่าวคือ เมื่อได้มีการกำหนดโทษที่จะลงต่อผู้กระทำผิดแล้ว รัฐจะต้องดำเนินการลงโทษผู้กระทำผิดนั้นอย่างจริงจังและเด็ดขาด
3. การลงโทษจะต้องกระทำโดยอำนาจของรัฐ และกระทำในนามของรัฐ

4. การลงโทษจะต้องแสดงออกโดยคำพิพากษา โดยที่มีหลักกฎหมายอาญาที่ว่า การลงโทษต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

5. การลงโทษจะต้องกระทำต่อผู้กระทำผิดโดยตรงจะให้บุคคลอื่นมารับโทษแทนไม่ได้

6. จำนวนและประเภทของโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดจะต้องมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการทำความผิดอาญา โดยพิจารณาถึงพฤติกรรมแห่งการทำความผิดอาญานั้น ประกอบกัน เช่น ลักษณะของผู้กระทำผิด และแรงจูงใจ เป็นต้น

รูปแบบของการลงโทษมี 4 ประเภท ได้แก่

1. การลงโทษที่มีผลเสียหายทางการเงินของผู้กระทำผิด (Financial Loss)
2. การลงโทษโดยการทรมานทางการต่อผู้กระทำผิด (Physical Torture)
3. การลงโทษตัดออกจากหมู่คณะ (Removal From The Group) เช่น จำคุกและการประหารชีวิต
4. การลงโทษแบบประจานหรือลดฐานสังคม (Social Degradation) ทำให้ผู้กระทำผิดเกิดความอาย ถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม จำกัดสิทธิบางประการ เช่น ตัดสิทธิในการประกอบอาชีพ

การลงโทษผู้กระทำผิดนี้มีทฤษฎีการลงโทษเป็นฐานความคิดในการกำหนดรูปแบบการลงโทษ ดังนี้

1. ทฤษฎีเด็ดขาด (Absolute Theory) ถือว่าเป็นเหตุผลและวัตถุประสงค์ของการลงโทษอยู่ที่การตอบแทนแก้แค้น (Retaliation and Retribution) โดยเห็นว่าผู้กระทำผิดได้เลือกที่จะทำความผิดเองตามทฤษฎีเจตจำนง (Free Will Theory) ดังนั้น เขาต้องชดใช้ในการทำความผิด ในการทำความผิด โดยการรับโทษ ต้องลงโทษเพื่อทดแทนความยุติธรรมที่สูญเสียไปคืนเนื่องจากการทำความผิดให้กลับคืนมา

2. ทฤษฎีสัมพันธ์ (Relative Theory) ทฤษฎีนี้มีได้พิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของการลงโทษ ในแง่การทำความผิด แต่พิจารณาในแง่ของผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการลงโทษ การลงโทษต้องคำนึงถึงตัวผู้กระทำผิดการลงโทษจึงตั้งบนความผิดพื้นฐานในการป้องกัน (Prevention) ยับยั้งหรือการข่มขู่ (Deterrence) และการแก้ไขปรับปรุง (Reformation) เพื่อให้สังคมพ้นจากผลร้ายของอาชญากรรม ซึ่งประกอบด้วย การป้องกันทั่วไปเป็นการป้องกันมิให้บุคคลอื่นกระทำผิดเป็นการข่มขู่ผู้อื่นมิให้เขาหมดโอกาสในการทำความผิด เช่น ประหารชีวิต และจำคุก เป็นต้น

3. ทฤษฎีผสมผสาน (Vereinigungs Theory) เป็นการนำทฤษฎีทั้งสองมาผสมผสานกัน โดยนำวัตถุประสงค์ของการลงโทษมาซึ่งดูว่าควรจะให้ลงโทษ เพื่อวัตถุประสงค์ของการลงโทษของทฤษฎีต่างๆ โดยพิจารณาเฉลี่ยกันไปตามความเหมาะสมแห่งพฤติการณ์ (ประทีป ทัฬหีตานนท์, 2548 : 146-153)

สิทธิในทางอาญาของประชาชนตามกฎหมาย

การคุ้มครองสิทธิในทางอาญาของประชาชนในงานสอบสวนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 การคุ้มครองสิทธิของประชาชนมี ดังนี้

1. สิทธิที่จะไม่ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ (ม.28 วรรคสอง)
2. สิทธิที่จะไม่ถูกลงโทษด้วยวิธีการโหดร้าย หรือไร้มนุษยธรรม (ม.31 วรรคสอง)
3. สิทธิที่จะไม่ถูกบังคับใช้กฎหมายย้อนหลัง (ม.32)
4. สิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานว่าบริสุทธิ์ (ม.33)
5. สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาคณะบุคคลคณะ (ม.236)
6. สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองเรื่องการจับกุมขัง (ม.237, 238)
7. สิทธิที่จะได้รับการแจ้งข้อกล่าวหา (ม.237)
8. สิทธิที่จะได้รับการติดต่อกับญาติ (ม.237)
9. สิทธิที่จะได้รับการตรวจสอบการจับกุม (ม.237)
10. สิทธิที่จะได้รับการปล่อยชั่วคราว (ม.23 วรรคแรก)
11. สิทธิในการมีทนายความ (ม.242)
12. สิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความเป็นการเฉพาะด้าน (ม.239 วรรคสาม)
13. สิทธิที่จะมีผู้ช่วยในชั้นสอบสวน (ม.241)
14. สิทธิที่จะไม่ถูกจำกัดเสรีภาพโดยไม่มีเหตุอันสมควร (ม.240)
15. สิทธิที่จะได้รับการสอบสวนการพิจารณาคดีด้วยความรวดเร็วต่อเนื่องและเป็นธรรม (ม.341)
16. สิทธิที่ตรวจสอบคำให้การของตน และเอกสารประกอบ (ม.241 วรรคสอง)
17. สิทธิที่จะทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี (ม.241 วรรคสี่)
18. สิทธิที่จะให้การ หรือไม่ให้การ (ม.243 วรรคแรก)
19. สิทธิที่จะไม่ถูกล่อลวง บู่เชิญหรือให้สัญญา (ม.243 วรรคสอง)
20. สิทธิของพยานในคดีอาญา (ม.244)

21. สิทธิที่จะได้รับค่าเสียหายอันเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาจากรัฐ (ม.245)

22. สิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนความเสียหายจากการดำเนินการตามกระบวนการพิจารณา (ม.246)

23. สิทธิที่จะรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ (ม.247)

การคุ้มครองสิทธิของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาหรือผู้เกี่ยวข้องในกิจการสภา

1. เอกสิทธิที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาจะได้รับในการประชุมสภา (ม.157)

2. เอกสิทธิ คุ้มครอง ผู้พิมพ์และโฆษณา รวมทั้งผู้ดำเนินการถ่ายทอดประชุมสภาที่ประธานสภาอนุญาต (ม.158)

3. สิทธิที่สมาชิกรัฐสภาได้รับการคุ้มครองในระหว่างสมัยประชุม (ม.165)

4. สิทธิที่สมาชิกรัฐสภาได้รับการคุ้มครองที่จะไม่ให้ศาลพิจารณาคดีในระหว่างสมัยประชุม (ม.166) (กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540)

สิทธิของผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาซึ่งจะต้องถูกควบคุมหรือขัง (ชั้นรับตัว) มีดังนี้

1. มีสิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานให้ญาติ หรือผู้ซึ่งถูกจับหรือผู้ต้องหาไว้วางใจทราบถึงการถูกจับและสถานที่ที่ถูกควบคุมตัวในโอกาสแรก

2. มีสิทธิพบและปรึกษาผู้ซึ่งเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว

3. มีสิทธิให้ทนายความ หรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวนปากคำในชั้นสอบสวน

4. มีสิทธิได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับญาติได้ตามสมควร

5. มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย (นัยมาตรา 7/1 แห่ง ป.วิอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547)

สิทธิของผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหา (ชั้นสอบสวน) หากผู้ต้องหาไม่ใช่ผู้ถูกจับหรือผู้ควบคุมก็ไม่ต้องแจ้งสิทธิดังกล่าว นอกจากข้อกล่าวหาที่ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่จะต้องถูกควบคุมหรือขังในชั้นสอบสวนแจ้งสิทธิดังกล่าว นอกจากนั้นผู้ถูกรับหรือผู้ต้องหาที่จะต้องถูกควบคุมหรือขังในชั้นสอบสวนหากได้รับการแจ้งข้อกล่าวหาแล้วจะมีการถามรื้อให้การต่อไป ผู้ต้องหายังมีสิทธิตาม ป.วิอาญา มาตรา 134, 134/1, 134/3, และ 134/4 เพิ่มเติม ดังนี้

1. สิทธิที่จะได้รับการสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรม

2. สิทธิที่จะแก้ข้อหาและที่จะแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ตนได้

3. สิทธิให้รัฐจัดหาทนายความให้ในชั้นสอบสวน

4. สิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวนปากคำตนได้
5. สิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
6. สิทธิได้รับการแจ้งเตือนว่า ถ้าผู้ต้องหาให้การ ถ้อยคำที่ผู้ต้องหาให้การนั้นใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
7. สิทธิร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดี ภายหลังจากพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว ทั้งนี้ ภายในกำหนดอายุความฟ้องร้อง (ป.วิอาญา มาตรา 146)

สิทธิพื้นฐานของผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาตามกฎหมาย

1. สิทธิที่จะได้รับผลการสอบสวนถึงความเป็นมาแห่งชีวิต และความประพฤติอันเป็นอาชญาของผู้ต้องหา เช่น ประวัติการต้องคดี ประวัติการต้องโทษ ฯลฯ ผลการสอบสวนดังกล่าวนี้ในกรณีที่กระทำลี้หลังผู้ต้องหาแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบทุกเรื่องที่สอบสวนทราบมา
2. สิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานว่าไว้ก่อนว่าไม่มีความผิดจนกว่าจะมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าได้กระทำความผิด ฉะนั้นในระหว่างสอบสวนจะปฏิบัติต่อผู้ต้องหาอย่างผู้กระทำความผิดไม่ได้
3. สิทธิที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างการสอบสวนการให้ปล่อยชั่วคราวจะต้องไม่ถูกเรียกหลักประกันจนเกินควรแก่กรณี การไม่ให้ปล่อยชั่วคราวจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้เฉพาะในกฎหมาย และการไม่ปล่อยชั่วคราวจะต้องแจ้งเหตุนั้นให้ผู้ต้องหาทราบด้วย

สิทธิของผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 ผู้เสียหายมีสิทธิ ดังนี้

1. ผู้เสียหายมีสิทธิขอให้บังคับผู้ต้องหาชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เพราะเหตุได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือได้รับความเสื่อมเสียต่อเสรีภาพในร่างกาย ชื่อเสียงหรือได้รับความเสียหายในทางทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดของผู้ต้องหาเมื่อผู้ต้องหาถูกฟ้องเป็นจำเลยคดีอาญาต่อศาลที่มีเขตอำนาจแล้ว
2. ผู้เสียหายมีสิทธิยื่นคำร้องขอเรียกชดใช้ค่าสินไหมทดแทนศาลในคดีอาญานั้นเอง ก่อนเริ่มสืบพยานหรือในกรณีที่ไม่มีกรสืบพยานผู้เสียหายมีสิทธิยื่นคำร้องก่อนศาลชี้ขาดคดี
3. ในการยื่นคำร้องขอเรียกชดใช้ค่าสินไหมทดแทนผู้เสียหายไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใดๆ เว้นแต่ค่าธรรมเนียมในการบังคับคดี อย่างไรก็ตามหากศาลเห็นว่าผู้เสียหายเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนสูงเกินสมควร หรือดำเนินคดีไม่สุจริต ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้เสียหายชำระค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือแต่เฉพาะบางส่วนที่ระยะเวลาที่ศาลกำหนด

4. ในการดำเนินการยื่นคำร้องขอเรียกหรือค่าสินไหมทดแทน หากผู้เสียหายเป็นคนยากจนไม่สามารถจัดหาทนายความได้เอง ผู้เสียหายมีสิทธิร้องขอให้ศาลตั้งทนายความให้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น (พัฒนาพงศ์ สมานเกียรติสกุล, 2548 : 32)

สรุป สิทธิของผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน มีสิทธิที่จะได้รับการสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรม สิทธิที่จะแก้ข้อหาและที่จะแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ตนได้ สิทธิให้รัฐจัดหาทนายความให้ในชั้นสอบสวน สิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวนปากคำตนได้ สิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ และสิทธิได้รับการแจ้งเตือนว่า ถ้าผู้ต้องหาให้การ ถ้อยคำที่ผู้ต้องหาให้การนั้นใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

อำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน

การที่พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนคดีอาญาเรื่องใดได้นั้น ต้องมีการกระทำ ความผิดอาญาเกิดขึ้นก่อน ส่วนความผิดอาญาที่เกิดขึ้นอย่างไรที่ทำให้พนักงานสอบสวนเกิดอำนาจสอบสวนขึ้นนั้นเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย

การพิจารณาดำเนินการก่อนการสอบสวน

การดำเนินคดีในชั้นพนักงานสอบสวน เริ่มดำเนินการภายหลังจากที่มีการกระทำผิดอาญาเกิดขึ้น และมีผู้นำเอาความผิดอาญามากกล่าวหาเพื่อให้มีการสอบสวน โดยพนักงานสอบสวน (ชัชวาลย์ สุขสมจิตร, 2541 : 1) และเมื่อมีผู้มาแจ้งความร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ พนักงานสอบสวนต้องซักถามปากคำเพื่อทราบว่าเป็นคดีที่เกิดขึ้นเป็นคดีความผิดทางอาญาหรือแพ่ง หรือไม่มีความผิด ซึ่งจำแนกได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

คดีอาญา พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนคดีอาญาทั้งปวงแต่ถ้าเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัวห้ามมิให้ทำการสอบสวน เว้นแต่จะมีคำร้องทุกข์อยู่ในอำนาจศาลแขวงหรือศาลจังหวัด

1. คดีอาญาแผ่นดิน ต้องพิจารณาด้วยว่าเป็นคดีอยู่ในอำนาจศาลแขวงหรือศาลจังหวัด (เพราะเกี่ยวกับการควบคุมตัวผู้ต้องหา) คดีที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงหรือคดีที่อัตราโทษจำคุกไม่เกินสามปี ปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (พระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 17, 25(5)) เฉพาะท้องที่มีชื่อในบัญชีท้าย พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บัญญัติ มาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นมรบางท้องที่ (ฉบับที่ 3, 4 และ 5 พ.ศ. 2517 และจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติตั้งศาลแขวง และวิธีพิจารณาคดีอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 7 ด้วย

2. คดีอาญาความผิดต่อส่วนตัว พนักงานสอบสวนจะมีอำนาจสอบสวนต่อเมื่อมีการร้องทุกข์ตามระเบียบ ถ้าไม่มีคำร้องทุกข์หรือเป็นคำร้องทุกข์ที่ไม่ชอบด้วย มาตรา 2๗7) พนักงานสอบสวนก็ไม่มีอำนาจสอบสวน และทำให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องตามมาตรา 120 ศาลก็ต้องยกฟ้องในการรับคำร้องทุกข์จะต้องกล่าวไว้ให้ปรากฏด้วยว่าขอมอบคดีให้พนักงานจัดการฟ้องร้องต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด และในคดีความผิดต่อส่วนตัว เมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้องหรือยอมความโดยถูกต้องตามกฎหมายทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้อง ระบุไปตาม ป.วิอาญา มาตรา 39(2) ไม่มีอำนาจสอบสวนคดีต่อไป (ประมวลกฎหมายอาญา (ป.) เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 13 บทที่ 3 ข้อ 6 (แก้ไข ฉ.6 พ.ศ. 2537 ลง 16 ธันวาคม 2537))

คดีแพ่ง ได้แก่ คดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งพนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจจัดการ หากได้รับแจ้งให้พนักงานสอบสวนชี้แจงให้ ผู้แจ้งไปฟ้องร้องกันเอง แล้วให้ลงชื่อไว้ในประจำวันเป็นหลักฐานด้วย (ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 12 ข้อ 379)

เรื่องอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่เป็นความผิดในทางคดี เช่น สิ่งของตกหาย คนสูญหายพลัดหลง สัตว์พลัดเพ็ด ให้ลงประจำวันแจ้งเป็นหลักฐานว่าพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการไปอย่างไรบ้าง (ป.เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 12 ข้อ 379)

เขตอำนาจการสอบสวน

คดีในเขตอำนาจของพนักงานสอบสวนคือคดีดังต่อไปนี้

1. คดีที่เกิดขึ้น หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหา มีที่อยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตน (ป.วิอาญา มาตรา 18)

2. คดีต่อไปนี้พนักงานสอบสวนท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง มีอำนาจในการสอบสวนได้ (ป.วิอาญา มาตรา 19, ป. เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 8 บทที่ 2 ข้อ 129)

2.1 เป็นการไม่แน่ว่าการกระทำผิดอาญาได้กระทำในท้องที่ใดในระหว่างหลายท้องที่

2.2 เมื่อความผิดส่วนหนึ่งกระทำในท้องที่หนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งกระทำในท้องที่หนึ่ง

2.3 เมื่อความผิดนั้นเป็นความผิดต่อเนื่อง และกระทำต่อเนื่องในท้องที่ต่างๆ เกินกว่าหนึ่งท้องที่ขึ้นไป

2.4 เมื่อเป็นความผิดหนึ่งซึ่งมีหลายกรรม กระทำลงในท้องที่ต่างๆ กัน

2.5 เมื่อความผิดเกิดขึ้นขณะที่ผู้ต้องหากำลังเดินทาง

2.6 เมื่อความผิดเกิดขึ้นขณะที่ผู้เสียหายกำลังเดินทาง

ในกรณีข้างต้นพนักงานสอบสวนต่อไปนี้ เป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวน

1. ถ้าจับผู้ต้องหาไว้แล้ว คือ พนักงานสอบสวนซึ่งท้องที่ที่จับได้อยู่เขตอำนาจ

2. ถ้าจับผู้ต้องหาไม่ได้ คือ พนักงานสอบสวนซึ่งท้องที่ที่พบ การกระทำผิดก่อน อยู่ในเขตอำนาจ

คดีนอกเขตอำนาจ

ถ้าเกิดนอกเขตอำนาจ คือ เหตุเกิดนอกท้องที่ที่พนักงานสอบสวนได้รับแต่งตั้ง และได้มีผู้แจ้งความร้องทุกข์ท้องที่ของตนเอง พร้อมแนะนำให้ผู้แจ้ง ไปแจ้งความร้องทุกข์ ยังท้องที่เกิดเหตุต่อไป

ถ้าเป็นกรณีสำคัญเร่งด่วนก็ให้จัดเจ้าหน้าที่ พาผู้แจ้ง ไปแจ้งความยังท้องที่เกิดเหตุทราบด้วย (ป.เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 13 ข้อ 11)

กรณีความผิดเกิดนอกราชอาณาจักร

ถ้าความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักร อัยการสูงสุด หรือผู้รักษาการแทน เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบหรือจะมอบหมายให้พนักงานสอบสวนใดก็ได้ (ป.วิอาญา มาตรา 20)

ผู้ชี้ขาดการเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ชี้ขาด ถ้าในกรุงเทพมหานครฯ ให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวน ซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่ รองอธิบดีกรมตำรวจขึ้นไปเป็นผู้ชี้ขาด (ปัจจุบัน คือ รองผู้บังคับบัญชาการตำรวจแห่งชาติขึ้นไป)

กรณีระหว่างหลายจังหวัด (มาตรา 21 วรรคสอง) ให้อัยการสูงสุด หรือผู้ทำการแทนเป็นผู้ชี้ขาด

การรอคำชี้ขาดนั้น ไม่เป็นเหตุให้งดการสอบสวน (พนักงานสอบสวนผู้รับแจ้งเหตุ และได้ทำการสอบสวนมาก่อนจะต้องทำการสอบสวนต่อไปจนกว่าจะมีคำชี้ขาด แต่ห้ามสรุปมีความเห็น)

อายุความฟ้องร้องคดีอาญา

คดีอาญาต่อแผ่นดินต้องพิจารณาว่าคดีนั้นๆ ขาดอายุความฟ้องร้องหรือยังอยู่ในอายุความฟ้องร้อง ดังนี้ (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 95)

1. ยี่สิบปี สำหรับโทษ ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี
2. สิบห้าปี สำหรับโทษ จำคุกกว่าเจ็ดปี แต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี
3. สิบปี สำหรับโทษ จำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี
4. ห้าปี สำหรับโทษ จำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี
5. หนึ่งปี สำหรับโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมา หรือตั้งระวางโทษอย่างอื่น

คดีความผิดต่อส่วนตัว ภายใต้บังคับมาตรา 95 ที่กล่าวมาในข้อ 1 ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับตั้งแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96)

การร้องทุกข์

ผู้มีอำนาจร้องทุกข์ ได้แก่ ผู้เสียหาย ซึ่งหมายถึง ผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำผิดฐานใดฐานหนึ่งรวมทั้งผู้มีอำนาจจัดการแทนได้ดังบัญญัติไว้ใน มาตรา 4, 5 และ 6 ความหมาย ผู้เสียหายตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกามี ดังนี้

1. มีการกระทำความผิดทางอาญาใดฐานหนึ่งเกิดขึ้น
2. บุคคลนั้นได้รับความเสียหายจากการกระทำผิดอาญาดังกล่าว
3. บุคคลนั้นต้องเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย

ผู้เสียหายโดยนิตินัย หมายถึง ผู้ที่ไม่มีส่วนในการกระทำความผิด หรือ ไม่เป็นผู้ใช้ หรือ ผู้สนับสนุน หรือรู้เห็นในการกระทำความผิดนั้นด้วย

บุคคลที่ระบุไว้ในมาตรา 4, 5, 6 ได้แก่

1. หญิงมีสามีเป็นผู้เสียหาย หญิงนั้นมีสิทธิฟ้องได้เอง แต่ถ้าสามีจะฟ้องแทนภริยา สามีจะต้องได้รับอนุญาตโดยชัดแจ้งจากภรรยา (ป.วิอาญา มาตรา 4)
2. ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เยาว์ หรือผู้อนุบาลของผู้ไร้ความสามารถเฉพาะที่ผู้เยาว์หรือผู้ไร้ความสามารถซึ่งอยู่ในความดูแลถูกกระทำ (ป.วิอาญา มาตรา 5(1))
3. ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามีหรือภรรยาของผู้เสียหาย ซึ่งถูกทำร้ายถึงตาย หรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจะจัดการเองได้ (ป.วิอาญา 4(2))
4. ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลเฉพาะความผิดซึ่งกระทำลงแก่นิติบุคคลนั้น (ป.วิอาญา มาตรา 4(3))
5. ผู้แทนเฉพาะคดีโดยศาลสั่ง ในกรณีผู้เยาว์หรือเป็นผู้วิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถขาดผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้อนุบาลหรือขัดกันในเรื่องผลประโยชน์ (ป.วิอาญา มาตรา 6)

วิธีการร้องทุกข์

1. ร้องทุกข์ด้วยตนเอง

1.1 ร้องทุกข์เป็นหนังสือต้องมีวัน เดือนปี และปรากฏชื่อ ที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ลักษณะแห่งความผิด พฤติการณ์ที่ความผิดนั้นได้กระทำความเสียหายที่ได้รับ และชื่อและรูปพรรณของผู้กระทำความผิดเท่าที่จะบอกได้กับมีลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ (ป.วิอาญา มาตรา 123 วรรคแรก)

1.2 ร้องทุกข์ด้วยปาก ให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ โดยลงวัน เดือน ปี และลงลายมือชื่อผู้บันทึกกับผู้ร้องทุกข์ในบันทึก (ป.วิอาญา มาตรา 123 วรรคสอง)

1.3 หากผู้เสียหายเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ให้ถือปฏิบัติตาม ป.วิอาญา มาตรา 133 ทวิ

2. มอบอำนาจให้ผู้อื่นร้องทุกข์

2.1 ให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนก็ได้ แต่เอกสารมอบอำนาจจะต้องมีข้อความแน่ชัดว่ามาร้องทุกข์เรื่องอะไร และลงลายมือชื่อผู้มอบอำนาจหรือผู้เสียหาย และควรติดอากรแสตมป์ด้วย (หนังสือมอบอำนาจ ไม่ติดอากรแสตมป์ก็ใช้ได้ ฎีกาที่ 3623/2537)

2.2 หนังสือมอบอำนาจของโจทก์ร่วม มีข้อความเพียงแต่ว่าโจทก์มอบอำนาจให้ธนาคารจัดการแจ้งความเรื่องเช็คคืนโดยไม่ต้องระบุให้มีอำนาจแจ้งความเพื่อดำเนินคดีแก่จำเลย จึงไม่ชัดเจนว่าโจทก์ร่วมซึ่งเป็นผู้เสียหายมีเจตนาที่จะทำให้จำเลยต้องรับโทษทั้งได้ความว่าเหตุที่แจ้งความร้องทุกข์ก็เพาะไม่ต้องการ ให้เช็คขาดอายุความ จึงไม่เป็นคำร้องทุกข์ตาม ป.วิอาญา มาตรา 2(7)

2.3 ถ้าเป็นการร้องทุกข์ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้เสียหายจะต้องมีหนังสือมอบอำนาจจากนิติบุคคลนั้นๆ โดยต้องมีหนังสือรับรองนิติบุคคลประกอบ ซึ่งระบุชื่อผู้มีอำนาจดำเนินการโดยชัดแจ้ง (ฎีกาที่ 1590/2530, 3831/2532) แต่ถ้าผู้มีอำนาจนิติบุคคลร้องทุกข์ด้วยตนเอง ถือว่าเป็นผู้เสียหายร้องทุกข์เองไม่ใช่การมอบอำนาจ

การแก้ไขหรือถอนคำร้องทุกข์ในคดีอาญาผู้ร้องทุกข์จะแก้หรือถอนคำร้องทุกข์เสียเมื่อใดก็ได้ ในคดีซึ่งไม่ใช่ความผิดส่วนตัวการถอนคำร้องทุกข์เช่นนั้น ย่อมไม่ตัดอำนาจพนักงานสอบสวนที่จะสอบสวน หรือพนักงานอัยการที่จะร้องคดีต่อไป (ป.วิอาญา มาตรา 126)

1. การถอนคำร้องทุกข์เช่นนั้นต้องกระทำก่อนคดีถึงที่สุด (ฎีกาที่ 284-285/2538, 5689/2545)

2. ในความผิดที่เป็นกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมายหลายบทซึ่งมีความผิดอันยอมความได้และมีใช่ความผิดอันยอมความได้ เมื่อผู้เสียหายขอถอนคำร้องทุกข์ก็มีผลให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปเฉพาะความผิดอันยอมความได้เท่านั้น พนักงานอัยการยังคงมีอำนาจดำเนินคดีที่มีใช่ความผิดอันยอมความได้ต่อไป (ฎีกา 1925/2541)

3. สิทธิขอถอนคำร้องทุกข์ในความผิดต่อส่วนตัวที่เกี่ยวกับทรัพย์สินตกทอดแก่ทายาท ทายาทจึงขอถอนคำร้องทุกข์ได้ (คำสั่งศาลฎีกาที่ 751/2541)

กรณีอื่น ๆ ที่มีผลต่อการสอบสวนมี ดังนี้

1. การสอบสวนพยานหลายคนพร้อมกันและมีบุคคลอื่นนั่งฟังการสอบสวนอยู่ด้วยการสอบสวนก็ไม่เสียไป (ฎีกาที่ 9378/2539)
2. การจับหรือการตรวจค้นที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ทำให้การสอบสวนเสียไปเพราะเป็นคนละขั้นตอนกัน (ฎีกาที่ 99/2541, 1547/2540)
3. การสอบสวนกฎหมายไม่ได้บังคับว่าจะต้องสอบสวนอย่างน้อยเพียงใด (ฎีกาที่ 4037/2542) พนักงานสอบสวนจึงไม่จำเป็นต้องสอบพยานโจทก์ทุกปาก (ฎีกาที่ 1907/2494, 6397/2541)
4. การสอบสวนของพนักงานสอบสวน ในขณะที่ไม่ได้เข้าเวรปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนก็ถือว่าเป็นการสอบสวนโดยชอบ (ฎีกาที่ 3096/2536)

กรณีต้องมีการร่วมสอบสวนของพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่น

คดีที่พนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นจะต้องเข้าร่วมสอบสวนหรือเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ได้แก่

1. คดีบุกรุกทำลายป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรับรายงานนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอโดยด่วน เมื่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอได้ทราบแล้วจะใช้ดุลพินิจในการควบคุมการสอบสวน หากเข้าควบคุมการสอบสวนโดยทำเป็นหนังสือแจ้งว่า จะเข้าควบคุมการสอบสวน นั่นคือนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน (ข้อบังคับ มท. พ.ศ. 2523 ข้อ 12.4, 12.5, 12.6 และแก้ไขเพิ่มเติม ฯ (ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2536 เรื่อง หารือแนวทางในการปฏิบัติในการควบคุมการสอบสวนคดีที่เกี่ยวกับป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ)

2. คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กรณีมีการจับกุมในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือจับได้เฉพาะของกลาง ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษ ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ประเภท 1 ตั้งแต่ 10 กรัม ยาบ้า ตั้งแต่ 0.5 กรัม (ประมาณ 25 เม็ด) ประเภท 2 ตั้งแต่ 100 กรัม ประเภท 4 และประเภท 5 ตั้งแต่ 100 กิโลกรัมขึ้นไป วัตถุออกฤทธิ์ตาม พ.ร.บ. วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท พ.ศ. 2518 ประเภท 1 หรือ 2 ตั้งแต่ 500 กรัมขึ้นไป ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรายงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) โดยเร็วและต้องไม่เกิน 3 วัน นับตั้งแต่วันที่จับกุมซึ่งทาง ป.ป.ส. อาจมารับคดีไปดำเนินการสอบสวนเอง หรือให้ส่งเฉพาะรายงานการ

สอบสวนไปให้ (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี (สร.) ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2537 ข้อ 10)

3. การชันสูตรพลิกศพ กรณีเป็นการชันสูตรพลิกศพพิเศษ คือ ตายเนื่องจากการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างควบคุมของเจ้าพนักงานอัยการร่วมกับแพทย์ทำการชันสูตรพลิกศพด้วย (ป.วิอาญา มาตรา 150 วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับ 21 พ.ศ. 2542 เริ่มใช้ 27 มิถุนายน 2543))

4. คดีทหารเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด เมื่อทหารได้รัยแจ้งแล้วจะทำหนังสือมารับตัว (แบบ 1) ไปควบคุมในการสอบสวน ฝ่ายทหารจะจัดทหารฝ่ายสัญญาบัตร หรือนายทหารพระธรรมนูญมาร่วมฟังการสอบสวน แต่สำหรับในคดีผู้ต้องหาเป็นทหาร กระทำผิดด้วยการกับพลเรือน ซึ่งคดีอยู่ในอำนาจศาลแขวง และผู้ต้องหาในคดีรับสภาพให้ส่งฟ้องศาลแขวงได้ โดยรับแจ้งฝ่ายทหารทราบ (ระเบียบ สร. ว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา พ.ศ. 2544 ข้อ 46, 24)

5. การสอบสวนปากคำเด็ก การสอบสวนเด็กไว้ในฐานผู้เสียหาย หรือพยาน หรือผู้ต้องหา เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ในวันแจ้งข้อหา

5.1 ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป

5.2 ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่ถึงสามปี และผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กร้องขอ

5.3 ในคดีทำร้ายร่างกายเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

ให้เป็นพนักงานสอบสวนที่จะต้องแจ้งให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมในการถามปากคำ (ป.วิอาญา มาตรา 134/2) และสอบสวนผู้ต้องหาเด็กต้องมีนายเพิ่มเข้ามาด้วย (ป.วิอาญา มาตรา 134/1)

6. คดีไม่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวน ได้แก่ คดีที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจสอบสวนการสอบสวนไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ (พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 บัญชีข้อตกลง ป.ป.ช. กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) และหนังสือ ตร. 0004.6/40006 ลง 24 เมษายน 2646)

คดีที่ต้องรับดำเนินการโดยเร่งด่วน

คดีที่ต้องรับดำเนินการช่วยเหลือโดยด่วนหรือฉบับปล้นทันที ได้แก่ คดีที่เหตุเกิดขึ้นสดๆ ร้อนๆ ผู้เสียหายต้องการความช่วยเหลืออย่างรีบด่วน พนักงานสอบสวนต้องการดำเนินการ ดังนี้

1. รับสั่งการเจ้าหน้าที่สายตรวจ สายสืบ จุดสกัด ติดตามคนร้ายหรือเข้าระงับเหตุ ควบคุมสถานการณ์ให้ปลอดภัยจากการถูกทำลายพยานหลักฐาน

2. รีบออกไปสืบสวนตรวจที่เกิดเหตุและระงับเหตุเป็นอันดับแรก เพราะถ้าล่าช้าจะทำให้ร่องรอยพยานหลักฐานต่างๆ ถูกทำลายเสียหาย สูญหายหรือไม่สามารถจับกุมคนร้ายได้ทันที และอาจให้เหตุร้ายรุกรามยิ่งขึ้น หากไม่รีบออกไปยังที่เกิดเหตุ เช่น คดีที่เกิดขึ้นสดๆ ร้อนๆ ได้แก่

- 2.1 คดีเพลิงไหม้
- 2.2 คดีอุบัติเหตุรถชนที่คนตายหรือบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก
- 2.3 คดีอุกฉกรรจ์
- 2.4 คดีนักท่องเที่ยวยุถูกทำร้ายหรือเป็นผู้เสียหาย
- 2.5 คดีที่เกิดขึ้นมานานแล้วเมื่อได้รับแจ้งต้องปฏิบัติเช่นเดียวกันกับคดีที่เพิ่งเกิด

เหตุ

หากเป็นคดีประทุษร้ายที่มีทุนทรัพย์มากหรือประทุษร้ายต่อชีวิต ต้องออกไปตรวจสถานที่เกิดเหตุทำแผนที่เกิดเหตุเพื่อให้รู้เส้นทาง ช่องทางเข้าออกของคนร้ายที่ก่อเหตุ หรือก็ต้องตั้งประเด็นการสอบสวน จัดทีมสืบสวน สืบตามการณืที่เกิดขึ้นหรือสืบตามประเด็นที่ตั้งไว้ (ป.เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 2 บทที่ 2 ข้อ 8, 9, 10)

อำนาจการทำความเห็นในคดี

1. การสอบสวนที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด สำนักงานสอบสวนประเภทนี้มีอยู่สองอย่าง คือ สำนักงานที่มีอัตราการจำคุกสูงไม่เกินสามปี และสำนักงานที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี ในการทำความเห็นให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

1.1 สำนักงานสอบสวนที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดให้พนักงานสอบสวน งดการสอบสวนและบันทึกเหตุที่ตนนั้นไว้ให้ส่งบันทึกพร้อมกับสำนวนไปยังพนักงานอัยการ

1.2 สำนักงานสอบสวนที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ พร้อมทั้งความเห็นที่ควรให้งดการสอบสวน (ป.วิอาญา มาตรา 140(1), ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (มท.) พ.ศ. 2523 ข้อ 9)

ฉะนั้น สำนักงานสอบสวนที่มีปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด และมีอัตราโทษอย่างสูงไม่เกินสามปี ในตอนท้ายรายงานการสอบสวนพนักงานสอบสวนจึงต้องให้ข้อข้อความพิมพ์ลงว่าจึงงดการสอบสวน

ส่วนสำนวนการสอบสวนที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี และไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด ในตอนท้ายรายงานการสอบสวนก็ต้องมีข้อความว่า เห็นควรให้งดการสอบสวน

1. สำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแต่เรียกหรือจับกุมตัวยังไม่ได้ เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ได้ความตามทางสอบสวนอย่างให้ทำความเห็นว่า ควรสั่งฟ้องหรือไม่สั่งฟ้อง ส่งไปพร้อมกับสำนวนยังอัยการ ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยว่า ควรสั่งไม่ฟ้อง พนักงานอัยการก็จะให้ยุติการสอบสวน โดยสั่งไม่ฟ้องและจะแจ้งคำสั่งมาให้พนักงานสอบสวนทราบ

2. สำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิด และเรียกหรือจับกุมได้ สำนวนคดีนี้เป็นสำนวนที่ตัวผู้กระทำผิดและผู้ที่ถูกกระทำผิดถูกจับกุมตัวได้แล้ว และให้ควบคุมอยู่หรือขังอยู่หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื่อว่าคงได้ตัวมา เมื่อออกหมายเรียก (ผู้ต้องหาขังไม่ได้ถูกจับกุมตัว หรือถูกจับกุมตัวแล้ว แต่ไม่ได้ถูกควบคุม หรือขัง หรือปล่อยชั่วคราว) พนักงานสอบสวนทำความเห็นตามที่ฟ้องที่ สำนวนการสอบสวนว่าควรสั่งฟ้องหรือไม่สั่งฟ้อง ส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการโดย

2.1 ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ส่งแต่สำนวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ ส่วนผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อย หรือปล่อยชั่วคราว ถ้าผู้ต้องหาขังอยู่ให้ขอเอง หรือขอให้พนักงานอัยการขอต่อศาลให้ปล่อย (การปล่อยให้ผู้ต้องหาซึ่งกฎหมายให้อำนาจพนักงานสอบสวนนี้ แต่ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดอำนาจการทำความเห็นสั่งฟ้อง หรือไม่สั่งฟ้องเป็นอำนาจของหัวหน้าพนักงานสอบสวนระดับอำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบล หรือจังหวัด แล้วแต่ลักษณะคดีที่ให้อำนาจ พนักงานสอบสวนจึงควรที่จะให้ผู้อำนาจพนักงานสอบสวนจึงควรที่จะให้ผู้อำนาจ สั่งไว้ในสำนวนการสอบสวนก่อน)

2.2 ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหานั้นถูกขังอยู่แล้ว (ชัชวาล สุขสมจิตร, 2541 : 19)

2.3 ถ้าเป็นความผิดซึ่งพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบได้ และให้ผู้กระทำผิดได้ปฏิบัติตามเปรียบเทียบนั้นแล้ว ให้บันทึกการเปรียบเทียบนั้นไว้ แล้วส่งให้พนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวน (ป.วิอาญา มาตรา 142(1), ข้อบังคับ มท. พ.ศ. 2523 ข้อ 9)

2.4 อำนาจในการทำความเห็น ในคดีของหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรที่มีศาลจังหวัดตั้งอยู่ในเขต นอกจากอำเภอเมืองให้หัวหน้าสถานีตำรวจภูธร หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจเฉพาะในการปล่อยชั่วคราว ทำความเห็นในคดีและการกันผู้ต้องหาเห็นในคดีและการกันผู้ต้องหาเป็นพยานได้เช่นเดียวกันกับหัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด (ข้อบังคับ มท. พ.ศ. 2523 ข้อ 10 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2537 ข้อ 4)

สรุป พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนคดีอาญาทั้งปวงแต่ถ้าเป็นคดีความผิดต่อ ส่วนตัวห้ามมิให้ทำการสอบสวน เว้นแต่จะมีคำร้องทุกข์อยู่ในอำนาจศาลแขวงหรือศาลจังหวัด คดีแพ่ง ได้แก่ คดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งพนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจจัดการ หากได้รับแจ้งให้พนักงานสอบสวนชี้แจงให้ ผู้แจ้งไปฟ้องร้องกันเอง แล้วให้ลงชื่อไว้ใน ประจำวันเป็นหลักฐาน เรื่องอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่เป็นความคิดในทางคดี เช่น สิ่งของตกหาย คนสูญหาย พลัดหลง สัตว์พลัดเพ็ด ให้ลงประจำวันแจ้งเป็นหลักฐานว่าพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการไป อย่างไรบ้าง

การดำเนินการสอบสวนของพนักงานสอบสวน

การสอบสวนคดีอาญาจะมีประสิทธิภาพหรือไม่นั้น พนักงานสอบสวนย่อมเป็น พันเพื่อหลักที่จะให้ห่วงของกระบวนการสอบสวนหมุนไปอย่างเป็นระบบ โดยยึดหลักปรัชญา 3 ประการ คือ ความถูกต้อง ความรวดเร็ว และความยุติธรรม (วินิจฉัย แสงสว่าง, 2541 : 43) ซึ่งการ สอบสวนนั้นตามปกติพนักงานสอบสวนจะต้องเป็นผู้ทำด้วยตนเอง เว้นแต่กรณีบางอย่างเกี่ยวกับ สำนวน โดยไม่ต้องสอบสวนก่อนแล้วจะให้ผู้อื่นทำแทนในข้อกำหนดดังต่อไปนี้ (ป.วิอาญา มาตรา 128, 138, ป.เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 8 บทที่ 1 ข้อ 215)

1. การใดอยู่นอกเขตอำนาจ ส่งประเด็นไปให้พนักงานสอบสวนซึ่งมีอำนาจจัดการได้
2. การใดเป็นเรื่องเล็กเรื่องเล็กน้อยในการสอบสวน ซึ่งอยู่ในเขตของตนให้ผู้อื่นทำ

แทนได้

ฉะนั้นหากเป็นไปตามปกติ ในการสอบสวนก่อนลงมือทำการสอบสวนพนักงาน สอบสวนควรตั้งรูปคดีและประเด็นของเรื่องเสียก่อนแล้วดำเนินการสอบสวนไปตามประเด็นให้ ครบถ้วน และพนักงานสอบสวนย่อมจะต้องมีความรู้ความเข้าใจวิธีการดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน

ลงประจำวันรับแจ้ง และหรือลงรับคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษ

1. การลงประจำวันและลงสมุดคำร้องทุกข์ รับแจ้งในกรณีที่มีความผิดเกิดขึ้นแน่ชัด เมื่อมีผู้มาแจ้งความกับพนักงานสอบสวน ถ้าการแจ้งความนั้นเป็นคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตาม กฎหมายให้พนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามระเบียบ เพื่อทำการสอบสวน ดำเนินคดีต่อไป หากการแจ้งความนั้นมิใช่เป็นคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษ หรือเป็นเรื่องทาง แพ่งให้พนักงานสอบสวนลงรายงานประจำวันชี้แจงหลักกฎหมายไว้เป็นหลักฐาน แล้วแจ้งให้ผู้ แจ้งความทราบ เว้นแต่กรณีที่การแจ้งความนั้นไม่เป็นคำร้องทุกข์ แต่เป็นความผิดอาญาแผ่นดิน

พนักงานสอบสวนควรจะต้องสอบสวนว่ามีมูลความผิดเป็นอาญาแผ่นดินหรือไม่ ถ้าปรากฏเป็นที่ 13 บทที่ 3 ข้อ 11 วรรคแรก แก่ใจ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2542 ลง 28 ตุลาคม 2542)

2. การลงประจำวันในกรณีความผิดเกิดขึ้นยังไม่แน่ชัด

2.1 กรณีที่ยังไม่แน่ว่าความผิดอาญาได้เกิดหรืออ้าง หรือเชื่อได้ว่าได้เกิดในเขตอำนาจของตนให้ดำเนินการสอบสวนเบื้องต้น แล้วเสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นวินิจฉัยสั่งการ ถ้าการสอบสวนได้ความแน่ชัดว่าเป็นความผิดอาญาที่ได้เกิดหรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในอำนาจของตนให้รับจัดการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ ถ้าปรากฏเป็นความผิดทางอาญาที่ได้เกิดนอกเขตอำนาจ ให้ส่งเรื่องไปยังพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป (ป.เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 13 ข้อ 11 วรรค 2)

2.2 กรณีที่มีการลงประจำวันและลงสมุดสารบบคดีอาญารับเลขคดีไปแล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีการกระทำความผิดอาญาเกิดขึ้น ให้รายงานตามลำดับไปยัง กองบัญชาการเพื่อขอถอนเลขคดี และส่งสำเนาข้อมูลสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) เพื่อปรับปรุงข้อมูลให้ถูกต้อง (ป.เกี่ยวกับลักษณะคดี ลักษณะที่ 13 บทที่ 3 ข้อ 13) ส่วนสำนวนการสอบสวนให้สรุปมีความเห็นส่งอัยการ (บันทึกสั่งการของ ตร. ที่ 0004.6/4778 ลง 17 เมษายน 2545 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการทำความเห็นทางคดี และการถอนเลขคดี)

3. คดีที่ยังไม่ต้องลงรับคำร้องทุกข์

3.1 เมื่อมีผู้แจ้งเหตุไม่ว่าด้วยวิธีใด เพื่อทราบหรือเพื่อร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษ ถ้าคำแจ้งนั้น ยังไม่เป็นการแน่ชัดว่าเป็นความผิดอาญาหรือยังไม่ทราบว่าความผิดอาญาได้เกิดขึ้นหรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขตอำนาจของตน ให้ลงสมุดรายงานประจำวันไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

3.2 ในการดำเนินการต่อไป เมื่อผลการสืบสวนสอบสวนได้ความแน่ชัดว่าความผิดอาญานั้นได้เกิดหรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตนให้จัดการลงรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษทันที (หนังสืออธิบดีกรมอัยการ ที่ 3557/2504 ลง 8 สิงหาคม 2504)

การรายงานเหตุสำคัญหรือเร่งด่วน เหตุการณ์สำคัญหรือเรื่องเร่งด่วน 5 ประเภท คือ

1. เหตุหรือคดีที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
2. เหตุหรือคดีที่เกี่ยวกับอุบัติเหตุหรือธรรมชาติ
3. เหตุหรือคดีที่เกี่ยวกับพระบรมวงศานุวงศ์ หรือบุคคลสำคัญที่อยู่ในความสนใจของสื่อมวลชน ประชาชน และทางราชการ
4. เหตุหรือคดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญที่อยู่ในความสนใจของสื่อมวลชน ประชาชน และราชการ

5. เหตุอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจาก กรมตำรวจ ให้รับผิดชอบดำเนินการ เหตุการณ์ที่ ตำรวจควรรู้หรือให้ความสนใจ ได้แก่

1. เหตุที่เกิดขึ้นต่อพระบรมวงศานุวงศ์
2. วุฒิสภา
3. สมาชิกสภาผู้แทน
4. ข้าราชการระดับสูง
5. บุคคลในสถานทูต
6. คดีเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
7. คดีนักท่องเที่ยวดังต่างประเทศถูกทำร้าย
8. คดีที่มีเหตุแปลกประหลาด วิกฤติโครมหรืออุกกาบาตเสียว กระทบกระเทือนต่อ

ความรู้สึกประชาชนอย่างแรง

9. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

เมื่อมีผู้มาแจ้งความกับพนักงานสอบสวน ถ้าการแจ้งความนั้นเป็นคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามกฎหมายให้พนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามระเบียบ เพื่อทำการสอบสวนดำเนินคดีต่อไป หากการแจ้งความนั้นมิใช่เป็นคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษหรือเป็นทางแฝง ให้พนักงานสอบสวนลงรายงานประจำวันชี้แจงหลักกฎหมายไว้เป็นหลักฐานแล้วแจ้งให้ผู้แจ้งความทราบ เว้นแต่กรณีที่มีการแจ้งความนั้นไม่เป็นการร้องทุกข์ แต่เป็นความผิดอาญาแผ่นดิน พนักงานสอบสวนควรจะต้องสอบสวนว่ามีมูลความผิดเป็นอาญาแผ่นดินหรือไม่ ถ้าปรากฏว่าเป็นอาญาอาญาแผ่นดิน เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องดำเนินการต่อไป (ป.เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 13 บทที่ 3 ข้อ 11 วรรคแรก แก้ไข (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2542 ลง 28 ตุลาคม 2542)

การลงประจำวันออกสืบสวนตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

1. การลงประจำวันออกสืบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน เมื่อพนักงานสอบสวนรับเป็นคดีที่จะต้องรับออกไปตรวจที่เกิดเหตุ พนักงานสอบสวนรับลงประจำวันรับแจ้ง พร้อมลงประจำวันออกไปตรวจที่เกิดเหตุ ซึ่งการออกไปสถานที่เกิดเหตุนี้ เป็นการสืบสวนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและเพื่อเป็นการรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่จะสามารถทำได้ และเพื่อจะรู้ตัวผู้ทำผิด

ในการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ นั้น พนักงานสอบสวนไม่ต้องออกไปตรวจที่เกิดเหตุทุกคดี เว้นแต่คดีต่อไปนี้จะต้องออกตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุทุกคดีไม่ว่าจะเพิ่งเกิดหรือเกิดนานแล้ว ได้แก่

1. คดีบุคคลได้รับอันตรายถึงแก่ความตายทุกกรณี

2. คดีที่บุคคลได้รับอันตรายสาหัส
3. คดีทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้รับอันตราย
4. คดีหรือเหตุเพลิงไหม้
5. คดีข่มขืนกระทำชำเรา
6. คดีหน่วงเหนี่ยวกักขังผู้อื่นให้ปราศจากเสรีภาพ
7. คดีเกี่ยวกับทรัพย์
8. คดีบุกรุก
9. คดีอุบัติเหตุจราจร
10. คดีอื่นที่พนักงานสอบสวนเห็นสมควร

(คำสั่ง กรมตำรวจที่ 41/2504 ลง 11 กรกฎาคม 2504)

การตรวจสถานที่เกิดเหตุ

1. วัตถุประสงค์ในการตรวจสถานที่เกิดเหตุ
 - 1.1 เพื่อให้เห็นสภาพที่เกิดเหตุทั้งในวงกว้างและเฉพาะจุดและเส้นทางเข้าออกของสถานที่เกิดเหตุ นั้นหรือของผู้กระทำผิด
 - 1.2 เพื่อค้นหาวัตถุพยานหรือพบพยานบุคคลในที่เกิดเหตุ หรือเป็นแนวทางให้ทราบถึงพยานบุคคลซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียง
 - 1.3 เพื่อจัดทำแผนที่สังเขปแสดงที่เกิดเหตุไว้ประกอบคดี อันจะช่วยเสริมและรับกับพยานหลักฐานอื่น ๆ เช่น พยานบุคคลได้กระจ่างหรือแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และเพื่อช่วยในการสอบสวนประกอบถ้อยคำของพยานในเวลาให้การ
2. วิธีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ ต้องไปตรวจสถานที่เกิดเหตุโดยเร็ว และควรไปตรวจซ้ำระยะเวลาเดียวกันกับระยะเวลาที่เกิดเหตุอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบสภาพความเป็นจริงของดินฟ้าอากาศ ตลอดจนความเคลื่อนไหวของบุคคลในบริเวณที่เกิดเหตุ
 - 2.1 ปิดกั้นบริเวณที่เกิดเหตุ จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจเฝ้าดู และป้องกันไม่ให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวซึ่งจะทำให้ร่องรอยพยานหลักฐานต่างๆ ถูกทำลายได้
 - 2.2 ถ่ายภาพของสถานที่เกิดเหตุ จากด้านนอกครอบคลุมพื้นที่แล้วถ่ายตรงบริเวณที่เกิดเหตุ จุดที่เกิดเหตุแล้วถ่ายจุดหรือบริเวณที่พบร่องรอยพยานหลักฐานต่างๆ ก่อนที่จะหยิบจับวัตถุต่าง ๆ
 - 2.3 ค้นหาร่องรอยพยานหลักฐานต่าง ๆ และจัดเก็บให้ถูกวิธีเพื่อป้องกันการเสียหายหรือสูญเสีย

2.4 จัดการทำบันทึกการเกิดสถานที่เกิดเหตุ แผนที่เกิดเหตุ ต่อหน้าพยานหรือบุคคลที่รู้เห็นในการตรวจพบและเก็บรวบรวมพยานหลักฐานแล้วให้พยานร่วมกันลงชื่อเป็นหลักฐาน

2.5 ในกรณีบางเหตุการณ์ต้องร่วมกับวิทยาการจังหวัด (วท.จว.) วิทยาการเขต (วท.เขต) หรือบุคคลอื่นซึ่งมีอาชีพโดยตรงกับเหตุการณ์ที่เกิด เช่น แพทย์ พนักงานไฟฟ้า พนักงานที่ดิน เป็นต้น

3. การทำแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุ

3.1 ในคดีอาญาซึ่งมีการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ จะต้องการจัดทำแผนที่สังเขปแสดงคสถานที่เกิดเหตุให้ปรากฏรายละเอียดโดยชัดเจน หากเป็นคดีเล็กน้อยอาจทำแผนที่เพียงฉบับเดียว แต่ถ้าเป็นคดีสำคัญซึ่งต้องปรากฏรายละเอียดมาก อาจจะต้องทำแผนที่หลายฉบับ

3.2 คดีที่ต้องทำแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุ ได้แก่

3.2.1 คดีอุกฉกรรจ์

3.2.2 คดีฆาตกรรมพาหนะ โคนบุคคล หรือทรัพย์สินในถนนหลวง

3.2.3 คดีบุกรุกที่ดินหรือเกษตรสถาน

3.3 การจัดทำแผนที่จะต้องเขียนด้วยมืออย่างเรียบร้อย มีการอธิบายรายละเอียดของแผนที่ต้องเขียนด้วยมืออย่าใช้เครื่องพิมพ์อธิบาย

3.4 แผนที่จัดทำให้ตรงตามที่พบเห็นโดยมีทิศทางถูกต้องมีรายละเอียดตรงกับคำนำชี้ของผู้นำชี้

3.5 การจัดทำแผนที่ต้องมีจุด มีเครื่องหมายในแผนที่ใช้มาตราส่วนให้ถูกต้องที่สุดเท่าที่จะทำได้ เครื่องหมายในแผนที่และจัดทำแผนที่ให้เสร็จในขณะออกไปตรวจที่เกิดเหตุ

3.6 การลงชื่อรับรองแผนที่ของผู้ต้องหาหรือคู่กรณีให้ลงชื่อทันที หากไม่อยู่ในที่เกิดเหตุขณะที่แผนที่ จะต้องบันทึกต่อท้ายหรือบันทึกรับรองไว้ด้านหลัง โดยลงวันที่ตรวจดูแผนที่เหล่านั้นไว้ มิใช่ให้ลงชื่อในช่องที่ว่างไว้ เพราะเป็นการผิดข้อเท็จจริง

4. การถ่ายภาพ นอกจากจะทำแผนที่สังเขปข้างต้นแล้ว พนักงานสอบสวนควรจัดให้มีการถ่ายภาพประกอบในสำนวนการสอบสวนไว้ด้วย ภาพที่ถ่ายนั้นเริ่มตั้งแต่

4.1 ที่เกิดเหตุ ถ่ายภาพมุมกว้างจากด้านนอกและถ่ายภาพตรงจุดที่เกิดเหตุหลายมุม

4.2 ศพ ถ่ายก่อนชันสูตรพลิกศพ และถ่ายหลังชันสูตรพลิกศพโดยถ่ายบาดแผลรอยกระสุน ทางเข้าออก ลักษณะบาดแผล

4.3 ร่องรอยต่างๆ ที่ปรากฏในสถานที่เกิดเหตุหรือสถานที่อื่น และตำแหน่งที่พบพยานหลักฐานตกหล่นอยู่

4.4 หากเป็นคดีอุบัติเหตุจราจร ห้ถ่ายร่องรอยสภาพการตกกระจายของเศษกระจกมีคืนสภาพของจุดเกิดเหตุลักษณะของการเกี่ยวชน ความเสียหายของยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด หรือได้จากการกระทำผิดหรือยานพาหนะที่เกิดเหตุชนกับ (ป.เกี่ยวกับคดี ลักษณะ 10 บทที่ 1 ข้อ 318 (2) วรรคสาม)

เมื่อพนักงานสอบสวนกลับจากตรวจที่เกิดเหตุแล้วจะต้องดำเนินการ ดังนี้

1. ลงประจำวันกลับจากที่เกิดเหตุ
2. ลงรับคำร้องทุกข์ในสมุดสารบบคดีอาญา
3. ลงยึดของกลางในสมุดบัญชียึดทรัพย์
4. ควบคุมผู้ต้องหา (กรณีมีตัว)
5. ส่งของกลางตรวจพิสูจน์
6. รับดำเนินการสอบสวนผู้กล่าวหา พยาน และผู้ต้องหา
7. สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ จนสรุปสำนวนการสอบสวนมีความเห็น

เสนอผู้บังคับบัญชา (ตำรวจภูธรภาค 4, 2548 : 21-30)

การรวบรวมพยานหลักฐาน

การรวบรวมพยานหลักฐาน หมายถึง การเอามารวมเข้าไว้ด้วยกันซึ่งหลักฐาน เพื่อเป็นเครื่องพิสูจน์ข้อเท็จจริง หรือจากผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในทางคดีสามารถจำแนกพยานหลักฐานได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. พยานบุคคล ได้แก่ บุคคลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง เด็กหรือคนแก่ ไม่ว่าจะ เป็นชาติใด ภาษาใด ก็อาจถูกอ้างเป็นพยานได้ทั้งนั้น แต่พยานบุคคลนั้นจะต้องสามารถเข้าใจ และตอบคำถามได้ และตามกฎหมายลักษณะพยานนั้นจำแนกพยานบุคคลได้ ดังนี้

1.1 ประจักษ์พยาน คือ บุคคลที่ได้รู้เห็นเหตุการณ์แห่งคดีโดยตรงนับเป็นพยานชั้นที่ 1 (ฎีกาที่ 745/2536) ผู้เสียหายเป็นพยานจำเลยของจำเลยได้เพราะจำเลยไปมาหาสู่บ้าน ผู้เสียหายเป็นประจำ พูดคุยกันอยู่เสมอย่อมเป็นประจักษ์พยาน

1.2 พยานบอกเล่า คือ บุคคลซึ่งมิได้รู้เห็นเหตุการณ์มาด้วยตนเองแต่ได้รับคำบอกเล่าว่ามาอีกทอดหนึ่งจัดอยู่ในลำดับพยานชั้นที่ 2 พยานบอกเล่ากฎหมายไม่รับฟังพยานหลักฐาน แต่ถ้าพยานผู้นั้นได้รับคำบอกเล่ามาจากประจักษ์พยาน อาจรับฟังประกอบหรือไม่ประกอบคำประจักษ์พยานนั้นก็ได้แล้วแต่เหตุผล ดังนั้นการรับฟังพยานบอกเล่าหรือไม่เช่นนั้นศาลเป็นผู้ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยรับฟังเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

1.3 พยานแวดล้อม หรือพยานเหตุผล หรือพยานประพจน์เหตุแวดล้อมกรณี คือ พยานซึ่งแสดงข้อเท็จจริงแต่ละข้อ มิได้แสดงข้อเท็จจริงตรงประเด็น แต่เมื่อรวบรวม ข้อเท็จจริงทุกข้อแล้วทำให้เป็นข้อเท็จจริงตามประเด็นได้ เช่น ก. ได้ยินเสียง ข. ผู้บาดเจ็บ และเห็น ค. วิ่งไล่ไปมือถือมีคมมีโลหิตสด ๆ ติดอยู่ด้วย ดังนั้นคำให้การของ ก. ถือเป็นพยานแวดล้อมกรณี

1.4 พยานผู้ชำนาญการพิเศษ หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ม.243 บัญญัติไว้ว่า ผู้ใดโดยอาชีพหรือมิใช่ก็ตาม มีความชำนาญเป็นพิเศษใน การใดๆ เช่น ในทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ ฝีมือ พาณิชย์ การแพทย์ หรือกฎหมายต่างประเทศและ ซึ่งความเห็นของเขานั้นอาจมีประโยชน์ในการวินิจฉัยคดีในการสอบสวนไต่สวนมูลฟ้องหรือ พิจารณาอาจเป็นพยานในเรื่องต่างๆ เป็นต้นว่าตรวจร่างกายหรือจิตใจของผู้เสียหาย ผู้ต้องหาหรือ จำเลย ตรวจลายมือ ทำการทดลอง หรือกิจการอย่างอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่ยอมรับกันว่า การ ค้นหายานหลักฐานในทางอาญาโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการพิเศษนี้ เป็นวิธีที่ดีที่สุดและ เชื่อถือได้เพราะมีหลักวิชาการทางวิทยาศาสตร์สามารถพิสูจน์

1.5 คำรับสารภาพของผู้ต้องหาในคดีอาญา คำรับสารภาพของผู้ต้องหาในชั้น สอบสวนคดีอาญานั้นปรากฏตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 ซึ่งกล่าวไว้ ว่าถ้อยคำที่ผู้ต้องหากล่าวนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันเขาในการพิจารณาคดีได้ เมื่อมีการ ดำเนินการตามบัญญัติของกฎหมาย

2. พยานเอกสาร คำว่าเอกสาร ไม่มีการบัญญัติศัพท์ไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาแต่อย่างใด แต่ในประมวลกฎหมายได้ให้คำจำกัดความไว้ตามมาตรา 1 (7) ว่า เอกสาร หมายถึง กระดาษหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งได้ทำให้ปรากฏความหมายด้วยอักษร ตัวเลข ผัง หรือ แบบอย่างอื่นจะเป็น โดยวิธีพิมพ์ ถ่ายภาพ หรือวิธีอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น ดังนั้น พยานเอกสารจึง หมายถึง ข้อความหรือเครื่องหมายใด ๆ ที่ปรากฏอยู่บนกระดาษ หรือวัตถุอื่นใด ซึ่งคู่ความเสนอต่อศาล เพื่อใช้ความหมายของข้อความหรือเครื่องหมายนั้นพิสูจน์ข้อเท็จจริง ทั้งนี้ จะเกี่ยวข้องกับเรื่องของลายมือ การปลอมแปลงข้อความสำคัญต่างๆ ย่อมเป็นพยานเอกสารทั้งสิ้น พยานเอกสารจำแนกได้ ดังนี้

2.1 พยานเอกสารมหาชน เช่น โฉนดทะเบียนที่ดิน เป็นต้น

2.2 พยานเอกสารซึ่งกฎหมายยอมให้จัดทำขึ้นและทางราชการให้การรับรอง เช่น ใบสุทธิ ประกาศนียบัตร แผนที่ เป็นต้น

3. พยานวัตถุ คือ พยานสิ่งของใด ๆ ที่สามารถใช้อ้างอิงเป็นพยานหลักฐานเพื่อ ประโยชน์ในทางคดีได้ พยานวัตถุนี้มีความสำคัญมากในคดีอาญาเพราะเป็นพยานที่ดีที่สุด ที่จะ พิสูจน์ได้ว่าข้อเท็จจริงมีอยู่อย่างไร คดีอาญาที่สำคัญ บางคดีนั้นพยานวัตถุเป็นพยานที่ดีที่สุดและ

สำคัญที่ยิ่งแห่งคดีที่จะพิสูจน์ให้ศาลเห็นข้อเท็จจริงที่จะเชื่อมโยงไปสู่ข้อกฎหมายเพื่อให้ศาลใช้เป็นแนวทางพิจารณาพิพากษาลงโทษได้ พยานอันสำคัญยิ่งดังกล่าวอาจแยกกล่าวโดยสังเขปเพื่อให้เห็นชัดเจน ดังต่อไปนี้

3.1 คดีฆาตกรรม พยานหลักฐานอันสำคัญยิ่งได้แก่ศพ ถ้าหากขาดเสียซึ่งพยานวัตถุแล้วจะไม่สามารถกล่าวอ้างได้ว่าผู้ตายเป็นใคร และเหตุใดจึงตาย ผู้ใดเป็นผู้ทำให้ตาย เป็นต้น

3.2 คดีปลอมแปลงเอกสารพยานวัตถุอันสำคัญยิ่ง ได้แก่ เอกสารที่ทำปลอมแปลงกัน ถ้าหากขาดพยานวัตถุนี้ไปเสียแล้วก็จะไม่สามารถกล่าวอ้างได้ว่ามีการปลอมแปลงกันอย่างไร

3.3 ในคดีอาชญากรรมผิดกฎหมาย (เป็นเถื่อน) พยานวัตถุอันสำคัญยิ่งได้แก่ อาวุธปืนนั่นเอง ถ้าหากขาดพยานวัตถุนี้ไปเสียแล้วก็จะไม่สามารถกล่าวอ้างว่าอาวุธปืนนั้นเป็นปืนผิดกฎหมายอย่างไร

พยานหลักฐานที่ 3 ประการ ดังกล่าวมานี้ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากสำหรับพนักงานสอบสวนและเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนทุกคนจะต้องพยายามสืบเสาะหา นำมารวบรวมเข้าสำนวนการสอบสวน โดยละเอียดรอบคอบและเต็มรูปแบบ จึงจะทำให้ศาลใช้เป็นแนวทางพิจารณาพิพากษาได้อย่างถูกต้องตรงความเป็นจริง (สัญญา บัวเจริญ, 2543 : 2-5)

การสอบสวนผู้กล่าวหาและพยาน

การสอบสวนบุคคลหนึ่งบุคคลใดในฐานะพยานที่ดีหรือผู้ต้องหาที่ดีจะต้องกระทำโดยมีชักช้า ในโอกาสแรกที่ได้พบตัวบุคคลนั้น โยพนักงานสอบสวนจะต้องใช้วิธีตั้งคำถามให้ตอบแล้วบันทึกคำถามและคำให้การคำตอบ เพื่อปรากฏข้อเท็จจริงเป็นลำดับไปเริ่มตั้งแต่คำถามแรกถึงคำถามสุดท้าย ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนใช้วิธีสอบปากคำ และบันทึกเรียบเรียงขึ้นเองในลักษณะของการบรรยายข้อเท็จจริง (ป.เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 8 บทที่ 5 ข้อ 246 วาง)

1. ควรแบ่งการบันทึกให้การออกเป็นส่วน ๆ และเป็นขั้นตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการกรอกข้อความลงในช่องตามแบบฟอร์มให้ครบถ้วน ตามความเป็นจริงแต่มีสิ่งซึ่ง พนักงานสอบสวนควรพึงระมัดระวังเกี่ยวกับ วันที่ เดือน ปี พ.ศ. ชื่อ นามสกุล อายุ ต้องลงให้ถูกต้อง อย่าว่างเว้นไว้เพื่อเติมในภายหลัง โดยใช้ปากกาหรือหมึกมีสีต่างกัน และในช่อง เกี่ยวข้องเป็นอะไรกับคุณ ถ้าเป็นญาติกับผู้ต้องหา ก็บอกว่าเป็นญาติ หากไม่เป็นก็บอกว่าไม่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 เริ่มต้นบันทึกการสอบปากคำในช่อง ขอให้ถ้อยคำว่า ควรแบ่งออกเป็น

ตอนที่ 1 การให้ผู้กล่าวหาสาบานก่อนว่าจะสาบานตนได้หรือไม่ ถ้าได้ก็ให้จัดให้มีการสาบาน (อย่างน้อยให้ยกมือสาบาน) ถ้าไม่อาจสาบานได้ก็ให้บันทึกไว้ คำถามเกี่ยวกับการสาบานตนให้ตั้งเป็นคำถามแรก อย่าใช้พิมพ์ในช่องเกี่ยวข้องเป็นอะไรกับคุณ

ถ้าเป็นคนต่างชาติสามารถพูด ฟัง เข้าใจ หรือตอบคำถามเป็นภาษาไทยได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ให้ใช้ล่ามแปลจะต้องให้ล่ามสาบานตนเช่นเดียวกัน หากเป็นคนต่างด้าว ให้บันทึกเลขที่ใบสำคัญประจำคนต่างด้าวให้ปรากฏไว้ด้วย รวมทั้งบันทึกที่บัตรประจำตัวประชาชน และที่อยู่ด้วย (ป.วิอาญา มาตรา 13, 133, ป. เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 8 บทที่ 1 ข้อ 124, 217 หนังสือกรมตำรวจที่ 0523 (ส.) 15685 ลง 8 กรกฎาคม 2528)

หมายเหตุ การถามปากคำนั้น พนักงานสอบสวนจะให้ผู้ให้ถ้อยคำสาบานหรือปฏิญาณตนแยกก่อนก็ได้แสดงว่ากฎหมายไม่ได้บังคับ

ตอนที่ 2 สอบถามในเรื่องสถานภาพครอบครัว สถานภาพการศึกษา อาชีพ ความรู้ความสามารถ หากเป็นนิติบุคคลให้สอบถามถึงสถานภาพของหน่วยงาน การได้รับมอบอำนาจอย่างไรเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะเชื่อมโยงเกี่ยวพันกับการรู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (หนังสือ กรมตำรวจที่ 0523 (ส.)/15686 ลง 8 กรกฎาคม 2528)

ตอนที่ 3 สอบสวนถึงพฤติการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามประเด็นข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงโดยเฉพาะให้ข้อกฎหมาย ที่ข้อเท็จจริงครบองค์ประกอบความผิดหรือไม่อย่างไร ประเด็นในข้อเท็จจริงต้องมีความต่อ เชื่อมโยง สอดคล้อง มีเหตุผลถึงความเป็นไปได้ไม่ขัดกับธรรมชาติหรือความเป็นจริง

ตอนที่ 4 สอบสวนให้ปรากฏถึงความเสียหายที่ได้รับหรือเกิดขึ้น ถ้าเป็นในส่วนของตัวบุคคลเกี่ยวกับบาดเจ็บหรือผลกระทบกระเทือนที่ได้รับ ระยะเวลาที่ต้องรักษาพยาบาล ถ้าเป็นการเสียหายต่อทรัพย์สิน ต้องสอบให้ปรากฏในเรื่องของราคา หรือมูลค่า การได้มาของทรัพย์สิน คำนิ รุปพรรณ ซึ่งจะเป็นเครื่องยืนยันทรัพย์สินนั้น หรือความเสียหายที่เกิดจากทรัพย์สินนั้น อีกทั้งต้องทราบว่าทรัพย์สินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ หรืออยู่ความครอบครองของผู้ใด อย่างไร

ตอนที่ 5 สอบสวนให้ปรากฏว่าผู้กระทำผิดเป็นใครบ้าง มีผู้ใดเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร เป็นใคร อยู่ที่ไหน เหตุใดจึงรู้ ผู้กระทำผิดมีคำนิ รุปพรรณอย่างไร เคยรู้จักกันมาหรือไม่ หรือเคยเห็นมาก่อนหรือไม่ ถ้าเป็นเวลากลางคืน เห็นได้จากแสงสว่างอะไร ถ้าเป็นคนรู้จักกันมาก่อน รู้จักมานานเท่าไร ครั้งสุดท้ายพบเห็นกันเมื่อใด เห็นอีกจำได้หรือไม่ เคยสาเหตุ โจรชเคืองมาก่อนหรือไม่

ตอนที่ 6 ถ้าเป็นกรณีที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิดจะต้องสอบถามผู้กล่าวหาว่าเคยมีสาเหตุ โจรชเคือง ขัดแย้งกับผู้ใดมาก่อนหรือไม่ ถ้ามีเป็นใครบ้าง สาเหตุที่ โจรชเคือง ขัดแย้งนั้นเป็นเรื่องอะไร หากไม่เคยมีสาเหตุ โจรชเคืองกับผู้ใด ก็มีความสงสัยผู้ใดบ้างเพราะเหตุใด

ตอนที่ 7 เมื่อเสร็จสิ้นการสอบสวนจนได้ความกระจ่างแล้ว ตอนปิดท้าย การสอบสวน พนักงานสอบสวนต้องอ่านคำให้การให้ผู้กล่าวหาหรือพยานฟัง ถ้ามีคำผิดแก้ไข

สาระสำคัญของข้อความจะต้องชัดเจน หรือตกเติม ต้องให้ผู้กล่าวหาหรือพยานลงชื่อกำกับ หลังจากนั้นให้ผู้กล่าวหาหรือพยานรับรองในเอกสารที่พนักงานสอบสวนบันทึกถ้อยคำไว้ทุกแผ่น และทุกหน้า

การสอบสวนเพิ่มเติม หากมีการสอบสวนเพิ่มเติมผู้กล่าวหาในพยานในภายหลัง จะต้องมีการสาบานคนอีก และก่อนจะสอบเพิ่มเติมต้องอ่านคำให้การเดิมให้ฟังตลอด แล้วสอบถามว่าผู้กล่าวหาทราบคำให้การเดิมหรือไม่ จะยืนยันคำให้การเดิมหรือไม่ อย่างไร จะแก้ไข หรือให้การเพิ่มเติมคำให้การนั้นหรือไม่ ในเรื่องใด การให้การเพิ่มเติมคำให้การเดิมนั้นหรือไม่ ในเรื่องใด การให้การเพิ่มเติมนั้นเป็นการขอให้การเพิ่มเติมเอง โดยผู้กล่าวหาหรือเป็นเรื่องที่พนักงานสืบสวนประสงค์จะสอบสวนเพิ่มเติมเอง

การสอบสวนปากคำ จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินการคดีอาญา พ.ศ. 2523 ข้อ 7 เรื่องให้ใช้วิธีสอบปากคำด้วยการตั้งคำถาม การตอบ เพื่อเป็นการประหยัดเวลา และประหยัดสิ่งพิมพ์ ควรจะได้มีการถามในเรื่องที่เกี่ยวข้องพันหลายประเด็น หรือหลายเรื่องรวมอยู่ในคำถามเดียวกัน เช่น ท่านได้รับการศึกษาในระดับใด จากโรงเรียนใด เมื่อ พ.ศ.ใด หรือรถจักรยานยนต์ที่หายเป็นรถขนาดใด ยี่ห้ออะไร แบบใด สีใด หมายเลขทะเบียนเท่าไร มีคำหารูปเด่นชัดอย่างไร เป็นต้น

2. ข้อยกเว้นพยานบางประเภทที่ไม่ต้องสาบานตน มีบุคคลบางประเภทที่เบิกความเป็นพยานได้โดยไม่ต้องสาบานหรือปฏิญาณตนซึ่งได้แก่

2.1 บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี หรือหย่อนความรู้สึกผิดและชอบ (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 112 (1)) เช่น ผู้มีจิตฟั่นเอน แต่ไม่ถึงขั้นวิกลจริต บุคคลเหล่านี้เป็นผู้หย่อนความรู้สึกผิดชอบ หรือมีจิตใจไม่สมประกอบอยู่แล้ว แม้จะให้สาบานหรือปฏิญาณตนก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร

2.2 พระภิกษุ สามเณรในพระพุทธศาสนา (ป.วิแพ่ง มาตรา 112(2)) ซึ่งมีเอกสิทธิ์ที่ไม่ต้องไปศาลอยู่แล้วแม้ท่านจะยอมมาเป็นพยานก็ยังคงมีสิทธิ์ที่จะไม่สาบานตน เพราะถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็น โฆษพยาน หรือพยานที่หลุดพ้นแล้วยอมจะไม่กล่าวข้อความอันเป็นความจริงไม่มีความจำเป็นต้องสาบาน

2.3 บุคคลซึ่งถูกคู่ความทั้งสองฝ่ายตกลงกันว่าไม่ต้องสาบาน (ป.วิแพ่ง มาตรา 112(2)) เหตุผลประการนี้ คือ หากพยานคนใดที่คู่ความทั้งสองฝ่ายมีความมั่นใจและเชื่อถือเป็น ผู้มีเกียรติและไว้วางใจว่าจะวางตั้งเป็นกลางเพื่อให้เบิกความตามความเป็นจริงแล้วก็ไม่จำเป็นต้องให้เข้าสาบานอีก ส่วนมากมักจะใช้พยานร่วมคู่ความทั้งสองฝ่ายอ้างร่วมกัน และคำเบิกความของพยานพวกนี้จะมีน้ำหนักเบา

การสอบสวนผู้ต้องหา

ผู้ต้องหา หมายถึง บุคคลผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดแต่ยังไม่ได้ถูกฟ้องต่อศาล (ป.วิอาญา มาตรา 2(2)) การสอบสวนผู้ต้องหา ต่างกับการสอบสวนผู้กล่าวหาและพยานเพราะผู้ต้องหาเป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้กระทำความผิด ย่อมไม่รับสารภาพง่าย ๆ ถ้าหากไม่จำนนต่อหลักฐานหรือไม่เป็นบุคคลที่ใจอ่อน ฉะนั้น ในการสอบสวนปากคำผู้ต้องหาใช้ศิลปะในการซักถามเป็นพิเศษ ก่อนที่พนักงานสอบสวนจะจดข้อความใดๆ ลงไปในบันทึกคำให้การผู้ต้องหาจะต้องได้มีการศึกษาถึงประวัติบุคลิกภาพ ตลอดจนจิตใจของผู้ต้องหานั้นเสียก่อน และควรมีการพูดคุย โดยพยายามทำตนให้เป็นกันเองกับผู้ต้องหา หรือแสดงความเห็นอกเห็นใจผู้ต้องหาไม่ตำหนิติเตียนผู้ต้องหาว่าเป็นผู้ร้าย หรือมีสันดานเป็นผู้ร้าย ถ้าผู้ต้องหานั้นเป็นคนใจอ่อนหรือเป็นผู้ที่เพิ่งกระทำความผิดก็จะมีความรู้ สำนึกผิด หรือศรัทธาในตัวพนักงานสอบสวนที่อาจรับสารภาพได้โดยง่าย แต่ถ้าเป็นผู้ต้องหาที่มีประวัติ พฤติการณ์เหี้ยมโหดทารุณ หรือกระทำความผิดอยู่เป็นอาชญา แต่ยังไม่มีความรู้ หรือยังไม่เคยถูกจับกุมในคดี การสอบสวนที่จะให้ผู้ต้องหาประเภทนี้ยอมรับสารภาพย่อมเป็นการยาก พนักงานสอบสวนต้องใช้วิธีการต่างๆ เข้าช่วยในการสอบสวนซึ่งวิธีแรกก็อาจจะใช้ตามแบบของผู้ต้องหาที่ใจอ่อนเสียก่อน หากไม่ได้ผลก็ต้องพยายามหาวิธีอื่นต่อไป แต่ไม่ใช่ใช้ความรุนแรง ประการนี้ พนักงานสอบสวนควรต้องศึกษาจากประสบการณ์ของพนักงานสอบสวนซึ่งมีคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ เนื่องจากได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 ได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2547 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคม 2547 พระราชบัญญัติดังกล่าว มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของพนักงานตำรวจหลายประการ รวมทั้งเรื่องการสอบสวนปากคำผู้ต้องหา โดยพนักงานสอบสวนต้องรวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัวกระทำความผิด และพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา และสอบสวนด้วยความรวดเร็วต่อเนื่อง และเป็นธรรม (ป.วิอาญา มาตรา 131 และมาตรา 134 วรรคสาม) เมื่อผู้ต้องหาถูกรื้อหรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวน ถามชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล สัญชาติ บิดา มารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิดและแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด แล้วบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาไว้แบบพิมพ์บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา (ป.วิอาญา มาตรา 134 วรรคแรก)

การถามคำให้การผู้ต้องหา นั้น ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนทำ หรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นกรให้คำมั่นสัญญา ชูเงิน หลอกหลวง ทรมาน ใช้กำลังหรือกระทำโดยมิชอบประการใด ๆ ในเรื่องที่ต้องหา นั้น

ก่อนถามคำให้การให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิตามมาตรา 134/4 วรรคหนึ่ง ให้ผู้ต้องหาทราบก่อนว่า ผู้ต้องหาสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การถ้อยคำที่ผู้ต้องหาให้การนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และผู้ต้องหาสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวน

การจัดหาทนายความให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและในเงื่อนไข ดังนี้

1. นับตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคม 2547 เป็นต้นมา ในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต หรือในคดีที่ผู้ต้องหาอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหา ก่อนเริ่มถามคำให้การ ให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้ (ตาม ป.วิอาญา มาตรา 134/1)

ข้อสังเกต ตาม ข้อ (1) ในความผิดที่ผู้ต้องหาอายุไม่เกินสิบแปดปีนั้น กฎหมายไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับอัตราโทษหรือลักษณะความผิดไว้ นั้น หากมีการสอบปากคำผู้ต้องหาอายุไม่เกินสิบแปดปีดังกล่าวต้องถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้ ข้างต้น (แม้ผู้ต้องหาไม่ต้องการก็ต้องจัดหาให้)

2. นับตั้งแต่วันที่ 22 มิถุนายน 2548 เป็นต้นไป ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุก ก่อนเริ่มถามคำให้การให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้ (ป.วิอาญา มาตรา 134/3 วรรคสอง) มีข้อพิจารณาว่า ตามข้อ (2) แม้เป็นคดีลหุโทษจำคุกอยู่ด้วย ก็ต้องดำเนินการตาม ป.วิอาญา มาตรา 134/1 วรรคสองนี้ เมื่อได้จัดหาทนายความให้แก่ผู้ต้องหาดังกล่าวแล้วกรณีจำเป็นเร่งด่วนหากทราบความไม่อาจมาพบผู้ต้องหาได้ โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้พนักงานสอบสวนทราบ หรือแจ้งแต่ไม่มาพบผู้ต้องหาภายในศาลอันสมควร ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนผู้ต้องหาไปได้โดยไม่ต้องรอทนายความ แต่พนักงานสอบสวนต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนสอบสวน (อาจบันทึกไว้ในบันทึกพนักงานสอบสวนก็ได้) การสอบสวนผู้ต้องหาอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 133 ทวิ และมาตรา 133 ตริ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

พนักงานสอบสวนต้องให้อีกาสผู้ต้องหาที่แก้ข้อหาและที่จะแสดงข้อเท็จจริง อันเป็นประโยชน์แก่ตนได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ทั้งนั้น พนักงานสอบสวนอาจตั้งเป็นคำถามไว้บันทึกคำให้การผู้ต้องหาหรือต่อสูคดีหรือไม่ เป็นต้น

พนักงานสอบสวนจะรวบรวมพยานหลักฐานที่ใช้ยืนยันผู้ต้องหาอย่างเดียวนั้นไม่ได้ไม่ควรรวมพยานหลักฐานที่เป็นผลดีแก่ผู้ต้องหาด้วย เพราะคดีอาญานั้นต้องตัดสินด้วยความจริง ซึ่ง ป. วิชาญา ม.98 (1) เจ้าพนักงานผู้ค้นมีอำนาจยึดสิ่งของซึ่งน่าจะเป็นพยานหลักฐานเพื่อเป็นประโยชน์หรือยืนยันผู้ต้องหาหรือจำเลย และมาตรา 138 พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนเองหรือส่งประเด็นไปสอบสวนเพื่อทราบความเป็นมาแห่งชีวิตหรือประพฤตินั้นเป็นอาณัติของผู้ต้องหา ซึ่งมีใช้บทบัญญัติแก้ไขใหม่ก็เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา หากนำมาปฏิบัติอย่างจริงจัง ย่อมจะช่วยยกฐานะของพนักงานสอบสวนจากความเชื่อเดิมที่มองว่าเป็นผู้ดำเนินคดีแทนฝ่ายผู้เสียหาย ให้ขึ้นมาอยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่กึ่งตุลาการ (Quasi-judicial Officer) ซึ่งมีหน้าที่อำนวยความยุติธรรมให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยการแสวงหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ความจริงให้เห็นว่าผู้ต้องหาจะเป็นคนร้ายหรือผู้บริสุทธิ์ ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินคดีอาญาแห่งประชาชนผู้บริสุทธิ์ ทั้งจะสร้างความเชื่อมั่นในวิชาชีพของพนักงานสอบสวนมีปัญหาหากพนักงานสอบสวนมิได้ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติ เช่น ไม่ตรวจสอบพยานหลักฐานที่ผู้ต้องหาอ้างอิงเพื่อความบริสุทธิ์ของตนผลทางกฎหมายจะอย่างไร จะทำให้การสอบสวนเสียไปทั้งหมดหรือไม่ ถ้าการสอบสวนไม่เสียพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนมา เฉพาะด้านพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาจะรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้หรือไม่ เห็นว่า การฝ่าฝืนกฎหมายบทนี้ ไม่น่าจะทำให้การสอบสวนเสียไปทั้งหมด และไม่น่าจะทำให้พยานหลักฐานอื่นที่รวบรวมมาโดยชอบเสียไป แต่การที่พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องอาจเป็นมูลให้ถูกดำเนินคดีได้ทั้งในอาญา ทางละเมิด และวินัย ในการบันทึกถ้อยคำลงในแบบคำให้การผู้ต้องหาแบ่งออกเป็นส่วนๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 (ด้านหน้าแบบพิมพ์) เป็นการกรอกข้อความลงในช่องว่างของแบบพิมพ์ด้านหน้า ซึ่งในส่วนนี้มีข้อพึงระวังและถือปฏิบัติ สำหรับข้อความตรงบรรทัด เจ้าพนักงานได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าต้องหว่า ให้ชัดเจนข้อความ “ข้าพเจ้าต้องหว่า.....” ออก แล้วใช้ข้อความ “มีผู้กล่าวหาว่า.....” แทน จากนั้นให้ระบุข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่ผู้กล่าวหาได้กล่าวหาโดยไม่ต้องแจ้งข้อหา (ฐานความผิด) ให้ผู้ต้องหาทราบแต่อย่างใด เมื่อมีหลักฐานตามสมควรพอเชื่อได้ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดจึงแจ้งข้อหาให้ทราบ และต้องให้โอกาสผู้ต้องหาที่จะแก้ข้อหา และแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ตนได้ให้พนักงานสอบสวนบันทึกการแจ้งสิทธิตาม ป.วิชาญา มาตรา 134/4 ไว้ในบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาตรงบรรทัด “และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า.....” ในส่วนที่ผู้ต้องหาไม่มีสิทธิให้ทนายความเข้าฟังการสอบสวนนั้น หลังจากแจ้งข้อความ ตาม ป.วิชาญา มาตรา 134/4 (1) และ (2) ดังกล่าวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่า ผู้ต้องหาประสงค์ให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวน

หรือไม่ หากต้องการก็ให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจมาเข้าฟังการสอบสวนด้วย หากไม่ต้อง
 ทหารก็บันทึกไว้ในบันทึกคำให้การผู้ต้องหา (นัย หนังสือ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่
 004, 6/1378 ลง 9 มีนาคม 2548)

แม้ในชั้นสอบสวนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 241 ที่
 ผู้ต้องหามีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำตนได้ก็ตาม แต่ไม่ปรากฏ
 ข้อเท็จจริงเลยว่า ในชั้นสอบสวนจำเลยได้แสดงจุดประสงค์ต่อพนักงานสอบสวนว่า ต้องการ
 ทนายความหรือผู้ใดเข้าฟังการสอบปากคำ และพนักงานสอบสวนไม่ดำเนินการให้ ทั้งไม่มี
 กฎหมายใดบังคับให้พนักงานสอบสวนไม่ระบุงการแจ้งสิทธิดังกล่าวนี้ให้จำเลยทราบให้คำให้การ
 ของผู้ต้องหาก่อนทำการสอบปากคำก็ไม่ทำให้การสอบสวนมิชอบแต่อย่างใด (ปัจจุบันนี้ใช้เป็น
 บรรทัดฐานไม่ได้แล้ว เนื่องจาก ป.วิอาญา ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2547 ให้เป็นหน้าที่ของพนักงาน
 สอบสวนที่จะต้องปฏิบัติหากไม่ปฏิบัติตามจะทำให้ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้นรับฟังเป็น
 พยานหลักฐานไม่ได้)

ส่วนที่ 2 เป็นการบันทึกถ้อยคำของผู้ต้องหาในด้านหลังของแบบพิมพ์ ได้ข้อความ
 ที่ว่า ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอให้ถ้อยคำด้วยความเต็มใจดังต่อไปนี้ ซึ่งข้อความนี้ก็หมายความว่า
 ผู้ต้องหาได้ทราบข้อความที่พนักงานสอบสวนแจ้งทราบแล้ว จึงได้ให้ถ้อยคำด้วยความเต็มใจ แต่
 ถ้อยคำที่ได้ให้นั้นจะรับสารภาพหรือปฏิเสธก็สุดแล้วแต่ ซึ่งแบบบันทึกจะแยกออกเป็นตอนๆ
 ด้วยการถาม-ตอบ ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นเรื่องการถามข้อหาที่ พนักงานสอบสวนได้แจ้งผู้ต้องหาทราบแล้ว
 นั้น ผู้ต้องหาเข้าใจข้อหาดีหรือไม่ และจะให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธ ถ้ารับสารภาพ พนักงาน
 สอบสวนจะต้องบันทึกให้ปรากฏว่า ผู้ต้องหารับสารภาพด้วยความสมัครใจ โดยมีได้มีการถูก
 ล่อลวง บังคับขู่เข็ญหรือให้สัญญากับผู้ต้องหาเพื่อจะจงใจให้การแต่อย่างใดในเรื่องที่ต่อนั้น
 หากผู้ต้องหาปฏิเสธก็ให้บันทึกในทำนองเดียวกัน

ตอนที่ 2 สอบสวนในเรื่องสถานภาพทางด้านครอบครัว การศึกษา และประวัติ
 ในเรื่องที่เคยต้องหาคืออาญามาก่อนหรือไม่ เมื่อใดบ้าง และถูกลงโทษอย่างไร มีชื่อเรียก นาม
 จริง นามแฝง ฉายา หรือชื่อเล่นอย่างไรหรือไม่

ตอนที่ 3 การสอบถามถึงพฤติการณ์ในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าเป็นกรณีรับสารภาพ
 ให้สอบถามให้ปรากฏถึงพฤติการณ์ที่ได้กระทำความผิดว่าเป็นอย่างไร ร่วมกับใคร ด้วยวิธีการใด เมื่อ
 วันเวลาใด ได้ทรัพย์สินอะไรไปบ้าง หรือได้ทำร้ายอย่างไร โดยมีสาเหตุหรือเหตุมูลจงใจอย่างไร
 หลังเกิดเหตุแล้วได้หลบหนีไปที่ใด ด้วยวิธีการอย่างไร ทรัพย์สินที่ได้นั้นเอาไปจัดการอย่างไร ใน
 การกระทำความผิดนั้นได้ใช้อาวุธหรือเครื่องมือ หรือยานพาหนะอย่างไร อาวุธและเครื่องมือหรือ

ยานพาหนะนั้นได้มาจากไหน จากใคร อย่างไร หลักการกระทำผิด ได้นำไปทิ้ง ชุกซ่อน หรือ เก็บหรือฝากไว้กับใคร ที่ใด เมื่อใด ในขณะที่กระทำผิดมีผู้ใดรู้เห็น หรือทราบเรื่องบ้าง และ เพราะเหตุใด บุคคลเหล่านั้นจึงรู้เห็นหรือทราบเรื่อง (การสอบสวนในขั้นตอนนี้เป็น การสอบสวนถึงพฤติการณ์ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุเรียงตามลำดับ)

ตอนที่ 4 สอบถามให้ได้ว่าความว่า ในการกระทำผิดนั้นมีผู้ใดร่วมการกระทำผิด บ้างในแต่ละขั้นตอนของการกระทำผิด และแต่ละคนมีหน้าที่หรือพฤติการณ์ในการกระทำผิด อย่างไร หลังการกระทำผิดได้หลบหนีจากสถานที่เกิดเหตุอย่างไรบ้าง แหล่งหลบซ่อนตัวอยู่ที่ใด ไปพักพิงกินอาหาร เติมน้ำมันเชื้อเพลิงยานพาหนะที่ใด เมื่อใด อย่างไร ผู้ร่วมกระทำผิดนั้นมีชื่อนามสกุล ฉายา ที่อยู่ ตำแหน่งบรรณ ญาติพี่น้อง ภูมิลำเนาเป็นอย่างไร

ตอนที่ 5 ปิดท้ายคำให้การผู้ต้องหาจะต้องสอบถามถึงสาเหตุโกรธเคืองระหว่าง ผู้ต้องหากับผู้กล่าวหาหรือพยานมาก่อนหรือไม่ อย่างไร หากมีคำผิดหรือข้อความที่ตกเติม พนักงานสอบสวนจะต้องจัดการแก้ไขและให้ผู้ต้องหาลงชื่อกำกับ แต่ละถ้อยคำหรือประโยคที่แก้ไข และให้ลงชื่อรับรองในเอกสารถูกแผ่น (ในการสอบปากคำผู้ต้องหาดังกล่าว พนักงานสอบสวน ควรจะถามคำให้การสุดท้ายในบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา โดยถามว่าในการถามให้การดังกล่าวข้างต้น พนักงานสอบสวน ทำหรือจัดให้การใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกหลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ หรือกระทำมิชอบประการใดๆ เพื่อจูงใจให้ผู้ต้องหาให้การใดๆ ในเรื่องที่ต้องหา นั้นหรือไม่)

ในกรณีที่ผู้ต้องหาให้การปฏิเสธก็ให้สอบถามปากคำในประเด็นที่ปฏิเสธและอ้างว่า ไม่ได้กระทำผิดในข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร โดยเฉพาะข้อเท็จจริง จะต้องสอบสวน ให้ปรากฏพฤติการณ์ของผู้ต้องหาก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ ไปทำอะไร อยู่ที่ไหน อยู่กับใคร มีใครรู้เห็นอย่างไร โดยพยายามสอบถามให้ละเอียดในเรื่องความเป็นอยู่เกี่ยวกับการมีสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ เช่น การพูดคุย การทำงานร่วมกัน การรับประทานอาหารร่วมกัน การแต่งกายเพื่อที่จะได้รับติดตามพยานที่ผู้ต้องหากกล่าวถึงหรืออ้างอิง เพื่อพิสูจน์ว่าผู้ต้องหาให้การจริงหรือเท็จจริงเพียงใด ทั้งนี้มิให้ผู้ต้องหากับบุคคลดังกล่าวได้ทันมีโอกาสพบหรือมีการส่งข่าว ชักซ้อมถึงกันเสียก่อน แล้วรีบสอบบุคคลที่ต้องหาอ้างอิงนั้นเป็นพยานทันที โดยเดินทางไปสอบ ณ ที่พยานอยู่ หากเป็นพยานคู่หรือมากกว่าสองคน ต้องพยายามสอบให้เสร็จภายในวันเดียวกัน และแยกสอบ เพื่อมิให้พยานมีโอกาสพบปะกันหรือพบญาติของผู้ต้องหา

กรณีที่ให้การภาคเสธจะต้องสอบให้ปรากฏในประเด็นที่รับว่ารับอย่างไร ปฏิเสธอย่างไร ส่วนการซักถามในประเด็นทั้งสองนี้ก็ให้เป็นไปตามแนวทางที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น (ตำรวจภูธรภาค 4, 2548, หน้า 32-39)

การควบคุมผู้ต้องหา

หน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งรับมอบตัวผู้ถูกจับกุมหรือผู้ต้องหา มีผู้นำผู้ถูกจับมาส่งผู้ควบคุมให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งระบุมอบผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา มีหน้าที่แจ้งให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหานั้นทราบในโอกาสแรกว่า ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาซึ่งถูกควบคุมหรือขังมีสิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงาน แจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาไว้วางใจทราบถึงการถูกจับกุมและสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรกและให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหามีสิทธิดังต่อไปนี้ด้วย

1. พบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว
2. ให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำตนได้ในชั้นสอบสวน
3. ได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย

การนำตัวเข้าห้องควบคุมต้องค้นตัวมิให้นำของต้องห้ามเข้าห้องควบคุม

1. ก่อนนำเข้าห้องควบคุมต้องค้นตัวมิให้นำของต้องห้ามเข้าห้องควบคุม ยึดทรัพย์สินส่วนตัว โดยลงบัญชีในสมุดยึดทรัพย์สินส่วนตัวให้เรียบร้อย เมื่อมีการรับคืนให้ลงชื่อรับคืนทุกครั้ง

2. การนำผู้ต้องหาออกนอกห้องควบคุมทุกครั้งต้องลงประจำไว้เป็นหลักฐานด้วย (กรณีนำออกนอกสถานีตำรวจ) (ป.เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 6 บทที่ 2 ข้อ 139)

3. ในเวลากลางคืน ห้ามนำผู้ต้องหาออกนอกห้องควบคุมโดยเด็ดขาด

ระยะเวลาการควบคุม

1. ในคดีที่มีอัตราโทษไม่เกิดความผิดลหุโทษให้ควบคุมได้เพียงเท่าเวลาจะถามคำให้การและคำที่จะรู้ตัวว่าเป็นใครและที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น (ป.วิอาญา มาตรา 87 วรรคสอง)

2. ในคดีอื่นที่มีความผิดสูงกว่าความผิดลหุโทษเฉพาะท้องที่มีไม่อยู่บังคับตาม พ.ร.บ. ให้นำวิธีพิจารณาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 พนักงานสอบสวนจะควบคุมผู้ต้องหาได้ไม่เกิดสี่สิบแปดชั่วโมง

3. ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับที่เกิดขึ้นในอำนาจศาลแขวงหรือท้องถิ่นที่มีกฎหมายให้นำ พ.ร.บ. วิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 พนักงานสอบสวนจะควบคุมผู้ต้องหาไว้ได้เพียง 48 ชั่วโมงเท่านั้น หากมีความจำเป็นจะควบคุมเกินกำหนดดังกล่าวต้องไปยื่นคำร้องขอผลัดฟ้องฝากขังต่อศาลได้ครั้งละ 6 วัน ไม่เกิน 5 ครั้ง (กรณีผู้ต้องหารับสารภาพต้องนำตัวไปฟ้องทันทีตาม พ.ร.บ. จัดตั้ง ศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับ 3) พ.ศ. 2517) (พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติ มาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. ให้นำวิธีพิจารณาคดีอาญาในศาลแขวง

มาบังคับใช้ในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2527)

ในกรณีความผิดทางอาญาที่ได้กระทำความผิดอาญาโทษจำคุกอย่างสูงสุดไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับศาลมีอำนาจสั่งขังได้ครั้งเดียว มีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน (ป.วิอาญา มาตรา 87 วรรค 4)

ในกรณีความผิดทางอาญาที่มีโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือนแต่ไม่ถึงสิบปีหรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน (ป. วิอาญา มาตรา 87 วรรค 5)

ในกรณีความผิดทางอาญาที่มีโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไปจะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตามศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน (ป. วิอาญา มาตรา 87 วรรค 6)

การควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้น ห้ามควบคุมรวมกับผู้ใหญ่ ให้ควบคุมไว้ในที่ที่เหมาะสมกรณีผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในบังคับบัญชาของศาลคดีเด็กและเยาวชน พนักงานสอบสวนจะควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนได้เพียง ยี่สิบสี่ชั่วโมง นับตั้งแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนนั้นมาถึงสถานที่ทำการของพนักงานสอบสวน จากนั้นจะต้องรีบนำตัวผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กหรือเยาวชนนั้นส่งไปยังสถานพินิจคุ้มครองเด็ก แล้วดำเนินการสอบสวนไปตามอำนาจตาม ป.วิอาญา หากมีความจำเป็นไม่สามารถส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการฟ้องได้ภายในกำหนด 30 วัน นับตั้งแต่วันที่จับ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อ ขอผลัดฟ้องต่อศาลต่อไป สำหรับคดีที่มีโทษจำคุกเกิน 6 เดือน ไม่เกิน 5 ปี ขอผลัดฟ้องได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน สำหรับคดีที่มีโทษเกิน 5 ปี ขอผลัดฟ้องเพิ่มได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

การควบคุมตัวผู้ต้องหาที่มีทั้งชายและหญิง ให้ควบคุมแยกกันหากไม่มีห้องควบคุมต่างหากก็ต้องแยกกันควบคุมจะให้ผู้ต้องหาหญิงหรือชายอยู่ในห้องควบคุมก็ให้อยู่ในดุลยพินิจเป็นเรื่องไปตามเหมาะสม

การควบคุมตัวผู้ต้องหา ซึ่งเป็นทหารประจำการที่กระทำผิดอาญาหรือถูกจับกุมตัวระเบียบ สร. ว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกหาว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ. 2540 ข้อ 14

การจัดทำบันทึกการควบคุม ในกรณีที่มีการควบคุมผู้ต้องหาหลายคนและผู้ถูกควบคุมพร้อมกันในคดีเดียวกัน หากแยกทำเป็นบันทึกการควบคุมคนละฉบับจะไม่สะดวก อาจบันทึกรวมกันไว้ในบันทึกการควบคุมฉบับเดียวกันก็ได้ เช่น การควบคุมผู้ต้องหาคดีการพนันพร้อมกัน

20 คนในคดีเดียวกันอาจทำบันทึกการควบคุมฉบับเดียวกันก็ได้ (หนังสือ คค. ตร. ที่ 004.6/0940 ลง 3 กันยายน 2545 เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการทำสำนวนการสอบสวนเพิ่มเติม)

การปล่อยชั่วคราว

1. หลักทั่วไปของการปล่อยชั่วคราว

การปล่อยตัวชั่วคราว คือ การอนุญาตให้ผู้ต้องหาเป็นอิสระพ้นจากการควบคุมของเจ้าพนักงานชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งที่มีกำหนด ซึ่งการปล่อยตัวชั่วคราวนี้ตำรวจถือเป็นหลักว่าผู้ต้องหาทุกคนพึงได้รับอนุญาตให้การปล่อยชั่วคราวทุกคดีอย่างสะดวกและรวดเร็ว เว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะต้องควบคุมไว้ หรือเป็นคดีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งการไว้เป็นพิเศษ (ป. เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ข้อ 176)

เมื่อได้รับคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว แล้วให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการเสนอคำร้องให้ผู้มีอำนาจสั่งอย่างรวดเร็ว และผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับพึงได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว (ป. วิอาญา มาตรา 107)

2. วิธีการปล่อยชั่วคราว

2.1 การปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกัน การปล่อยชั่วคราวในกรณีนี้ การปล่อยตัวไปต้องให้ผู้ต้องหาสาบานตนหรือปฏิญาณตนเสียก่อนว่าจะมาตามนัดหรือมาเรียก การปล่อยชั่วคราวในกรณีนี้ให้พนักงานสอบสวนลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน โยผู้ต้องหาลงรายชื่อไว้ในบันทึกประจำวันดังกล่าวด้วย

2.2 การปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน(ต้องมีสัญญาประกัน) หมายถึง การปล่อยจำเลยหรือผู้ต้องหา โดยสัญญาว่าผู้ต้องหา หรือจำเลยจะมาเมื่อมีถูกเรียกหรือตามนัดถ้าไม่มาจะต้องเสียค่าปรับเป็นจำนวนเงินตามระบุไว้ในสัญญาประกันนั้น

2.3 การปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันและหลักประกัน(มีสัญญาประกันและหลักประกัน) หมายถึง มีสัญญาประกันดังกล่าวแล้ว และนอกจากมีสัญญาประกันจะต้องมีหลักประกัน

ในกรณีมีอัตราโทษอย่างสูงเกิน 5 ปี ขึ้นไป ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกันและจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้ ส่วนคดีอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีหลักประกันเลย หรือมีประกันและหลักประกันด้วยก็ได้

การเรียกประกันหรือหลักประกัน จะเรียกเงินควรแก่กรณีมิได้ทั้งนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือข้อบังคับของประธานศาลฎีกาแล้วแต่กรณี (ป. วิอาญา ม.110 วรรคท้าย

3. ผู้ร้องขอปล่อยชั่วคราวหรือประกัน และผู้ยื่นร้องขอปล่อยตัวมิ ดังนี้

- 3.1 ผู้ต้องหา
- 3.2 จำเลย
- 3.3 ผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง
4. ผู้รับคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราว
 - 4.1 พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีอยู่ คือ พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีนั้น
 - 4.2 พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีอยู่ คือ พนักงานสอบสวนเวร

หลักประกันมี 3 ชนิด ได้แก่

1. มีเงินสดมาวางใช้เฉพาะเงินตรารัฐบาลไทย
2. มีหลักทรัพย์อื่นมาวาง เช่น โฉนดที่ดิน นส. 3 ก. ฯลฯ
3. มีบุคคลค้ำประกัน โดยแสดงหลักทรัพย์

หลักเกณฑ์การปล่อยชั่วคราวในคดีอาญา การวินิจฉัยคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราวต้องพิจารณาและสั่งอย่างรวดเร็ว โดยต้องพิจารณาเหตุเหล่านี้ประกอบด้วย ความหนักเบาแห่งข้อหาพิจารณาอัตราโทษของความผิดที่ถูกกล่าวหา นั้น สูงหรือต่ำเพียงใด กรณีมีอัตราโทษสูงหากปล่อยชั่วคราวแล้วโอกาสที่ผู้ต้องหาจะหลบหนีมีหรือไม่

1. พยานหลักฐานที่ปรากฏแล้วมีเพียงใดพิจารณาจากการสอบสวนว่า พยานหลักฐานที่พิสูจน์ความผิด ที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวหา นั้นมีอย่างน้อยเพียงใดหากปล่อยตัวชั่วคราวแล้วโอกาสที่ผู้ต้องหาจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานให้เสียรูปคดีมีหรือไม่

2. พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร พิจารณาข้อเท็จจริง ในการกระทำความผิดของผู้ต้องหานั้น เกิดจากเจตนา จำเป็น ถูกบังคับ ชูเชิญให้กระทำความผิดหรือกระทำโดยประมาท

3. เชื่อถือผู้ร้องขอเป็นประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด ผู้ร้องขอประกันมีความน่าเชื่อถือเพียงใด โดยให้ความถูกต้องของเอกสาร เช่น บัตรประจำตัว หรือหนังสือรับรองของตำแหน่งหน้าที่ว่าถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้หรือไม่ เป็นฉบับจริงหรือไม่ ยศ ชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่งหน้าที่ในบัตรประจำตัวกับที่ระบุในหนังสือรับรองถูกต้องตรงกันหรือไม่ หากไม่ตรงกัน มีหนังสือใดมารับรองประกอบหรือไม่ หากเป็นกรณีหลักทรัพย์ น่าเชื่อว่าผู้ร้องขอประกันเป็นเจ้าของหลักทรัพย์หรือไม่หากเป็นกรณีรับมอบอำนาจมีหลักฐานการมอบอำนาจถูกต้องหรือไม่

1. ผู้ต้องหาจะหลบหนีหรือไม่
2. ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่เกิดจากการปล่อยชั่วคราวมีเพียงใดหรือไม่

ป.วิอาญา ฉบับที่ 22 ที่แก้ไขใหม่ ใดให้อำนาจเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจปล่อยชั่วคราว ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ถูกปล่อยชั่วคราว หรือ

กำหนดเงื่อนไขอื่นใดของผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อป้องกันภัยอันตรายหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปล่อยชั่วคราวก็ได้เป็นดุลยพินิจ แต่จะกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติเกินความจำเป็นแก่กรณีมิได้ เช่น การนัดหมายให้มารายงานกับพนักงานสอบสวนบ่อยครั้ง จนผู้ถูกปล่อยชั่วคราวหรือผู้ประกันไม่สามารถจะทำการงานอื่นได้ตามปกติ เป็นต้น และยังให้อำนาจเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจให้ปล่อยชั่วคราว รับฟังข้อเท็จจริง รายงานหรือความเห็นของเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการนั้นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งคำร้องด้วยก็ได้ เช่น รับฟังรายงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน เป็นต้น (ป.วิอาญา ฉบับที่ 22 มาตรา 108)

5. ระยะเวลาการปล่อยชั่วคราว

5.1 คดีธรรมดา ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนให้เสร็จภายใน 1 เดือน นับแต่วันแรกที่ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวหากสอบสวนไม่เสร็จสิ้นให้ขออนุญาตขยายเวลาในการสอบสวน (ต่อผู้บังคับบัญชา) ครั้งละไม่เกิน 15 วัน รวมแล้วไม่เกิน 6 เดือน นับแต่วันแรกที่มีการปล่อยชั่วคราว

5.2 คดีอุกฉกรรจ์ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนให้เสร็จภายใน 2 เดือน นับแต่วันที่ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว หากการสอบสวนไม่เสร็จสิ้น ขยายเวลาการสอบสวนไปยังผู้บังคับการภูธรจังหวัดได้ ซึ่งผู้บังคับการภูธรจังหวัดจะอนุมัติครั้งละไม่เกิน 15 วัน รวมแล้วไม่เกิน 6 เดือน เมื่อครบ 6 เดือนสอบสวนไม่เสร็จต้องนำตัวผู้ต้องหาจากการประกัน (คำสั่ง ตร.ที่ 960/2537 ลง 10 สิงหาคม 2537 เรื่อง มาตรการควบคุมตรวจสอบ เร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ข้อ 1.3 และ ป.วิอาญา มาตรา 113)

สัญญาประกันระงับ ดังนี้

1. ถอนสัญญาประกันหรือหลักประกัน
2. คดีถึงที่สุด
3. โดยเหตุอื่น เช่น ผู้ต้องหาตาย นายประกันตาย

(ตาม ป.วิอาญา มาตรา 116, 118)

การบังคับตามสัญญาประกัน

1. ในกรณีที่ผิดสัญญาประกันศาลมีอำนาจสั่งบังคับตามสัญญาประกัน หรือตามที่ศาลเห็นสมควร โดยไม่ต้องมีการฟ้องคดีต่อศาล เมื่อศาลมีคำสั่งอย่างไรแล้ว นายประกันหรือผู้ถูกบังคับตามสัญญาประกันหรือพนักงานอัยการ มีอำนาจอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้และคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด และเสมือนว่านายประกันหรือผู้ถูกบังคับตามสัญญาประกันเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา และให้ถือว่าหัวหน้าพนักงานศาลยุติธรรมเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา

2. ในกรณีที่ผิดสัญญาประกันในชั้นพนักงานสอบสวนหรืออัยการพนักงานสอบสวน หรืออัยการต้องนำคดีขึ้นฟ้องต่อศาล ดังเช่นคดีแพ่งธรรมดา หากเป็นเงินสดไม่ต้องฟ้องแต่อย่างใด (ตำรวจภูธรภาค 4, 2548 : 90-97)

สรุป การดำเนินการของพนักงานสอบสวนในการให้บริการประชาชนเกี่ยวกับงาน ด้านการสอบสวน ประกอบด้วย การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน การสอบสวนของ พนักงานสอบสวน การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และการ พิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี มีวิสัยทัศน์ (Vision) ดังนี้ “เป็นหน่วยงานที่ ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของประชาชน อย่างมีมาตรฐานด้วยความเป็นเลิศ รวดเร็ว โปร่งใส เป็นธรรม และเสมอภาค”

พันธกิจ

1. รักษาความปลอดภัยและเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ ตลอดจนผู้แทน พระองค์ และพระราชอาคันตุกะ
2. รักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร
3. ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญา
4. อำนวยความยุติธรรมโดยยึดหลักนิติธรรม มุ่งเน้นขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ
5. ให้บริการที่เป็นมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของประชาชน โดยยึดประชาชนเป็น ศูนย์กลาง
6. ส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน และท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการป้องกันควบคุม และ แก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

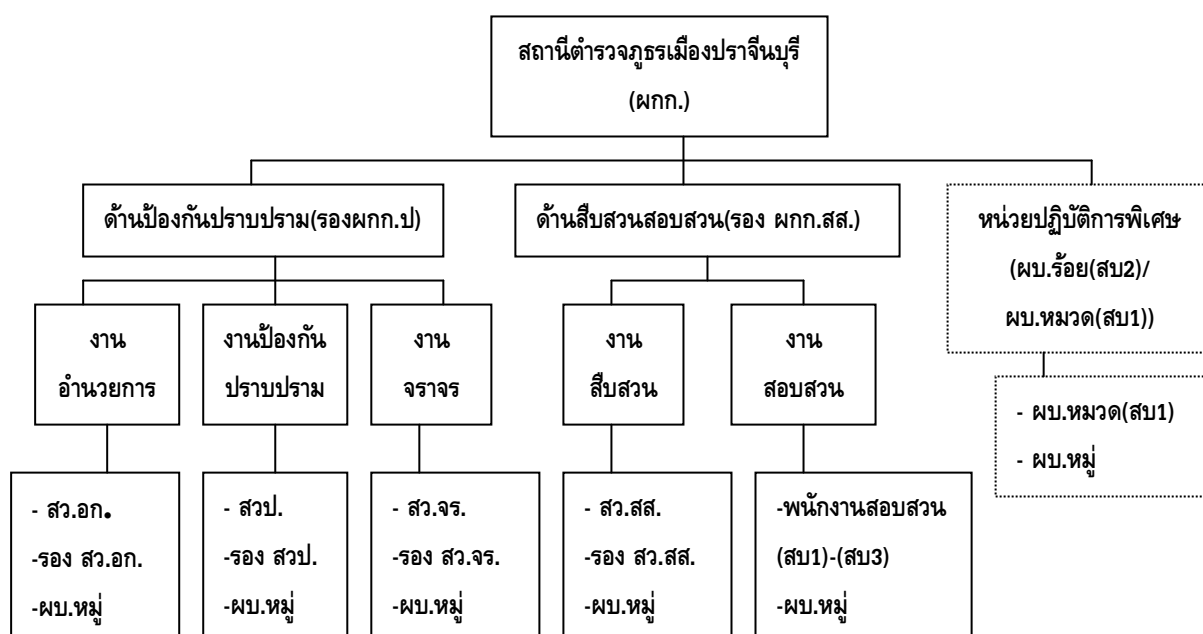
อัตรากำลัง

อัตรากำลังอนุญาต สัญญาบัตร 45 นาย ประทวน 223 นาย มีตัวตนจริง สัญญาบัตร 22 นาย ประทวน 168 นายรวม 190นาย ผู้กำกับการ 1นาย รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม 1 นาย รองผู้ กำกับการสืบสวนสอบสวน 1 นาย สารวัตรอำนาจการ 1 นาย รองสารวัตรอำนาจการ 1 นาย สารวัตร ป้องกันปราบปราม 4 นาย รองสารวัตรป้องกันปราบปราม 2 นาย สารวัตรสืบสวนสอบสวน 1 นาย รอง

สารวัตรสืบสวนสอบสวน 1 นาย พนักงานสอบสวน(สบ2),(สบ3) 3 นาย (ขาด 4 นาย) พนักงานสอบสวน(สบ1) 5 นาย (ขาด 9 นาย) และสารวัตรจราจร 1 นาย รองสารวัตรจราจร 1 นาย

ชั้นประทวน ผู้บังคับหมู่/ลูกแถว งานธุรการ 1 นาย ผู้บังคับหมู่/ลูกแถว งานป้องกันปราบปราม 129 นาย ผู้บังคับหมู่/ลูกแถว งานสืบสวน 15 นาย ผู้บังคับหมู่/ลูกแถว งานสอบสวน 5 นาย (ขาด 5 นาย) ผู้บังคับหมู่/ลูกแถว งานจราจร 18 นาย

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

อำนาจหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ

เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาด้านการให้บริการงานสอบสวน จึงขอเสนอเฉพาะตำแหน่งในสถานีตำรวจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการงานสอบสวน ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 57/2553 เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ ดังนี้

รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน เป็นหัวหน้างานสืบสวนและงานสอบสวน

1. หัวหน้างานสอบสวน มีหน้าที่ ดังนี้

เป็นหัวหน้าผู้ปฏิบัติงานสอบสวน รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอบสวน วางแผน อำนาจการ สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตามประเมินผล ตลอดจนการปฏิบัติงานสอบสวนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่เกิดขึ้น รวมทั้งงานอื่น ที่มีลักษณะเกี่ยวข้องหรือเป็น

ส่วนประกอบของงานนี้ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ เพื่อแสวงหาพยานหลักฐานและผู้กระทำความผิดอันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ในการสอบสวนคดีอาญาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยจำแนกออกเป็นงานต่างๆ ดังนี้

1.1 งานสอบสวนในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติต่างๆ ที่มีโทษทางอาญา และการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

1.2 งานพัฒนากำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีและวิทยาการต่างๆ เพื่อใช้ในการสอบสวนคดีอาญา

1.3 งานวางระบบการงบประมาณที่เกี่ยวกับงานสอบสวน

1.4 งานตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล งานวิจัยและพัฒนาการปฏิบัติตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและ โครงการต่างๆ รวมทั้งการศึกษาและเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวนคดีอาญาที่เกิดขึ้น

1.5 การวางแผนสอบสวน

1.6 กรณีพบการกระทำความผิดให้พิจารณาสั่งการให้ให้ผู้ได้บังคับบัญชาดำเนินการจับกุม หรือดำเนินการจับกุมด้วยตนเอง และรายงานให้หัวหน้างานสอบสวนทราบในทันที

1.7 ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

1.8 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อยกรณีมีเหตุพิเศษต่างๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วงหรืออื่นๆ

1.9 ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

1.10 ดำเนินการสอบสวนคดีอุกฉกรรจ์หรือคดีสำคัญด้วยตนเอง ตามระเบียบและสอบสวนคดีอาญาทุกประเภทตลอดจนเข้าร่วมทำการสอบสวนกับพนักงานสอบสวน

1.11 พิจารณามอบหมายคดีให้พนักงานสอบสวน(สบ1) - พนักงานสอบสวน(สบ3) รับผิดชอบดำเนินการตามความเหมาะสม โดยถ้าคดีใดสมควรทำการสอบสวนเป็นหมู่คณะ ก็ให้สั่งการตามสมควร

1.12 ปกปิดให้ความคุ้มครองพยาน

1.13 เปรียบเทียบปรับการกระทำความผิดตามกฎหมาย

1.14 ประสานการปฏิบัติงานกับงานอื่นๆในสถานีดำรวจและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด จริงจัง เพื่อให้ผลในการป้องกัน ระวัง ปราบปรามการกระทำความผิด บรรลุผล

1.15 การปฏิบัติหน้าที่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้มีอำนาจมอบหมายให้ ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่อื่นได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียหายต่อหน้าที่การงานประจำ

1.16 งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย

1.17 ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน

1.18 ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

2. ผู้ปฏิบัติงานสอบสวน

2.1 พนักงานสอบสวน(สบ1) มีหน้าที่ดังนี้

2.1.1 ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนเวร โดยสอบสวนคดีอาญาทุกประเภท

2.1.2 ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่ไม่ยากตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.1.3 ปฏิบัติหน้าที่งานสืบสวนเฉพาะในคดีที่รับผิดชอบ

2.1.4 ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รักษาความสงบเรียบร้อย หรืองานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.2 พนักงานสอบสวน (สบ2) มีหน้าที่ดังนี้

2.2.1 ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนเวร โดยสอบสวนคดีอาญาทุกประเภท

2.2.2 ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่ยากพอสมควร ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.2.3 ปฏิบัติหน้าที่งานสืบสวนเฉพาะในคดีที่รับผิดชอบ

2.2.4 ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายหรือการสอบสวนให้กับพนักงานสอบสวน (สบ1)

2.2.5 ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รักษาความสงบเรียบร้อย หรืองานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.3 พนักงานสอบสวน (สบ3) มีหน้าที่ดังนี้

2.3.1 ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนเวร โดยสอบสวนคดีอาญาทุกประเภท

2.3.2 ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่ค่อนข้างยากมากตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.2.3 ปฏิบัติหน้าที่งานสืบสวนเฉพาะในคดีที่รับผิดชอบ

2.2.4 ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายหรือการสอบสวนให้กับพนักงานสอบสวน (สบ1) - พนักงานสอบสวน (สบ2)

2.2.5 ปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รักษาความสงบเรียบร้อย หรืองานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.4 ผู้บังคับหมู่สอบสวน

2.4.1 ทำหน้าที่ธุรการ มีหน้าที่ดังนี้

- 1) งานธุรการต่างๆของงานสอบสวน
- 2) ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ
- 3) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่างๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วงหรืออื่นๆ
- 4) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้น

จับกุม

5) ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน

6) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

2.4.2 ทำหน้าที่ผู้ช่วยพนักงานสอบสวน มีหน้าที่ดังนี้

1) ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือพนักงานสอบสวนเวรในการดำเนินคดีตามหน้าที่

2) ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

3) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่างๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วงหรืออื่นๆ

4) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้น

จับกุม

5) ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน

6) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

2.4.3 ทำหน้าที่ธุรการทางคดี มีหน้าที่ดังนี้

- 1) เก็บรักษาและจำหน่ายของกลางในคดี
- 2) ส่งหมาย
- 3) ติดต่อกับหน่วยงานต่างๆเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์
- 4) ติดต่อกับศาลและอัยการ
- 5) ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และ

พระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

6) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่างๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วงหรืออื่นๆ

7) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

8) ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน

9) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

2.4.4 ทำหน้าที่เสมียนประจำวันคดี มีหน้าที่ดังนี้

- 1) ลงบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี
- 2) การคัดสำเนาประจำวันคดี
- 3) เฉพาะผู้ที่ถูกจัดให้ปฏิบัติหน้าที่ในช่วงเวลาที่ไม่ได้จัดให้มีผู้ทำ

หน้าที่เสมียนเปรียบเทียบให้ทำหน้าที่เสมียนเปรียบเทียบไปพร้อมกันด้วย

4) ในการปฏิบัติงานของผู้ทำหน้าที่เสมียนประจำวันคดี ผลัดที่จัดเจ้าหน้าที่ 2 นาย จะต้องมียุติหน้าที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อย 1 นาย ตลอดระยะเวลา ส่วนผลัดที่มีเจ้าหน้าที่ 1 นาย ถ้าจะไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ก็ต้องรายงานให้พนักงานสอบสวนเวรทราบทุกครั้ง เพื่อดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการได้สะดวกรวดเร็ว

5) ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

6) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่างๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วงหรืออื่นๆ

7) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม

8) ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน

9) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

หมายเหตุ การปฏิบัติงานของผู้ทำหน้าที่เสมียนประจำวันคดีเป็นการให้บริการประชาชนอย่างหนึ่ง ดังนั้น ประชาชนต้องได้รับการให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว

2.4.5 ทำหน้าที่เสมียนเปรียบเทียบ มีหน้าที่ดังนี้

- 1) ปฏิบัติหน้าที่เสมียนเปรียบเทียบคดีอาญาทุกประเภท
- 2) ปฏิบัติการจับกุม เมื่อพบการกระทำความผิด หรือได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา
- 3) ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ
- 4) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่างๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วงหรืออื่นๆ
- 5) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม
- 6) ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน
- 7) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

หมายเหตุ การปฏิบัติงานของทำหน้าที่เสมียนเปรียบเทียบเป็นการให้บริการประชาชนอย่างหนึ่ง ดังนั้น ประชาชนต้องได้รับการให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว

2.4.6 ทำหน้าที่คุมผู้ต้องหาไปศาล มีหน้าที่ดังนี้

- 1) ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือพนักงานสอบสวนในการดำเนินการตามหน้าที่ โดยการควบคุมผู้ต้องหาออกนอกห้องควบคุม เพื่อฟ้อง ผัดฟ้อง ฝากขังหรืออื่นๆ ตลอดจนปฏิบัติการจับกุม เมื่อพบการกระทำความผิด หรือได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา
- 2) ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ
- 3) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่างๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วงหรืออื่นๆ
- 4) ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม
- 5) ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน
- 6) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการงานสืบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2551 จำนวน 10 เรื่อง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สุรพงศ์ อู่เจริญ (2543 : 102-104) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจ สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสระแก้ว ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในของพนักงานสอบสวน พบว่าส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 30-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์ อัตรารายเดือนมากกว่า 10,600 บาท ครอบครัวไม่สามารถสนับสนุนทางการเงินได้ สมรสแล้ว ปัจจัยภายนอกของพนักงานสอบสวน พบว่า ส่วนใหญ่จำนวนพนักงานสอบสวนที่ปฏิบัติงานสอบสวนมีไม่เพียงพอ สถานที่ทำงานไม่เอื้ออำนวย อุปกรณ์เครื่องใช้ในสำนักงานมีไม่เพียงพอ ด้านการควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงาน พบว่า กฏระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งให้พนักงานสอบสวนยึดถือปฏิบัติในการสอบสวนไม่เหมาะสม และได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้บังคับบัญชา มีโอกาสน้อยที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีเกินกว่า 1 ขั้น มีโอกาสน้อยในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในด้านการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนคดีอาญา ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน มีโอกาสมากที่จะถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกฟ้องร้องคดีอาญาเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่สอบสวน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขั้นตอนต่างๆรวม 5 ขั้น เรียงลำดับจากสูงไปต่ำดังนี้ ขั้นตอนการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวน ขั้นตอนการรับแจ้งของพนักงานสอบสวน ขั้นตอนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ขั้นตอนการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ขั้นตอนการพิจารณาคดีชั้นศาล ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนโดยจำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พื้นฐานการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ สถานภาพสมรส ความพร้อมด้านอัตรากำลัง ความพร้อมด้านสถานที่อุปกรณ์เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน การควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ความร่วมมือจากประชาชน ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อุปสรรคและปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

เสกสิทธิ์ สุภาอ้วน (2544 : 88-91) ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เสียหายคดีข่มขืนกระทำชำเราที่มีต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน คือ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและการมี

ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนทั้งในรูปแบบการปฏิบัติงานและด้านพฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง

รัชชัย พันธุ์พิกุล (2545 : 68-69) ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรตำบลภูพิงคราชนิเวศน์ ผลการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่เข้ารับการติดต่อกับพนักงานสอบสวนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรตำบลภูพิงคราชนิเวศน์ แต่ก็ยังมีปัญหาอุปสรรคอยู่หลายประการ อาทิเช่น ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับต่างๆ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ บุคลากรไม่เพียงพอ เป็นต้น สำหรับแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและข้อเสนอแนะที่สำคัญ ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในปัจจุบันจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขและต้องมีการพัฒนาระบบการสอบสวนใหม่ ตลอดจนการบริหารงานด้านการสอบสวนต้องสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม มิใช่ยึดติดอยู่กับกฎระเบียบเก่าๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารงานสอบสวนจำต้องสำนึกถึงการมีส่วนร่วมและการตรวจสอบจากประชาชนตลอดเวลาด้วย

สุนันท์ ศรีอยุธยา (2545 : 66-68) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย 1 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของพนักงานสอบสวนในระดับปานกลางทุกประเด็นและเมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของพนักงานสอบสวน พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจมากที่สุดในเรื่องของความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการของพนักงานสอบสวน รองลงมาประชาชนมีความพึงพอใจในเรื่องการมีความรู้ความสามารถของพนักงานสอบสวนในการให้บริการ

อภิศักดิ์ หว่าจิ้น, ร้อยตำรวจเอก (2547 : 73-76) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหญิงในสถานีตำรวจนครบาล ผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่ไปติดต่อกับพนักงานสอบสวนหญิงมีการรับรู้และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหญิงอยู่ในระดับสูง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของประชาชนที่แตกต่างกันส่วนใหญ่ไม่มีผลต่อการรับรู้และความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหญิง หากแต่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคดีที่แตกต่างกันทุกปัจจัยมีผลต่อการรับรู้และความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหญิง นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากผลการศึกษาแสดงว่า ประชาชนผู้มาติดต่อกับพนักงานสอบสวนหญิงมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหญิงในสถานีตำรวจนครบาลอยู่ในระดับสูง ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรกำหนดตำแหน่งพนักงาน

สอบสวนหญิงเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้บริการประชาชนในสถานีตำรวจที่มีสถิติความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือคดีที่มีผู้เสียหาย ผู้ต้องหาเป็นสตรีหรือเยาวชนเพื่อให้การสอบสวนไม่เป็นการซ้ำเติมบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดี นอกจากนี้สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้บทบาท ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหญิงควบคู่กันไปอีกส่วนหนึ่งด้วย เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพนักงานสอบสวนหญิงดียิ่งขึ้น

สิทธิพงษ์ ศรีเลอจันทร์ (2549 : 85-86) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตาม โครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2545-พ.ศ. 2549) ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มาใช้บริการกับพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และประเภทของคดีที่มาใช้บริการต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตาม โครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2545-พ.ศ. 2549) ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ไม่แตกต่างกัน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตาม โครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2545-พ.ศ. 2549) ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประเสริฐ ธรรมชัย (2550 : 70-71) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกเป็นรายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ด้านการให้บริการอย่างทันเวลา ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่องและด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีจำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามเพศและอาชีพไม่แตกต่างกัน

วงศ สุวรรณวัฒน์ (2550 : 81-86) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจโดยภาพรวมของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7

อยู่ในระดับมาก ส่วนประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน พบว่า ทั้งในด้านการรวบรวมพยานหลักฐาน ด้านการคุ้มครองพยาน ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและด้านความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบของพนักงานสอบสวนประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ความคล่องตัวในด้านการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ด้านความรวดเร็ว ด้านความชัดเจน ด้านความโปร่งใสและด้านความเป็นธรรม ประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้พบว่า อาชีพของประชาชน การรวบรวมพยานหลักฐาน การคุ้มครองพยาน การใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย การมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบของพนักงานสอบสวน ความรวดเร็ว ความชัดเจน ความโปร่งใส และความเป็นธรรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพ และประสบการณ์ในการใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ธฤต เรืองเดชา, พันตำรวจโท (2551 : 107-110) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน กรณีศึกษา พนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจสังกัดตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจสังกัด ตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ ขาดแคลนกำลังพลที่ปฏิบัติงาน ขาดแคลนสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน และความร่วมมือของประชาชน อัยการ ศาล และหน่วยงาน อื่นๆ ให้ซึ่งความร่วมมือค่อนข้างน้อย แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ในสถานีตำรวจ สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ นำเสนอปัญหาอุปสรรคต่อหน่วย เหนือเพื่อ พัฒนางานสอบสวนให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลอย่างครบวงจร ประชาสัมพันธ์ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน และ การสานสัมพันธ์กับหน่วยงานข้างเคียงเพื่อความ เข้าใจอันดี ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจ สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1) การสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานของ พนักงานสอบสวน 2) การได้รับการควบคุมกำกับดูแลจากผู้บังคับบัญชา และ 3) การสรุปและเสนอ ส่วนงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน

วีรพงษ์ พึ่งเดชะ, พันตำรวจตรี (2551 : 59-60) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรค ในการ ปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรค ทางด้านบุคลากรกฎระเบียบ และแนวทางปฏิบัติหน้าที่ เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในการปฏิบัติหน้าที่

ของพนักงานสอบสวน ปัญหาเหล่านี้ เช่น ปัญหาจำนวนพนักงานสอบสวนที่มีสัดส่วนไม่เพียงพอ ปริมาณงานต่อพื้นที่ความรับผิดชอบ, กฎระเบียบที่ล้าสมัย นอกจากนี้ยังพบว่ามีปัญหาอื่น ๆ อีกด้วย เช่น การไม่ได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์สำนักงาน เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย, สถานที่ในการเก็บรักษาของกลางทางคดี, ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน, สวัสดิการของพนักงานสอบสวน อนึ่ง การถูกแทรกแซงในการปฏิบัติหน้าที่งานสอบสวน ถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้การแทรกแซงเกิดขึ้นทั้งจาก ผู้บังคับบัญชา ผู้มีอิทธิพล นักการเมืองท้องถิ่น ไปจนถึงนักการเมืองระดับประเทศ ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติพึงเล็งเห็นความสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน อันเป็นกลไกหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมในการควบคุมและดูแลความสงบสุขของรัฐ โดยจัดอัตรากำลังพลของพนักงานสอบสวน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่งานสอบสวนต่อพื้นที่ความรับผิดชอบให้เพียงพอต่อปริมาณงาน อีกทั้งจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์สำนักงาน เครื่องมือเครื่องใช้ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ และส่งเสริมความคิดความชอบให้ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ซึ่งจะทำให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติหน้าที่โดยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

สรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจ ผู้วิจัยสรุปตามตัวแปรของการวิจัยครั้งนี้ ได้ดังนี้

1. ตัวแปรต้นของการวิจัยครั้งนี้คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลประชาชนผู้รับบริการ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน สถานะของผู้ติดต่อรับบริการ และลักษณะคดี 2) การให้บริการงานสอบสวน ประกอบด้วย การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน การให้บริการอย่างทันเวลา การให้บริการอย่างเพียงพอ การให้บริการอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการอย่างก้าวหน้า

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลประชาชนผู้รับบริการ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน สถานะของผู้ติดต่อรับบริการ และลักษณะคดี จากงานวิจัยของสุรพงษ์ อู่เจริญ (2543 : 102-104) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจ สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสระแก้ว พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนโดยจำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พื้นฐานการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ สถานภาพสมรส ความ

พร้อมด้านอัตราค่าจ้าง ความพร้อมด้านสถานที่อุปกรณ์เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน การควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ความร่วมมือจากประชาชน ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อุปสรรคและปัญหาในการปฏิบัติงาน แยกต่างหาก งานวิจัยของ เสกสิทธิ์ สุภาอ้วน (2544 : 88-91) ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เสียหายคดีข่มขืนกระทำชำเราที่มีต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน คือ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและการมีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ งานวิจัยของประเสริฐ ธรรมชัย (2550 : 70-71) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีจำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามเพศและอาชีพไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของวงกต สุวรรณวัฒน์ (2550 : 81-86) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า อาชีพของประชาชน การรวบรวมพยานหลักฐาน การคุ้มครองพยาน การใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย การมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบของพนักงานสอบสวน ความรวดเร็ว ความชัดเจน ความโปร่งใส และความเป็นธรรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพ และประสบการณ์ในการใช้บริการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จากการวิจัยจะพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันจะมีความพึงพอใจแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงตั้งปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน สถานะของผู้ติดต่อรับบริการ ลักษณะคดี เป็นตัวแปรต้น

1.2 การให้บริการงานสอบสวน ตามแนวคิดของ มิลเลท (Millett, 1954 : 110) ซึ่งมิลเลท (Millett, 1954 : 110) ได้ชี้ให้เห็นว่า การปฏิบัติงานด้วยการให้บริการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1.2.1 การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) โดยยึดหลักว่า คนเราทุกคนเกิดมาเท่าเทียมกัน ซึ่งหมายถึง ประชาชนทุกคนควรมีสื่อที่เท่าเทียมกันทั้งทางกฎหมาย และทางการเมือง

1.2.2 การให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา (Timely Service) จะไม่มีผลงานทางด้านสาธารณะใด ๆ ที่เป็นผลงานที่มีประสิทธิภาพหากไม่ตรงต่อเวลาหรือทันเหตุการณ์

1.2.3 การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) นอกจากการให้บริการอย่างเท่าเทียมกันและให้อย่างรวดเร็วแล้ว ต้องคำนึงถึงจำนวนคนที่เหมาะสม

1.2.4 การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) เป็นการให้บริการตลอดเวลา ต้องพร้อมและเตรียมตัวบริการเสมอ และมีการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ

1.2.5 การบริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) เป็นการบริการที่มีความเจริญคืบหน้าไปทั้งด้านผลงานและคุณภาพ เทคโนโลยีที่ทันสมัย

2. ตัวแปรตามของการวิจัยครั้งนี้คือ ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ 1) การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน 2) การสอบสวนของพนักงานสอบสวน 3) การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน 4) การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ แต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน คือ การที่พนักงานสอบสวนได้รับแจ้งจากผู้ได้รับความเสียหาย หรือพบเห็น หรือทราบว่า มีเหตุการณ์อย่างหนึ่งเกิดขึ้นและอยู่ในเงื่อนไของกฎหมาย ว่าเป็นความผิดที่จำเป็นจะต้องดำเนินการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานในเบื้องต้น เพื่อวินิจฉัยว่าเป็นความผิดทางอาญา ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจรับผิดชอบการสอบสวนของตนตามกฎหมายหรือไม่ หากอยู่ที่ดำเนินการรับคำร้องทุกข์ตามระเบียบต่อไป

2.2 ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน คือ การที่พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมด เพื่อให้ปรากฏข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ซึ่งได้รับแจ้งความร้องทุกข์(มอบคดี)

2.3 ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน คือ ขั้นตอนการพิจารณาวินิจฉัยข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนทั้งหมด เพื่อเสนอความเห็นทางคดีว่าจะสั่งฟ้อง สั่งไม่ฟ้อง หรืองดการสอบสวนผู้ใด ในความผิดฐานใด ตามกฎหมายใด

2.4 ด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ คือ การที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวน พร้อมตัวผู้ต้องหา(ถ้ามี) ที่ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นให้พนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งคดีตามกฎหมาย(สั่งฟ้อง สั่งไม่ฟ้อง หรืองดการสอบสวน) หรือสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนหรือให้นำตัวพยานมาซักถามเพิ่มเติมเมื่อพนักงานอัยการเห็นว่า การสอบสวนดังกล่าวยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี 2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการงานสอบสวนกับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคูณภาพเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ศึกษา คือ ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในช่วงเดือน สิงหาคม - ตุลาคม พ.ศ. 2553

กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริงการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จึงใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550 : 48) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)(Z)^2}{e^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

P = ตัวเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการจะสุ่มจากประชากรทั้งหมด

$$e = \text{ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง} = 0.05$$

$$Z = \text{ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95\% } Z = 1.96$$

แทนค่าตามสูตรได้ผลดังนี้

$$n = \frac{(0.50)(1-0.50)(1.96)^2}{(0.05)^2}$$

$$= 384.16$$

ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ 385 คน

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
สัปดาห์ที่ 1 วันที่ 1-7 สิงหาคม 2553	25
สัปดาห์ที่ 2 วันที่ 8-14 สิงหาคม 2553	30
สัปดาห์ที่ 3 วันที่ 15-21 สิงหาคม 2553	30
สัปดาห์ที่ 4 วันที่ 22-28 สิงหาคม 2553	30
สัปดาห์ที่ 5 วันที่ 29 สิงหาคม – 4 กันยายน 2554	30
สัปดาห์ที่ 6 วันที่ 5 – 11 กันยายน 2554	30
สัปดาห์ที่ 7 วันที่ 12- 18 กันยายน 2554	30
สัปดาห์ที่ 8 วันที่ 19-25 กันยายน 2554	30
สัปดาห์ที่ 9 วันที่ 26 กันยายน – 2 ตุลาคม 2553	30
สัปดาห์ที่ 10 วันที่ 3-9 ตุลาคม 2553	30
สัปดาห์ที่ 11 วันที่ 10-16 ตุลาคม 2553	30
สัปดาห์ที่ 12 วันที่ 17-23 ตุลาคม 2553	30
สัปดาห์ที่ 13 วันที่ 24-31 ตุลาคม 2553	30
รวม	385

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน สถานะของผู้ติดต่อรับบริการ และลักษณะคดี จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน 2) การให้บริการอย่างทันเวลา 3) การให้บริการอย่างเพียงพอ 4) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง และ 5) การให้บริการอย่างก้าวหน้า ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 43 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี 4 ด้าน 1) การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน 2) การสอบสวนของพนักงานสอบสวน 3) การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน 4) การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี เป็นแบบเขียนตอบ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการงานสอบสวนจากเอกสารและงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
2. เลือกประเภทของเครื่องมือให้เหมาะสมกับตัวแปรที่ศึกษา
3. ตั้งข้อความในแต่ละตอนให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษา แล้วนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปหาคุณภาพ
4. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมเนื้อหา และความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

พันตำรวจตรีชนะทัต นวคุณรังสี	สารวัตรอำนาจการ สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
ร้อยตำรวจเอกณรงค์เดช ตะนะพูนสิน	รองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
ร้อยตำรวจเอกวรา พงษ์ศิริ	รองสารวัตรสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) เลือกข้อที่มีค่า IOC > 0.50 แล้วปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แบบสอบถามที่เที่ยงตรงและเหมาะสมมากที่สุด

4.2 การหาความเชื่อมั่น โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา ไปทดลองใช้กับประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม จำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) หาค่าความเชื่อมั่น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี เท่ากับ 0.975 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีเท่ากับ 0.964

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจาก ศูนย์จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. เพื่อให้ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงเป็นผู้แจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมกลับด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาตรวจ ลงรหัส (Code) บันทึกข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน สถานะของผู้ติดต่อรับบริการ และลักษณะคดี ใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี และระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)) เป็นรายชื่อและรายด้าน การแปลความหมายใช้หลักเกณฑ์ของเบส (Best อ้างถึงใน สีน พันธุ์พินิจ, 2547: 155) ข้อมูลพิจารณาจากค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ในการคำนวณน้ำหนักคะแนนกำหนดระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	มีการให้บริการระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	มีการให้บริการระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	มีการให้บริการระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	มีการให้บริการระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	มีการให้บริการระดับน้อยที่สุด

ในส่วน of ระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	มีประสิทธิผลระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	มีประสิทธิผลระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	มีประสิทธิผลระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	มีประสิทธิผลระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	มีประสิทธิผลระดับน้อยที่สุด

3. การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน สถานะของผู้ติดต่อรับบริการ ลักษณะคดี แตกต่างกัน

ด้วยสถิติทดสอบที (t – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD

4. การทดสอบสมมติฐาน การให้บริการงานสอบสวน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี สถิติในการทดสอบความสัมพันธ์ใช้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) การพิจารณาระดับความสัมพันธ์ พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ ดังนี้คือ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2545 : 92)

ค่าสหสัมพันธ์	มากกว่า 0.80	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
ค่าสหสัมพันธ์	ระหว่าง 0.61– 0.80	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
ค่าสหสัมพันธ์	ระหว่าง 0.41– 0.60	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
ค่าสหสัมพันธ์	ระหว่าง 0.21– 0.40	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
ค่าสหสัมพันธ์	ตั้งแต่ 0.00 - 0.20	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษา 1) ระดับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี 2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการงานสอบสวนกับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ผลการวิจัยนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี และระดับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และการให้บริการงานสอบสวนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD และสถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูล คือ ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำนวน 385 คน รายละเอียด ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	197	51.20
หญิง	188	48.80
อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	157	40.80
31-40 ปี	117	30.40
41-50 ปี	78	20.20
51 ปี ขึ้นไป	33	8.60
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า	153	39.70
อนุปริญญา/ปวส.	82	21.30
ปริญญาตรี	123	31.90
สูงกว่าปริญญาตรี	27	7.00
อาชีพ		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	100	26.00
พนักงานบริษัท	92	23.90
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	70	18.20
รับจ้างทั่วไป	103	26.80
เกษตรกร	20	5.10

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน		
ไม่เกิน 5 ครั้ง	293	76.10
6-10 ครั้ง	60	15.60
11-15 ครั้ง	20	5.20
16 ครั้งขึ้นไป	12	3.10
สถานะของผู้รับบริการ		
ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา	121	31.40
ญาติผู้เสียหาย	85	22.10
ผู้ถูกกล่าวหา	60	15.60
ญาติผู้ถูกกล่าวหา	83	21.60
พยาน	36	9.30
ลักษณะคดี		
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	111	28.80
คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย	73	19.00
คดีการพนัน/คดีความผิดเกี่ยวกับ		
การจราจร	161	41.80
คดียาเสพติด	23	6.00
คดีความผิดอื่นๆที่ต้องมีการตรวจ		
สถานที่เกิดเหตุ	17	4.40
รวม	385	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า

เพศ ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี เป็นเพศชายจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 และเพศหญิง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80

อายุ ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีจำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31-40 ปี มี

จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.20 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60

ระดับการศึกษา ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 รองลงมา มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 31.90 ระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00

อาชีพ ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 รองลงมา มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 มีอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.90 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20 และอาชีพเกษตรกร จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10

ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีส่วนใหญ่ ได้รับบริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้ง มีจำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 76.10 รองลงมา ได้รับบริการงานสอบสวน 6-10 ครั้ง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 ได้รับบริการงานสอบสวน 11-15 ครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 และได้รับบริการงานสอบสวน 16 ครั้งขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10

สถานะของผู้รับบริการ ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีส่วนใหญ่มีสถานะเป็นผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40 รองลงมา มีสถานะเป็นญาติผู้เสียหาย มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 เป็นญาติผู้ถูกกล่าวหา จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 เป็นผู้ถูกกล่าวหา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 และเป็นพยาน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30

ลักษณะคดี ลักษณะคดีของประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีส่วนใหญ่เป็นสถานะเป็นคดีการพนัน/คดีความผิดเกี่ยวกับการจราจร มีจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 รองลงมา เป็นคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 คดียาเสพติด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และคดีความผิดอื่นๆ ที่ต้องมีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการให้บริการงานสอบสวน และระดับประสิทธิผลการ ให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

การวิเคราะห์ระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี และระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในภาพรวมและรายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี 2) ระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.2 – 4.5

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

การวิเคราะห์ระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ประกอบด้วย การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน การให้บริการอย่างทันเวลา การให้บริการอย่างเพียงพอ การให้บริการอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการอย่างก้าวหน้า ในภาพรวมและรายด้าน ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.2 – 4.7

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

การให้บริการงานสอบสวน ของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี	\bar{X}	S.D.	ระดับการ บริการ	อันดับที่
1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน	3.57	0.83	มาก	1
2. การให้บริการอย่างทันเวลา	3.49	0.83	ปานกลาง	3
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ	3.47	0.95	ปานกลาง	4
4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง	3.45	0.82	ปานกลาง	5
5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า	3.54	0.81	มาก	2
ภาพรวม	3.50	0.77	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$, S.D.=0.77) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X}=3.57$, S.D.=0.83) และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ($\bar{X}=3.54$, S.D.=0.81) มีการบริการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการให้บริการอย่างทันเวลา ($\bar{X}=3.49$, S.D.=0.83) ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=3.47$, S.D.=0.95) และการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.45$, S.D.=0.82) มีการบริการอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน

ด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	อันดับที่
1. พนักงานสอบสวนให้บริการแก่ผู้รับบริการทุกเพศทุกอาชีพและทุกฐานะ โดยเท่าเทียมกัน	3.40	0.95	ปานกลาง	8
2. ในกรณีที่มีข้อพิพาทกัน พนักงานสอบสวน ได้อธิบายชี้แจง และแนะแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายแก่คู่กรณีทั้ง 2 ฝ่าย อย่างยุติธรรม	3.51	0.94	มาก	7
3. พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามขั้นตอนของ กฎหมาย ซึ่งทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณเองได้รับ ความเป็นธรรม ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ	3.52	1.02	มาก	6
4. พนักงานสอบสวนให้บริการตามลำดับการมารับบริการ ก่อน-หลัง	3.66	0.96	มาก	1
5. พนักงานสอบสวนให้บริการ โดยไม่กีดกันผู้รับบริการ	3.61	0.98	มาก	4
6. พนักงานสอบสวนให้บริการ โดยไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง	3.60	0.97	มาก	5
7. พนักงานสอบสวนมีความเต็มใจและสนใจรับแจ้งความ	3.63	0.98	มาก	2
8. พนักงานสอบสวนมีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการให้บริการ	3.63	1.01	มาก	3
รวม	3.57	0.83	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57, S.D. = 0.83$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ พนักงานสอบสวนให้บริการตามลำดับการมารับบริการก่อน-หลัง ($\bar{X} = 3.66, S.D. = 0.96$) รองลงมาคือ พนักงานสอบสวนมีความเต็มใจและสนใจรับแจ้งความ ($\bar{X} = 3.63, S.D. = 0.98$) และพนักงานสอบสวนมีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการให้บริการ ($\bar{X} = 3.63, S.D. = 1.01$) อยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ พนักงานสอบสวนให้บริการแก่ผู้รับบริการทุกเพศ ทุกอาชีพและทุกฐานะ โดยเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 3.40, S.D. = 0.95$) อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการให้บริการอย่างทันเวลา

ด้านการให้บริการอย่างทันเวลา	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริการ	อันดับที่
1. พนักงานสอบสวนมีความรวดเร็วในการรับแจ้งเหตุ	3.45	1.01	ปานกลาง	7
2. พนักงานสอบสวนไปตรวจสถานที่เกิดเหตุด้วยความรวดเร็ว	3.50	1.03	มาก	5
3. พนักงานสอบสวนมาปฏิบัติหน้าที่ให้บริการอย่างตรงเวลา	3.51	1.04	มาก	4
4. พนักงานสอบสวนใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการปฏิบัติงาน เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงาน	3.57	1.00	มาก	1
5. พนักงานสอบสวนมีความตรงต่อเวลาในการสอบสวนผู้เสียหาย หรือพยานตามที่ได้ นัดหมายไว้	3.53	0.96	มาก	2
6. พนักงานสอบสวนให้บริการเสร็จสิ้นทันเวลาตามความจำเป็นเร่งด่วนของผู้รับบริการ	3.48	0.99	ปานกลาง	6
7. การให้บริการงานสอบสวนเสร็จสิ้นเพียงจุดเดียว	3.41	0.91	ปานกลาง	8
8. พนักงานสอบสวนมีคำวินิจฉัยหรือออกคำสั่งต่อคำร้องขอต่างๆ อย่างรวดเร็ว ทันเวลา	3.51	0.97	มาก	3
รวม	3.49	0.83	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการให้บริการอย่างทันเวลาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49$, S.D.= 0.83) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ พนักงานสอบสวนใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการปฏิบัติงานเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=3.57$, S.D.= 1.00) รองลงมาคือ พนักงานสอบสวนมีความตรงต่อเวลาในการ สอบสวนผู้เสียหาย หรือพยานตามที่ได้ นัดหมายไว้ ($\bar{X}=3.53$, S.D.= 0.96) และพนักงานสอบสวนมีคำวินิจฉัยหรือออกคำสั่งต่อ คำร้องขอต่างๆ อย่างรวดเร็ว ทันเวลา ($\bar{X}=3.51$, S.D.= 0.97) อยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การให้บริการงานสอบสวนเสร็จสิ้นเพียงจุดเดียว ($\bar{X}=3.41$, S.D.= 0.91) พนักงานสอบสวนมีความรวดเร็วในการรับแจ้งเหตุ ($\bar{X}=3.45$, S.D.= 1.01) และพนักงานสอบสวนให้บริการเสร็จสิ้นทันเวลา ตามความจำเป็นเร่งด่วนของผู้รับบริการ ($\bar{X}=3.48$, S.D.= 0.99) อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของ
สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ

ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ	\bar{X}	S.D.	ระดับการ บริการ	อันดับ ที่
1. งานสอบสวนมีเจ้าหน้าที่เพียงพอกับปริมาณงาน	3.35	1.04	ปานกลาง	8
2. พนักงานสอบสวนจัดเตรียมเอกสาร และ อุปกรณ์ที่ จำเป็นต่อการสอบสวนไว้พร้อม สำหรับปฏิบัติหน้าที่	3.49	0.95	ปานกลาง	5
3. พนักงานสอบสวนให้คำแนะนำ หรือตอบ ข้อซักถามที่มี ประโยชน์ต่อท่านอย่างเต็มที่	3.57	1.03	มาก	2
4. งานสอบสวนมีโต๊ะ เก้าอี้และที่พักผ่อนสำหรับ ผู้มารับบริการไว้เพียงพอ	3.54	1.06	มาก	3
5. งานสอบสวนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการติดต่อ สื่อสาร เช่น ตู้โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต อย่างเพียงพอ	3.37	1.16	ปานกลาง	7
6. งานสอบสวนมีน้ำดื่ม สำหรับผู้มารับบริการอย่าง เพียงพอ	3.30	1.29	ปานกลาง	9
7. งานสอบสวนมีห้องน้ำที่สะอาดไว้บริการอย่างเพียงพอ	3.45	2.44	ปานกลาง	6
8. ความรู้ความสามารถของพนักงานสอบสวนในการ รวบรวมพยานหลักฐาน	3.59	0.96	มาก	1
9. พนักงานสอบสวนเข้าร่วมการระดมพนักงาน สอบสวน เพื่อช่วยกันสอบสวนในคดีที่มี ผู้เสียหาย หรือพยาน เป็นจำนวนมาก	3.52	0.94	มาก	4
รวม	3.47	0.95	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
ในด้านการให้บริการอย่างเพียงพออยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 3.47, S.D. = 0.95$) เมื่อพิจารณารายข้อ
พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้ความสามารถของพนักงานสอบสวนในการรวบรวม
พยานหลักฐาน($\bar{X} = 3.59, S.D. = 0.95$) รองลงมาคือ พนักงานสอบสวนให้คำแนะนำ หรือตอบ ข้อ
ซักถามที่มีประโยชน์อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 3.57, S.D. = 1.03$) และงานสอบสวนมีโต๊ะ เก้าอี้และที่พักผ่อน
สำหรับผู้มารับบริการไว้เพียงพอ ($\bar{X} = 3.54, S.D. = 1.06$) อยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ งานสอบสวนมีน้ำดื่ม สำหรับผู้มารับบริการอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.30$, S.D.= 1.29) งานสอบสวนมีเจ้าหน้าที่เพียงพอกับปริมาณงาน ($\bar{X} = 3.35$, S.D.= 1.04) และงานสอบสวนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร เช่น ตู้โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต อย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.37$, S.D.= 1.16) อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของ
สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง	\bar{X}	S.D.	ระดับการ บริการ	อันดับ ที่
1. มีพนักงานสอบสวนให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ทั้งใน วันเวลาราชการและวันหยุด	3.44	0.97	ปานกลาง	5
2. พนักงานสอบสวนคนใหม่สามารถบริการต่อเนื่อง กับพนักงานสอบสวนคนก่อนได้	3.49	0.96	ปานกลาง	2
3. เจ้าหน้าที่ระดับสูงมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ระดับล่าง ลงไปมีอำนาจดำเนินการแทนเพื่อให้การบริการ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง	3.48	1.00	ปานกลาง	3
4. พนักงานสอบสวนแจ้งผลความคืบหน้าหรือผลการดำเนินการ ในเรื่องที่รับไว้ดำเนินการ	3.47	0.97	ปานกลาง	4
5. พนักงานสอบสวนไปเยี่ยมเยียนเพื่อสอบถาม หรือให้ ความช่วยเหลือผู้เสียหาย พยาน หรือเหยื่ออาชญากรรม อย่างสม่ำเสมอ	3.40	1.03	ปานกลาง	7
6. พนักงานสอบสวนแจ้งความคืบหน้า หรือ ผลการ ดำเนินการในการสอบสวนให้ท่าน ทราบเป็นระยะ	3.44	0.99	ปานกลาง	6
7. พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนด้วยความ ต่อเนื่อง ไม่เว้นช่วงระยะเวลาอันนานเกินไป	3.35	0.91	ปานกลาง	8
8. หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับคดี ท่านสามารถ นัดหมาย และขอพบพนักงานสอบสวนที่เคย ติดต่อไว้ได้อย่าง สม่ำเสมอ	3.51	0.99	มาก	1
รวม	3.45	0.82	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 3.45, S.D. = 0.82$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับคดีสามารถนัดหมายและขอพบพนักงานสอบสวนที่เคยติดต่อไว้ได้อย่างสม่ำเสมอ($\bar{X} = 3.51, S.D. = 0.99$) อยู่ในระดับมากรองลงมาคือ พนักงานสอบสวนคนใหม่สามารถบริการต่อเนื่องกับพนักงานสอบสวนคนก่อนได้($\bar{X} = 3.49, S.D. = 0.96$) และเจ้าหน้าที่ระดับสูงมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ระดับล่างลงไปมีอำนาจดำเนินการแทน เพื่อให้การบริการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.48, S.D. = 1.00$) อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนด้วยความต่อเนื่องไม่เว้นช่วงระยะเวลาอันเกินไป ($\bar{X} = 3.35, S.D. = 0.99$) พนักงานสอบสวนไปเยี่ยมชมเพื่อสอบถามหรือให้ความช่วยเหลือผู้เสียหาย พยาน หรือเหยื่ออาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอ($\bar{X} = 3.40, S.D. = 1.03$) และ พนักงานสอบสวนแจ้งความคืบหน้า หรือ ผลการดำเนินการในการสอบสวนให้ท่าน ทราบเป็นระยะ($\bar{X} = 3.44, S.D. = 0.99$) อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการให้บริการงานสอบสวนของ
สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า

ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า	\bar{X}	S.D.	ระดับการ บริการ	อันดับ ที่
1. พนักงานสอบสวนมีอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยและได้นำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการสอบสวน	3.47	0.97	ปานกลาง	10
2. พนักงานสอบสวนใช้ความรู้ทางวิชาการตำรวจที่ทันสมัย และใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสืบสวนสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน เช่น การตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือแฝง, ทรายเลือด เป็นต้น	3.56	1.01	มาก	4
3. พนักงานสอบสวนจัดให้มีทีมงาน ได้แก่ ผู้ช่วยพนักงานสอบสวนเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายวิชาการร่วมตรวจสอบสถานที่ เกิดเหตุ ในคดีที่ต้องตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ	3.51	0.99	มาก	7
4. มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีไว้ให้บริการ	3.48	0.94	ปานกลาง	9
5. มีแบบฟอร์มหรือตัวอย่างเอกสารคำร้องขอต่างๆ ที่มีข้อความชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย ไว้บริการ	3.50	0.94	มาก	8
6. มีการเก็บเอกสารหลักฐานต่างๆ ไว้อย่างเป็นระบบง่ายต่อการสืบสวน	3.57	0.90	มาก	3
7. มีการติดป้ายบอกกฎ ระเบียบ ขั้นตอนในการติดต่อขอรับบริการ	3.63	0.94	มาก	1
8. มีกล่องรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการให้บริการ	3.59	0.94	มาก	2
9. พนักงานสอบสวนเอาใจใส่ดำเนินการในเรื่องที่ ท่านติดต่อจนคดีของท่านมีความก้าวหน้าเป็นอย่างดี	3.53	0.98	มาก	6
10. พนักงานสอบสวนปรับปรุงการ ให้บริการจนมีผล การปฏิบัติงานดีขึ้น	3.53	0.92	มาก	5
รวม	3.54	0.81	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี ในด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54, S.D. = 0.81$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการติดป้ายบอกกฎ ระเบียบ ขั้นตอนในการติดต่อขอรับบริการ ($\bar{X} = 3.63, S.D. = 0.94$) รองลงมาคือ มีกล่องรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการให้บริการ ($\bar{X} = 3.59, S.D. = 0.94$) และมีการเก็บเอกสารหลักฐานต่างๆ ไว้อย่างเป็นระบบง่ายต่อการสืบสวน ($\bar{X} = 3.57, S.D. = 0.90$) อยู่ในระดับมากตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ พนักงานสอบสวนมีอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยและได้นำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในงานสอบสวน ($\bar{X} = 3.47, S.D. = 0.97$) มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีไว้ให้บริการ ($\bar{X} = 3.48, S.D. = 0.94$) อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี

การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน 2) การสอบสวนของพนักงานสอบสวน 3) การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน 4) การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมและรายด้าน ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.8 – 4.12

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี

การให้บริการงานสอบสวน ของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ประสิทธิผล	อันดับที่
1. การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน	3.70	0.68	มาก	3
2. การสอบสวนของพนักงานสอบสวน	3.68	0.77	มาก	4
3. การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของ พนักงานสอบสวน	3.73	0.79	มาก	2
4. การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ	3.79	0.80	มาก	1
ภาพรวม	3.71	0.69	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71, S.D.=0.69$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเรียงตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านการพิจารณาสิ่งคดีของพนักงานอัยการ ($\bar{X}=3.79, S.D.=0.80$) ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($\bar{X}=3.73, S.D.=0.79$) ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน ($\bar{X}=3.70, S.D.=0.68$) และด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($\bar{X}=3.68, S.D.=0.77$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน

ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ประสิทธิผล	อันดับที่
1. การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจ	3.82	0.89	มาก	1
2. การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนทางโทรศัพท์	3.69	0.89	มาก	7
3. การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของพนักงานสอบสวน	3.70	0.79	มาก	5
4. การลงประจำวันของพนักงานสอบสวน	3.73	0.79	มาก	3
5. การรับคำร้องทุกข์ของพนักงานสอบสวน	3.72	0.81	มาก	4
6. การสอบปากคำพยานและผู้เสียหายของพนักงานสอบสวน	3.78	0.79	มาก	2
7. การตรวจยึดของกลางของพนักงานสอบสวน	3.69	0.85	มาก	6
8. การส่งของกลางไปตรวจพิสูจน์	3.62	0.87	มาก	10
9. การรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นหลังรับคำร้องทุกข์	3.59	0.92	มาก	11
10. การเสนอสำนวนสอบสวนของพนักงานสอบสวน	3.68	0.84	มาก	8
11. การวินิจฉัยคดีเบื้องต้นของพนักงานสอบสวน	3.64	0.84	มาก	9
รวม	3.70	0.68	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70, S.D.=0.68$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจ ($\bar{X}=3.82, S.D.=0.89$) รองลงมา

คือ การสอบปากคำพยานและผู้เสียหายของพนักงานสอบสวน ($\bar{X} = 3.78$, S.D.= 0.79) และการลงประจำวันของพนักงานสอบสวน ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 0.79) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นหลังรับคำร้องทุกข์ ($\bar{X} = 3.59$, S.D.= 0.72) การส่งของกลางไปตรวจพิสูจน์ ($\bar{X} = 3.62$, S.D.= 0.87) และการวินิจฉัยคดีเบื้องต้นของพนักงานสอบสวน ($\bar{X} = 3.64$, S.D.= 0.84)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน

ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ประสิทธิผล	อันดับ ที่
1. การส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ	3.70	0.88	มาก	2
2. การใช้เวลาในการสอบสวนคดีต่างๆ	3.64	0.85	มาก	6
3. การพิจารณาให้ประกันตัวผู้ต้องหา	3.69	0.84	มาก	4
4. การถ่ายรูปและจัดทำประวัติของผู้ต้องหา	3.70	0.93	มาก	3
5. การดำเนินการออกหมายจับ	3.66	0.87	มาก	5
6. การขออนุมัติฟ้องคดีต่ออัยการ ภายหลังครบกำหนดคดีฟ้อง ฝากขังตามกฎหมาย	3.70	0.87	มาก	1
รวม	3.68	0.77	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D.= 0.77) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การขออนุมัติฟ้องคดีต่ออัยการ ภายหลังครบกำหนดคดีฟ้อง ฝากขังตามกฎหมาย ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.87) รองลงมาคือ การส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.88) และการถ่ายรูปและจัดทำประวัติของผู้ต้องหา ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.93) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การใช้เวลาในการสอบสวนคดีต่างๆ ($\bar{X} = 3.64$, S.D.= 0.85) และการดำเนินการออกหมายจับ ($\bar{X} = 3.66$, S.D.= 0.87)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวน
ของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของ
พนักงานสอบสวน

ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวน ของพนักงานสอบสวน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ประสิทธิผล	อันดับ ที่
1. การสรุปสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน	3.74	0.86	มาก	1
2. การเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน	3.72	0.81	มาก	2
รวม	3.73	0.79	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 0.79) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การสรุปสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($\bar{X} = 3.74$, S.D.= 0.86)
รองลงมาคือ การเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($\bar{X} = 3.72$, S.D.= 0.81)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวน
ของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ

ด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ประสิทธิผล	อันดับ ที่
1. ระยะเวลาการส่งสำนวนจากพนักงานสอบสวนไป พนักงานอัยการ	3.78	0.86	มาก	3
2. การพาผู้เสียหายหรือพยานไปพบพนักงานอัยการ	3.79	0.88	มาก	2
3. การประสานงานระหว่างพนักงานสอบสวนกับ พนักงานอัยการ	3.80	0.86	มาก	1
รวม	3.79	0.80	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการพิจารณาสังคมคดีของพนักงานอัยการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79, S.D. = 0.80$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการประสานงานระหว่างพนักงานสอบสวนกับพนักงานอัยการ ($\bar{X} = 3.80, S.D. = 0.86$) รองลงมาคือ การพาผู้เสียหายหรือพยานไปพบพนักงานอัยการ ($\bar{X} = 3.79, S.D. = 0.88$) และระยะเวลาการส่งสำนวนจากพนักงานสอบสวนไปพนักงานอัยการ ($\bar{X} = 3.78, S.D. = 0.86$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และการให้บริการงานสอบสวนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี โดยการสถิติทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ดังตารางที่ 4.13 – 4.39

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำแนกตามเพศ

ประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig. (2-tailed)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน	3.69	0.71	3.70	0.65	0.19	0.84
2. การสอบสวนของพนักงานสอบสวน	3.67	0.81	3.70	0.73	0.46	0.64
3. การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวน ของพนักงานสอบสวน	3.75	0.82	3.71	0.75	0.51	0.61
4. การพิจารณาสังคมคดีของพนักงานอัยการ	3.81	0.84	3.78	0.77	0.37	0.71
ภาพรวม	3.71	0.72	3.71	0.66	0.12	0.89

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนเพศชายและเพศหญิงเห็นว่า ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามอายุ

ประสิทธิภาพการให้บริการ งานสอบสวน	อายุ	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1. การรับแจ้งความ ของพนักงานสอบสวน	ไม่เกิน 30 ปี	3.70	0.60	2.78	0.06
	31 – 40 ปี	3.59	0.68		
	41 ปี ขึ้นไป	3.80	0.77		
2. การสอบสวน ของพนักงานสอบสวน	ไม่เกิน 30 ปี	3.70	0.67	3.23*	0.04
	31 – 40 ปี	3.55	0.78		
	41 ปี ขึ้นไป	3.80	0.86		
3. การสรุปและเสนอสำนวนการ สอบสวนของพนักงานสอบสวน	ไม่เกิน 30 ปี	3.74	0.71	4.26*	0.01
	31 – 40 ปี	3.58	0.79		
	41 ปี ขึ้นไป	3.88	0.86		
4. การพิจารณาสั่งคดี ของพนักงานอัยการ	ไม่เกิน 30 ปี	3.81	0.74	2.97	0.05
	31 – 40 ปี	3.66	0.79		
	41 ปี ขึ้นไป	3.91	0.88		
ภาพรวม	ไม่เกิน 30 ปี	3.72	0.60	3.47*	0.03
	31 – 40 ปี	3.59	0.68		
	41 ปี ขึ้นไป	3.82	0.78		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มอายุเห็นว่า ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบ

สมมติฐาน พบว่าการเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครเมือง
 ปรานีบุรี จำแนกตามอายุในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 3.47$,
 $Sig. = 0.03$) สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และในรายด้านพบว่า ด้านการสอบสวนของพนักงาน
 สอบสวน ($F = 3.23$, $Sig. = 0.04$) และด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงาน
 สอบสวน ($F = 4.26$, $Sig. = 0.01$) แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการ
 รับแจ้งความของพนักงานสอบสวน และด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ไม่แตกต่าง จึง
 ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4.15 – 4.17

ตารางที่ 4.15 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
 ตำรวจนครเมืองปรานีบุรี ในภาพรวมจำแนกตามอายุ

อายุ	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 40 ปี	41 ปี ขึ้นไป
ไม่เกิน 30 ปี	-		
31 – 40 ปี	0.111	-	
41 ปี ขึ้นไป	0.220	0.009**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนที่มีอายุ 31 – 40 ปีกับประชาชนที่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป มี
 ความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครเมืองปรานีบุรี ใน
 ภาพรวม แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.16 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
 ตำรวจนครเมืองปรานีบุรี ในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวนจำแนกตามอายุ

อายุ	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 40 ปี	41 ปี ขึ้นไป
ไม่เกิน 30 ปี	-		
31 – 40 ปี	0.104	-	
41 ปี ขึ้นไป	0.278	0.012*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนที่มีอายุ 31 – 40 ปีกับประชาชนที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน จำแนกตามอายุ

อายุ	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 40 ปี	41 ปี ขึ้นไป
ไม่เกิน 30 ปี	-		
31 – 40 ปี	0.093	-	
41 ปี ขึ้นไป	0.147	0.004**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนที่มีอายุ 31 – 40 ปีกับประชาชนที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมือง
ปราชญ์บุรีจำแนกตามระดับการศึกษา

ประสิทธิผลการให้บริการ งานสอบสวน	ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
		1. การรับแจ้งความ ของพนักงานสอบสวน	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	3.61	0.67
ปวส./ อนุปริญญา	3.89	0.60			
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.67	0.72			
2. การสอบสวน ของพนักงานสอบสวน	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	3.58	0.76	5.63**	0.00
ปวส./ อนุปริญญา	3.93	0.66			
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.65	0.80			
3. การสรุปและเสนอสำนวน การสอบสวนของพนักงาน สอบสวน	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	3.63	0.79	4.01*	0.01
ปวส./ อนุปริญญา	3.94	0.73			
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.72	0.79			
4. การพิจารณาสั่งคดี ของพนักงานอัยการ	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	3.69	0.77	5.31**	0.00
ปวส./ อนุปริญญา	4.04	0.73			
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.75	0.84			
ภาพรวม	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	3.62	0.68	5.54**	0.00
	ปวส./ อนุปริญญา	3.92	0.60		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	3.68	0.72		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มระดับการศึกษามีความเห็นว่าเป็นประสิทธิผลการ
ให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีจำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 5.54$, $Sig. = 0.00$) สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และในรายด้านพบว่า ด้าน
การสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($F = 5.63$, $Sig. = 0.00$) และด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงาน
อัยการ ($F = 5.63$, $Sig. = 0.00$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการรับ

แจ้งความของพนักงานสอบสวน ($F = 4.53$, $Sig. = 0.01$) และด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($F = 4.01$, $Sig. = 0.01$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4.19 – 4.23

ตารางที่ 4.19 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรีขึ้นไป
มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	-		
ปวส./อนุปริญญา	0.001**	-	
ปริญญาตรีขึ้นไป	0.409	0.010*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่ากับระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปัญญากับระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.20 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรีขึ้นไป
มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	-		
ปวส./อนุปริญญา	0.003**	-	
ปริญญาตรีขึ้นไป	0.423	0.023*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่ากับ
ระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ
สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา กับระดับ
การศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.21 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรีขึ้นไป
มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	-		
ปวส./อนุปริญญา	0.001**	-	
ปริญญาตรีขึ้นไป	0.451	0.008**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่ากับระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา และประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญากับระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครเมืองปราชญ์บุรีในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.22 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครเมืองปราชญ์บุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรีขึ้นไป
มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	-		
ปวส./อนุปริญญา	0.005**	-	
ปริญญาตรีขึ้นไป	0.358	0.042*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่ากับระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครเมืองปราชญ์บุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญากับระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครเมืองปราชญ์บุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.23 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรีขึ้นไป
มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	-		
ปวส./อนุปริญญา	0.002**	-	
ปริญญาตรีขึ้นไป	0.523	0.009**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่ากับระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา และประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา กับระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมือง
ปราจีนบุรีจำแนกตามจำแนกตามอาชีพ

ประสิทธิผลการให้บริการ งานสอบสวน	อาชีพ	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1. การรับแจ้งความ ของพนักงานสอบสวน	ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.66	0.67	3.03*	0.01
	พนักงานบริษัท	3.83	0.67		
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.83	0.58		
	รับจ้างทั่วไป	3.58	0.69		
	เกษตรกร	3.46	0.91		
2. การสอบสวน ของพนักงานสอบสวน	ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.58	0.79	2.33	0.05
	พนักงานบริษัท	3.84	0.71		
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.79	0.67		
	รับจ้างทั่วไป	3.58	0.78		
	เกษตรกร	3.57	1.03		
3. การสรุปและเสนอสำนวน การสอบสวนของพนักงาน สอบสวน	ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.65	0.83	2.49*	0.04
	พนักงานบริษัท	3.87	0.64		
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.89	0.70		
	รับจ้างทั่วไป	3.61	0.83		
	เกษตรกร	3.57	1.05		
4. การพิจารณาสั่งคดี ของพนักงานอัยการ	ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.63	0.83	3.99**	0.00
	พนักงานบริษัท	3.98	0.74		
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.98	0.76		
	รับจ้างทั่วไป	3.68	0.74		
	เกษตรกร	3.65	1.09		
ภาพรวม	ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.63	0.70	3.14*	0.01
	พนักงานบริษัท	3.86	0.64		
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.85	0.59		
	รับจ้างทั่วไป	3.59	0.70		
	เกษตรกร	3.53	0.95		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพมีความเห็นว่า ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามอาชีพในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 3.14$, $Sig. = 0.01$) สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และในรายด้านพบว่า ด้านการพิจารณาตั้งคดีของพนักงานอัยการ ($F = 3.99$, $Sig. = 0.00$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน ($F = 3.03$, $Sig. = 0.01$) ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($F = 2.49$, $Sig. = 0.04$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวนไม่แตกต่าง จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4.25 – 4.28

ตารางที่ 4.25 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้างทั่วไป	เกษตรกร
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-				
พนักงานบริษัท	0.025*	-			
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.045*	0.935	-		
รับจ้างทั่วไป	0.696	0.008**	0.018*	-	
เกษตรกร	0.527	0.052	0.066	0.682	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับอาชีพพนักงานบริษัท ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทกับอาชีพรับจ้างทั่วไป มี

ความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.26 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้างทั่วไป	เกษตรกร
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-				
พนักงานบริษัท	0.087	-			
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.101	0.958	-		
รับจ้างทั่วไป	0.385	0.010*	0.015*	-	
เกษตรกร	0.238	0.030*	0.032*	0.494	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทกับอาชีพรับจ้างทั่วไป ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทกับอาชีพเกษตรกร ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับอาชีพรับจ้างทั่วไป และประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับอาชีพเกษตรกร มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.27 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของ
พนักงานสอบสวน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้างทั่วไป	เกษตรกร
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-				
พนักงานบริษัท	0.053	-			
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.047*	0.851	-		
รับจ้างทั่วไป	0.760	0.025*	0.023*	-	
เกษตรกร	0.696	0.128	0.110	0.828	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับอาชีพ
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทกับอาชีพรับจ้างทั่วไป และประชาชนที่มี
อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงาน
สอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของ
พนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ จำแนกตาม
อาชีพ

อาชีพ	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้างทั่วไป	เกษตรกร
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-				
พนักงานบริษัท	0.002**	-			
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.005**	0.971	-		
รับจ้างทั่วไป	0.635	0.009**	0.017*	-	
เกษตรกร	0.932	0.087	0.100	0.852	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.28 ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับอาชีพพนักงานบริษัท ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทกับอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมือง
ปราจีนบุรีจำแนกตามประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน

ประสิทธิผลการให้บริการ งานสอบสวน	ประสบการณ์การได้รับ บริการงานสอบสวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1. การรับแจ้งความ ของพนักงานสอบสวน	ไม่เกิน 5 ครั้ง	3.61	0.66	11.24**	0.00
	6-10 ครั้ง	3.93	0.67		
	11 ครั้ง ขึ้นไป	4.07	0.67		
2. การสอบสวน ของพนักงานสอบสวน	ไม่เกิน 5 ครั้ง	3.58	0.73	11.23**	0.00
	6-10 ครั้ง	3.93	0.81		
	11 ครั้ง ขึ้นไป	4.13	0.77		
3. การสรุปและเสนอสำนวน การสอบสวนของพนักงาน สอบสวน	ไม่เกิน 5 ครั้ง	3.64	0.75	8.60**	0.00
	6-10 ครั้ง	3.98	0.81		
	11 ครั้ง ขึ้นไป	4.09	0.84		
4. การพิจารณาสั่งคดี ของพนักงานอัยการ	ไม่เกิน 5 ครั้ง	3.72	0.78	4.62*	0.01
	6-10 ครั้ง	3.95	0.83		
	11 ครั้ง ขึ้นไป	4.10	0.83		
ภาพรวม	ไม่เกิน 5 ครั้ง	3.62	0.66	11.12**	0.00
	6-10 ครั้ง	3.94	0.70		
	11 ครั้ง ขึ้นไป	4.09	0.70		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนที่จำแนกตามประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนทุกกลุ่มมีความเห็นว่าประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 11.12$, $Sig. = 0.00$) สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และในรายด้านพบว่า ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน ($F = 11.24$, $Sig. = 0.00$) ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน

($F = 11.23$, $Sig = 0.00$) และด้านการสรุปและเสนอส่วนงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($F = 8.60$, $Sig = 0.00$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ($F = 4.62$, $Sig = 0.01$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4.30 – 4.34

ตารางที่ 4.30 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวมจำแนกตามประสบการณ์การให้บริการงานสอบสวน

ประสบการณ์การให้บริการ	ไม่เกิน 5 ครั้ง	6-10 ครั้ง	11 ครั้ง ขึ้นไป
ไม่เกิน 5 ครั้ง	-		
6-10 ครั้ง	0.001**	-	
11 ครั้ง ขึ้นไป	0.000**	0.307	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประชาชนที่มีประสบการณ์การให้บริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้งกับมีประสบการณ์การให้บริการงานสอบสวน 6-10 ครั้ง และประชาชนที่มีประสบการณ์การให้บริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้งกับมีประสบการณ์การให้บริการงานสอบสวน 11 ครั้ง ขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.31 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน จำแนกตามประสบการณ์การให้บริการงานสอบสวน

ประสบการณ์การให้บริการ	ไม่เกิน 5 ครั้ง	6-10 ครั้ง	11 ครั้ง ขึ้นไป
ไม่เกิน 5 ครั้ง	-		
6-10 ครั้ง	0.001**	-	
11 ครั้ง ขึ้นไป	0.000**	0.368	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนที่มีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้งกับมีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน 6-10 ครั้ง และประชาชนที่มีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้งกับมีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน 11 ครั้ง ขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.32 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน จำแนกตามประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน

ประสบการณ์การได้รับบริการ	ไม่เกิน 5 ครั้ง	6-10 ครั้ง	11 ครั้ง ขึ้นไป
ไม่เกิน 5 ครั้ง	-		
6-10 ครั้ง	0.001**	-	
11 ครั้ง ขึ้นไป	0.000**	0.226	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชนที่มีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้งกับมีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน 6-10 ครั้ง และประชาชนที่มีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้งกับมีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน 11 ครั้ง ขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.33 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของ พนักงานสอบสวน จำแนกตามประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน

ประสบการณ์การได้รับบริการ	ไม่เกิน 5 ครั้ง	6-10 ครั้ง	11 ครั้ง ขึ้นไป
ไม่เกิน 5 ครั้ง	-		
6-10 ครั้ง	0.002**	-	
11 ครั้ง ขึ้นไป	0.002**	0.514	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนที่มีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้งกับมีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน 6-10 ครั้ง และประชาชนที่มีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้งกับมีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน 11 ครั้ง ขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.34 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ จำแนกตาม
ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน

ประสบการณ์การได้รับบริการ	ไม่เกิน 5 ครั้ง	6-10 ครั้ง	11 ครั้ง ขึ้นไป
ไม่เกิน 5 ครั้ง	-		
6-10 ครั้ง	0.046*	-	
11 ครั้ง ขึ้นไป	0.012*	0.394	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ประชาชนที่มีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนไม่
เกิน 5 ครั้งกับมีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน 6-10 ครั้ง และประชาชนที่มี
ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้งกับมีประสบการณ์การได้รับบริการงาน
สอบสวน 11 ครั้ง ขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครเมือง
ปราชญ์บุรีจำแนกตามจำแนกตามสถานะของผู้รับบริการ

ประสิทธิผลการให้บริการ งานสอบสวน	สถานะของผู้รับบริการ	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1. การรับแจ้งความ ของพนักงานสอบสวน	ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา	3.72	0.63	0.47	0.75
	ญาติผู้เสียหาย	3.75	0.71		
	ผู้ถูกกล่าวหา	3.72	0.68		
	ญาติผู้ถูกกล่าวหา	3.62	0.77		
	พยาน	3.64	0.59		
2. การสอบสวน ของพนักงานสอบสวน	ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา	3.71	0.68	0.38	0.82
	ญาติผู้เสียหาย	3.69	0.84		
	ผู้ถูกกล่าวหา	3.76	0.76		
	ญาติผู้ถูกกล่าวหา	3.61	0.91		
	พยาน	3.65	0.54		
3. การสรุปและเสนอสำนวน การสอบสวนของพนักงาน สอบสวน	ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา	3.75	0.76	0.36	0.83
	ญาติผู้เสียหาย	3.70	0.78		
	ผู้ถูกกล่าวหา	3.82	0.81		
	ญาติผู้ถูกกล่าวหา	3.71	0.87		
	พยาน	3.65	0.62		
4. การพิจารณาสั่งคดี ของพนักงานอัยการ	ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา	3.80	0.68	0.44	0.78
	ญาติผู้เสียหาย	3.74	0.87		
	ผู้ถูกกล่าวหา	3.91	0.88		
	ญาติผู้ถูกกล่าวหา	3.76	0.87		
	พยาน	3.79	0.69		
ภาพรวม	ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา	3.73	0.62	0.35	0.84
	ญาติผู้เสียหาย	3.73	0.734		
	ผู้ถูกกล่าวหา	3.76	0.69		
	ญาติผู้ถูกกล่าวหา	3.64	0.79		
	พยาน	3.66	0.53		

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชาชนที่จำแนกตามสถานะของผู้รับบริการทุกกลุ่มสถานะ มีความเห็นว่าประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีใน ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผล การให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามสถานะของผู้รับบริการ ไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมือง ปราจีนบุรีจำแนกตามจำแนกตามลักษณะคดี

ประสิทธิผลการให้บริการ		ลักษณะคดี	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
งานสอบสวน						
1. การรับแจ้งความ ของพนักงานสอบสวน		คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	3.74	0.67	1.03	0.38
		คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย	3.76	0.65		
		คดีการพนัน/คดีจราจร	3.62	0.74		
		คดียาเสพติด	3.76	0.58		
		คดีความผิดอื่นๆ	3.84	0.41		
2. การสอบสวน ของพนักงานสอบสวน		คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	3.68	0.74	2.53*	0.04
		คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย	3.79	0.72		
		คดีการพนัน/คดีจราจร	3.57	0.84		
		คดียาเสพติด	3.92	0.55		
		คดีความผิดอื่นๆ	3.99	0.52		
3. การสรุปและเสนอ สำนวนการสอบสวนของ พนักงานสอบสวน		คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	3.78	0.79	1.70	0.14
		คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย	3.77	0.77		
		คดีการพนัน/คดีจราจร	3.63	0.81		
		คดียาเสพติด	3.85	0.68		
		คดีความผิดอื่นๆ	4.05	0.58		

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ประสิทธิผลการให้บริการ	ลักษณะคดี	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
งานสอบสวน	คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	3.80	0.82	2.60*	0.03
	คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย	3.84	0.73		
	คดีการพนัน/คดีจราจร	3.69	0.84		
	คดียาเสพติด	3.98	0.68		
	คดีความผิดอื่นๆ	4.27	0.57		
4. การพิจารณาสั่งคดี ของพนักงานอัยการ	คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	3.74	0.68	1.77	0.13
	คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย	3.78	0.64		
	คดีการพนัน/คดีจราจร	3.61	0.75		
	คดียาเสพติด	3.84	0.53		
	คดีความผิดอื่นๆ	3.96	0.38		
ภาพรวม	คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	3.74	0.68	1.77	0.13
	คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย	3.78	0.64		
	คดีการพนัน/คดีจราจร	3.61	0.75		
	คดียาเสพติด	3.84	0.53		
	คดีความผิดอื่นๆ	3.96	0.38		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชนที่จำแนกตามลักษณะคดีทุกกลุ่มลักษณะคดีมีความเห็นว่าประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามลักษณะคดีในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนในรายด้านพบว่า ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($F = 2.53$, $Sig. = 0.04$) และด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ($F = 2.60$, $Sig. = 0.03$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4.37 – 4.38

ตารางที่ 4.37 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน
จำแนกตามลักษณะคดี

ลักษณะคดี	คดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน	คดีประทุษร้าย ต่อร่างกาย	คดีการพนัน/ คดีจราจร	คดียาเสพติด	คดีความ ผิดอื่นๆ
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	-				
คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย	0.310	-			
คดีการพนัน/คดีจราจร	0.244	0.036*	-		
คดียาเสพติด	0.162	0.484	0.038*	-	
คดีอื่นๆ	0.123	0.355	0.033*	0.798	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อร่างกายกับกลุ่มคดีการพนัน/คดีจราจร
กลุ่มคดีการพนัน/คดีจราจรกับกลุ่มคดียาเสพติด และกลุ่มคดีการพนัน/คดีจราจรกับกลุ่มคดี
ความผิดอื่นๆที่ต้องมีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงาน
สอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.38 ความแตกต่างเป็นรายคู่ของประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ
จำแนกตามลักษณะคดี

ลักษณะคดี	คดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน	คดีประทุษร้าย ต่อร่างกาย	คดีการพนัน/ คดีจราจร	คดียาเสพติด	คดีความ ผิดอื่นๆ
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	-				
คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย	0.769	-			
คดีการพนัน/คดีจราจร	0.250	0.187	-		
คดียาเสพติด	0.323	0.446	0.099	-	
คดีความผิดอื่นๆ	0.024*	0.044*	0.004**	0.258	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินกับกลุ่มคดีความผิดอื่นๆที่ต้องมีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อร่างกายกับกลุ่มคดีความผิดอื่นๆที่ต้องมีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ และกลุ่มคดีการพนัน/คดีจราจรกับกลุ่มคดีความผิดอื่นๆที่ต้องมีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การทดสอบสมมติฐาน การให้บริการงานสอบสวนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี โดยใช้สถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) รายละเอียดดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการงานสอบสวนกับประสิทธิภาพการให้บริการ งานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี

การให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี	ประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี				
	การรับ แจ้งความ	การ สอบสวน	การสรุป/ เสนอสำนวน	การพิจารณา สั่งคดี	ภาพ รวม
1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน	0.552 **	0.529 **	0.497 **	0.413 **	0.551 **
2. การให้บริการอย่างทันเวลา	0.595 **	0.586 **	0.543 **	0.446 **	0.601 **
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ	0.560 **	0.555 **	0.528 **	0.437 **	0.571 **
4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง	0.617 **	0.602 **	0.563 **	0.466 **	0.621 **
5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า	0.623 **	0.624 **	0.573 **	0.494 **	0.637 **
ภาพรวม	0.645 **	0.635 **	0.593 **	0.493 **	0.653 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.39 พบว่า การให้บริการงานสอบสวนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ โดย

การให้บริการงานสอบสวนในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับ ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี ในภาพรวม อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.653$) และในรายด้านการให้บริการงานสอบสวนในภาพรวมมี ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนในด้านการรับแจ้ง ความของพนักงานสอบสวน ($r = 0.645$) ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($r = 0.635$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนในด้าน

ภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.637$) และในรายด้านการให้บริการงานสอบสวนในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน ($r = 0.623$) ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($r = 0.624$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ($r = 0.573$) และด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ($r = 0.494$)

ตอนที่ 4 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

การสรุปปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ผู้วิจัย สรุปจากแบบสอบถามปลายเปิดโดยนำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ปัญหาและข้อเสนอแนะการให้บริการของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ส่วนที่ 2 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

ส่วนที่ 1 ปัญหาและข้อเสนอแนะการให้บริการของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

พบว่า

1. ปัญหาการให้บริการของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

1.1 ชาวบ้าน ไม่ค่อยรู้กฎหมาย การสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชน จึงไม่ค่อยบรรลุผลถ้าบุคคลใดมีเส้นสายก็ได้ทำเรื่องได้เร็วกว่าชาวบ้านที่ไม่รู้กฎหมาย

1.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติไม่เสมอภาค และยังไม่มีการแยกเพศ วัยในการสอบสวน ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาบางอย่างก็ไม่อยากให้บุคคลอื่นรู้

1.3 เจ้าหน้าที่ตำรวจออกทำงานช้า ไม่ค่อยตรงเวลา

1.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ให้บริการมีน้อย ไม่พอเพียง เจ้าหน้าที่ไม่ค่อยว่างเพราะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อยและมีร้อยเวรน้อยมาก

2. ข้อเสนอแนะการให้บริการของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

2.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ความเป็นธรรมของแต่ละฝ่าย และขอให้ปฏิบัติอย่างเป็นกลาง

2.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ความรู้โดยออกพื้นที่ให้บริการด้านข้อกฎหมายต่างๆ ที่ประชาชนควรรู้

- 2.3 ควรให้พนักงานสอบสวนให้บริการเสมอภาคกัน ในทางปฏิบัติควรทำให้ประชาชนเสมอภาคเท่าเทียมกันไม่ควรแบ่งแยกผู้มีอำนาจกับผู้ไม่มีอำนาจ
- 2.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจควรปรับปรุงการให้บริการเร็วกว่านี้
- 2.5 ควรมีการแยกการให้บริการตามความเหมาะสมของปัญหาและควรมีการจัดลำดับความสำคัญ
- 2.6 สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ควรจัดเวรจัดเจ้าหน้าที่ให้พอดำเนินงานให้มีพนักงานสอบสวนมากกว่านี้ และควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ลงบันทึกประจำวัน
- 2.7 เจ้าหน้าที่ตำรวจควรเอาใจเขามาใส่ใจเราเพราะคนที่มาที่นี่ล้วนแต่เดือดร้อนมาทั้งนั้น ควรมีความกระตือรือร้นมากกว่านี้ ให้รีบปฏิบัติงาน และในบางกรณีควรติดต่อหาผู้มารับบริการบ้าง
- 2.8 พนักงานสอบสวนควรมีการสอบสวนให้ละเอียดกว่านี้
- 2.9 พนักงานสอบสวนควรสอบสวนให้เวลาพอดีไม่เสียเวลามากเกินไป ถ้าเป็นไปได้ควรพิจารณาสอบสวนให้เสร็จภายในวันเดียว

ส่วนที่ 2 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี พบว่า

1. ปัญหาในการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
 - 1.1 ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนพบว่า พนักงานมีน้อยเกินไป เวลาในการแจ้งความ ช้ามากๆ พนักงานสอบสวนไม่รับเลขคดี บางคนก็ดูชาวบ้าน บางคนไม่สนใจจะรับเรื่องร้องทุกข์
 - 1.2 ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน พบว่า พนักงานสอบสวนดำเนินการล่าช้า พนักงานสอบสวนบางคนสอบสวนไม่เป็นธรรม พนักงานสอบสวนบางคนพูดจาไม่สุภาพ ทำท่าทางไม่ดี
 - 1.3 ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน พบว่าการสรุปไม่ยุติธรรมไม่เคยเอาใจเขามาใส่ใจตัวเองเลย
 - 1.4 ด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการพบว่า ไม่มีความยุติธรรม บางครั้งคนไม่มีเงินก็ไม่ได้รับความยุติธรรมเหมือนกัน
2. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
 - 2.1 ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน พบว่า ในการการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนควรปรับปรุงให้เร็วกว่านี้ การรับแจ้งความควรเปิด 24 ชั่วโมง พนักงาน

ทดสอบควรสนใจทุกคดี บางคดีเห็นเป็นคดีเล็กน้อยก็ไม่ค่อยสนใจ พนักงานสอบสวนควรมีความตื่นตัวในการทำงานอยู่เสมอ

2.2 ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน พบว่า พนักงานสอบสวนควรรับผิดชอบมากกว่านี้ พนักงานสอบสวนควรสอบสวนใช้เวลาพอดีไม่เสียเวลามากเกินไป พนักงานสอบสวนไม่ควรวางมาดมากเกินไป

2.3 ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน พบว่า พนักงานสอบสวนควรมีการสอบสวนให้ละเอียดกว่านี้ การสรุปสำนวนควรมีหลักฐานต่างๆ มาอ้างอิงด้วย

2.4 ด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ พบว่า พนักงานสอบสวนควรจัดการพิจารณาสอบสวนให้เสร็จภายในวันเดียว พนักงานสอบสวนบางคนไม่ควรเห็นแก่เงินและเห็นแก่ตัว

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษา 1) ระดับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี 2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการงานสอบสวนกับประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี แบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบสอบถามการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี และ ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติทดสอบที (t - test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย ตามการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูล คือ ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี จำนวน 385 คน พบว่า เป็น เพศชายจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 และเพศหญิง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 ส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มี

จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 รองลงมา มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 31.90 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 รองลงมา มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00

ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน ประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีส่วนใหญ่ ได้รับบริการงานสอบสวนไม่เกิน 5 ครั้ง มีจำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 76.10 รองลงมาได้รับบริการงานสอบสวน 6-10 ครั้ง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 ส่วนใหญ่มีสถานะเป็นผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40 รองลงมา มีสถานะเป็นญาติผู้เสียหาย มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 ลักษณะคดีของประชาชนที่มารับบริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีส่วนใหญ่เป็นคดีการพนัน/คดีความผิดเกี่ยวกับการจราจร มีจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 รองลงมา เป็นคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80

2. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี สรุปได้ดังนี้ การให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการให้บริการอย่างทันเวลา ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า อยู่ในระดับปานกลาง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี สรุปได้ดังนี้ ระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเรียงตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน และด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย เปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

4.1 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรีจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามอายุในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และในรายด้านพบว่า ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน และด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ไม่แตกต่าง โดยพบว่า

4.2.1 ประชาชนที่มีอายุ 31 – 40 ปีกับประชาชนที่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.2.2 ประชาชนที่มีอายุ 31 – 40 ปีกับประชาชนที่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2.3 ประชาชนที่มีอายุ 31 – 40 ปีกับประชาชนที่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.3 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และในรายด้านพบว่า ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน และด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า

4.3.1 ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่ากับระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา กับระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3.2 ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่ากับระดับการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา ปวส. /อนุปริญญากับระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่ากับระดับการศึกษา ปวส./อนุปริญญา และประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญากับระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.3.4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่ากับระดับการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา ปวส./ อนุปริญญากับระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3.5 ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่ากับระดับการศึกษาปวส./ อนุปริญญา และประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส. /อนุปริญญากับระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามอาชีพในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และในรายด้านพบว่า ด้านการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวนไม่แตกต่าง โดยพบว่า

ปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสังคีตของพนักงานอัยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.6 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามสถานะของผู้รับบริการไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.7 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามลักษณะคดีในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนในรายด้านพบว่า ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และด้านการพิจารณาสังคีตของพนักงานอัยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า

4.7.1 กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อร่างกายกับกลุ่มคดีการพนัน/คดีจราจร กลุ่มคดีการพนัน/คดีจราจรกับกลุ่มคดียาเสพติด และกลุ่มคดีการพนัน/คดีจราจรกับกลุ่มคดีความผิดอื่นๆที่ต้องมีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.7.2 กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินกับกลุ่มคดีความผิดอื่นๆที่ต้องมีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อร่างกายกับกลุ่มคดีความผิดอื่นๆที่ต้องมีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ และกลุ่มคดีการพนัน/คดีจราจรกับกลุ่มคดีความผิดอื่นๆที่ต้องมีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในด้านการพิจารณาสังคีตของพนักงานอัยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย การให้บริการงานสอบสวนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี พบว่า การให้บริการงานสอบสวนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า

5.1 การให้บริการงานสอบสวนในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวม และในรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การให้บริการงานสอบสวนในภาพรวมมีความสัมพันธ์

6. สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิภาพให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี สรุปได้ดังนี้

6.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี

6.1.1 ปัญหาการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี คือ ชาวบ้านไม่ค่อยรู้กฎหมาย การสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชนจึงไม่ค่อยบรรลุผลถ้าบุคคลใดมีเส้นสายก็ได้ทำเรื่องได้เร็วกว่าชาวบ้านที่ไม่รู้กฎหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติไม่เสมอภาค และยังไม่มีการแยกเพศ วัยในการสอบสวน ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาบางอย่างก็ไม่อยากให้บุคคลอื่นรู้ เจ้าหน้าที่ตำรวจออกทำงานช้า ไม่ค่อยตรงเวลา เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ให้บริการมีน้อย ไม่พอเพียงเจ้าหน้าที่ไม่ค่อยว่างเพราะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อยและมีร้อยเวรน้อยมาก

6.1.2 ข้อเสนอแนะการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ความเป็นธรรมของแต่ละฝ่าย และขอให้ปฏิบัติอย่างเป็นกลาง เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ความรู้โดยออกพื้นที่ให้บริการด้านข้อกฎหมายต่างๆที่ประชาชนควรรู้ พนักงานสอบสวนควรให้บริการเสมอภาคกัน ในทางปฏิบัติควรทำให้ประชาชนเสมอภาคเท่าเทียมกันไม่ควรแบ่งแยกผู้มีอำนาจกับผู้นิยามอำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจควรปรับปรุงการให้บริการเร็วกว่านี้ ควรมีการแยกการให้บริการตามความเหมาะสมของปัญหาและควรมีการจัดลำดับความสำคัญ สถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี ควรจัดเวรจัดเจ้าหน้าที่ให้พอต่องานให้มีพนักงานสอบสวนมากกว่านี้ และควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ลงบันทึกประจำวัน เจ้าหน้าที่ตำรวจควรเอาใจเขามาใส่ใจเราเพราะคนที่มาที่นี่ส่วนแต่เดี๋ยวนั้นมาทั้งนั้น ควรมีความกระตือรือร้นมากกว่านี้ ให้รีบปฏิบัติงาน และในบางกรณีควรติดต่อหาผู้มารับบริการบ้าง พนักงานสอบสวนควรมีการสอบสวนให้ละเอียดกว่านี้ พนักงานสอบสวนควรสอบสวนให้เวลาพอดีไม่เสียเวลามากเกินไป ถ้าเป็นไปได้ควรพิจารณาสอบสวนให้เสร็จภายในวันเดียว

6.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิภาพให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี

6.2.1 ปัญหาในการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปราชญ์บุรี คือ ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนพบว่า พนักงานมีน้อยเกินไป เวลาในการแจ้งความ ช้ามาก พนักงานสอบสวนไม่รับเลขคดี บางคนก็ดูชาวบ้าน บางคนไม่สนใจจะรับเรื่องร้องทุกข์ ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวนพบว่า พนักงานสอบสวนดำเนินการล่าช้า พนักงานสอบสวนบางคนสอบสวนไม่เป็นธรรม พนักงานสอบสวนบางคนพูดจาไม่สุภาพ ทำท่าทางไม่ดี ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนพบว่า การสรุปไม่

ยุติธรรมไม่เคยเอาใจเขามาใส่ใจตัวเองเลย ด้านการพิจารณาสังคมของพนักงานอัยการพบว่า ไม่มี ความยุติธรรม บางครั้งคนไม่มีเงินก็ไม่ได้รับความยุติธรรมเหมือนกัน

6.2.2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการงาน สอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ได้แก่ ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน พบว่า ในการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนควรปรับปรุงให้เร็วกว่านี้ การรับแจ้งความควร เปิด 24 ชั่วโมง พนักงานสอบสวนควรสนใจทุกคดี บางคดีเห็นเป็นคดีเล็กน้อยก็ไม่ค่อยสนใจ พนักงานสอบสวนควรมีความตื่นตัวในการทำงานอยู่เสมอ ด้านการสอบสวนของพนักงาน สอบสวน พบว่า พนักงานสอบสวนควรรับผิดชอบมากกว่านี้ พนักงานสอบสวนควรสอบสวนให้ เวลาพอดีไม่เสียเวลามากเกินไป พนักงานสอบสวนไม่ควรวางมาดมากเกินไป ด้านการสรุปและ เสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน พบว่า พนักงานสอบสวนควรมีการสอบสวนให้ ละเอียดกว่านี้ การสรุปสำนวนควรมีหลักฐานต่างๆ มาอ้างอิงด้วย ด้านการพิจารณาสังคมของ พนักงานอัยการ พบว่า พนักงานสอบสวนควรจัดการพิจารณาสอบสวนให้เสร็จภายในวันเดียว พนักงานสอบสวนบางคนไม่ควรเห็นแก่เงินและเห็นแก่ตัว

การอภิปรายผล

จากผลของการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้คือ ด้านการพิจารณาสังคมของพนักงานอัยการ ด้านการสรุปและ เสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ด้านการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน และด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พนักงานสอบสวน ให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ และจากการวิจัยพบว่า ประชาชนผู้รับบริการพึงพอใจการให้บริการงานสอบสวน ของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก แสดงว่าสถานีตำรวจภูธรเมือง ปราจีนบุรีมีการจัดระบบการให้บริการที่เหมาะสม ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนผู้มา รับบริการได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพงษ์ อู่เจริญ (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มี ผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจ สังกัดตำรวจภูธร จังหวัดสระแก้ว ที่พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในภาพรวมอยู่ใน ระดับสูง โดยมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขั้นตอนต่างๆรวม 5 ขั้นตอน เรียงลำดับจากสูงไปต่ำดังนี้

ขั้นตอนการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวน ขั้นตอนการรับแจ้งของพนักงานสอบสวน ขั้นตอนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ขั้นตอนการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ขั้นตอนการพิจารณาคดีชั้นศาล และงานวิจัยของสิทธิพงษ์ ศรีเลอจันทร์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2545-พ.ศ. 2549) ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มาใช้บริการกับพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของประเสริฐ ธรรมชัย (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของวงกต สุวรรณวัฒน์ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า ความพึงพอใจโดยภาพรวมของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 อยู่ในระดับมาก ซึ่ง สุรทัตน์ ช่างงาม (2542 : 13) ได้กล่าวว่า การประเมินประสิทธิผลที่แท้จริงขององค์การของรัฐนั้นก็คือ การประเมินจากความรู้สึกพึงพอใจของประชาชนที่ได้รับการบริการจากหน่วยงาน หรือ องค์การของรัฐนั้นๆ

2. จากผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อภิปรายผลดังนี้

2.1 จากผลการทดสอบสมมติฐานที่พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากค่าเฉลี่ยพบว่า ประชาชนเพศชายและเพศหญิงเห็นว่า ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ประชาชนเพศชายและเพศหญิงได้รับการงานสอบสวนอย่างเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิพงษ์ ศรีเลอจันทร์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2545-พ.ศ. 2549) ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2545-พ.ศ. 2549) ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ไม่แตกต่างกัน งานวิจัยของ ประเสริฐ ธรรมชัย (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานี

ตำราวจุทธอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ วงกต สุวรรณวัฒน์ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความ พึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

2.2 จากผลการทดสอบสมมติฐานที่พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามอายุในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจากผลการวิจัยประชาชนที่มีอายุ 31 – 40 ปี กับประชาชนที่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวม ในด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเนื่องจากประชาชนที่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป มีประสบการณ์และมีความรู้ในเรื่องของกฎหมาย การดำเนินงานและขั้นตอนการการสอบสวนมากกว่าช่วงวัยอื่นซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพงศ์ อู่เจริญ (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจ สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสระแก้ว ที่พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน โดยจำแนกตามอายุแตกต่างกัน งานวิจัยของ เสกสิทธิ์ สุภาอ้วน (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เสียหายคดีข่มขืนกระทำชำเราที่มีต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน คือ อายุ และงานวิจัยของ ประเสริฐ ธรรมชัย (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ที่พบว่า การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีจำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 จากผลการทดสอบสมมติฐานที่พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่ากับระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา กับระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวม

และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา อาจจะมีความรู้ ประสบการณ์และของกฎหมาย การดำเนินงานและขั้นตอนการการสอบสวนมากกว่าระดับการศึกษาอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพงศ์ อู่เจริญ (2543 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ในสถานีตำรวจสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสระแก้ว ที่พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน โดยจำแนกตามพื้นฐานการศึกษา แตกต่างกัน และงานวิจัยของ เสกสิทธิ์ สุภาอ้วน (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เสียหายคดีข่มขืนกระทำชำเราที่มีต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน คือ ระดับการศึกษา

2.4 จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามอาชีพในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทกับอาชีพรับจ้างทั่วไป ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทกับอาชีพเกษตรกร ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับอาชีพรับจ้างทั่วไป และประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับอาชีพเกษตรกร มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องจากประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวและอาชีพพนักงานบริษัทมีประสบการณ์และมีความรู้ในเรื่องของกฎหมาย การดำเนินงานและขั้นตอนการการสอบสวนมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกสิทธิ์ สุภาอ้วน (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เสียหายคดีข่มขืนกระทำชำเราที่มีต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน คือ อาชีพ งานวิจัยของ วงกต สุวรรณวัฒน์ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า อาชีพของประชาชน มีความสัมพันธ์กับความ พึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.5 จากผลการทดสอบสมมติฐานที่พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ประชาชนที่มีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน 11 ครั้ง ขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนที่มีประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน 11

ครั้ง ขึ้นไป มีประสบการณ์และมีความรู้ในเรื่องของกฎหมาย การดำเนินงานและขั้นตอนการการสอบสวนมากกว่าทำให้เห็นถึงประสิทธิผลของการให้บริการงานสอบสวนมากกว่า

2.6 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามสถานะของผู้รับบริการไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ประชาชนผู้รับบริการทุกกลุ่มสถานะมีความเห็นว่าประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงว่าการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีมีเสมอภาคในการดูแลไม่ว่าผู้มารับบริการจะอยู่ในสถานะใดก็ตาม การดำเนินงานและขั้นตอนการการสอบสวนก็ให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

2.7 จากผลการทดสอบสมมติฐานที่พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามลักษณะคดีในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ทุกกลุ่มลักษณะคดีมีความเห็นว่าประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงว่าการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีมีการปฏิบัติในแต่ละลักษณะคดีไปตามมาตรฐานการดำเนินงานและขั้นตอนการการสอบสวนที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิพงษ์ ศรีเลอจันทร์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2545-พ.ศ. 2549) ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ที่พบว่า ประชาชนที่มีประเภทของคดีที่มาใช้บริการต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2545-พ.ศ. 2549) ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ไม่แตกต่างกัน

3. จากผลการทดสอบสมมติฐานที่พบว่า การให้บริการงานสอบสวนในภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีในภาพรวม และในรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการงานสอบสวนอยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับ สุรทัสน์ ช่วงงาม (2542 : 13) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินประสิทธิผลที่แท้จริงขององค์การของรัฐนั้นก็คือ การประเมินจากความรู้สึกรับรู้ของประชาชนที่ได้รับการบริการจากหน่วยงาน หรือ องค์การของรัฐนั้นๆ มากกว่า แสดงว่า ความพึงพอใจของประชาชนผู้ให้บริการงานสอบสวนจะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วงกต สุวรรณวัฒน์

(2550 : 81-86) เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ที่พบว่า ความรวดเร็ว ความชัดเจน ความโปร่งใส และความ เป็นธรรม มีความสัมพันธ์กับความ พึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งข้อเสนอแนะเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรพิจารณาเพิ่มอัตรากำลังของพนักงานสอบสวน ด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และควรพิจารณาให้ทางอัยการเข้ามามีส่วนร่วมในการ สอบสวนด้วยตามความเหมาะสม

1.2 สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรพิจารณาให้มีการกำหนดมาตรฐาน และ มาตรการในการควบคุมกำกับกำกับการดำเนินการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และให้ทางฝ่าย อัยการเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

1.3 ทางสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีควรกำหนดนโยบายในการให้ความรู้ ด้านกฎหมายแก่ชุมชน หรือร่วมกับชุมชน องค์กรชุมชนในการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย แก่ประชาชน

1.4 สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีควรกำหนดนโยบายให้มีระบบติดตามและ ให้คำปรึกษาแก่ผู้เสียหาย พยาน หรือเหยื่ออาชญากรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

1.5 สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีควรมีการประชุมเพื่อพิจารณากำหนด มาตรฐานการให้บริการงานสอบสวนให้เหมาะสมเป็นมาตรฐานเดียวกัน

1.6 สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีควรมีการประชุมเพื่อพิจารณากำหนด นโยบายการพัฒนาสถานีตำรวจด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริการ โดยกำหนดให้มีบริการ ด้านอินเทอร์เน็ต และการให้บริการปรึกษาด้านกฎหมายควบคู่กันไป

2. ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติ

2.1 สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ควรปรับปรุงการให้บริการงานสอบสวน ให้รวดเร็วและทันต่อเวลา ให้บริการงานสอบสวนเสร็จสิ้นเพียงจุดเดียว ความรวดเร็วในการรับแจ้ง เหตุของพนักงานสอบสวน และให้พนักงานสอบสวนให้บริการเสร็จสิ้นทันเวลา ตามความจำเป็น เร่งด่วนของผู้รับบริการ

2.2 สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ควรปรับปรุงด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ โดยเพิ่มเติมอุปกรณ์การสื่อสารสาธารณะ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอแก่ผู้มาใช้บริการ จัดให้มีน้ำดื่ม สำหรับผู้มารับบริการอย่างเพียงพอ

2.3 พนักงานสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนด้วยความต่อเนื่องไม่เว้นช่วงระยะเวลานานเกินไป พนักงานสอบสวนควรไปเยี่ยมเยียนเพื่อสอบถามหรือให้ความช่วยเหลือผู้เสียหาย พยาน หรือเหยื่ออาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอ และพนักงานสอบสวนควรแจ้งความคืบหน้า หรือผลการดำเนินการในการสอบสวนให้ทราบเป็นระยะ

2.4 พนักงานสอบสวนควรให้ความสำคัญของแต่ละฝ่าย และปฏิบัติอย่างเป็นกลาง เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ความรู้โดยออกพื้นที่ให้บริการด้านข้อกฎหมายต่างๆที่ประชาชนควรรู้ พนักงานสอบสวนควรให้บริการเสมอภาคกัน ควรปรับปรุงการให้บริการเร็วกว่านี้ ควรมีการแยกการให้บริการตามความเหมาะสมของปัญหาและควรมีการจัดลำดับความสำคัญ

2.5 สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี ควรจัดเวรจัดเจ้าหน้าที่ให้พอดำเนินงานให้มีพนักงานสอบสวนมากกว่านี้ และควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ลงบันทึกประจำวัน

2.6 สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีควรปรับปรุงการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนให้เร็วกว่านี้ ควรเปิดการรับแจ้งความตลอด 24 ชั่วโมง พัฒนาศักยภาพและบุคลิกภาพของพนักงานสอบสวน ให้มีการติดตามและรายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวนอย่างสม่ำเสมอ ด้านการสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนพนักงานสอบสวนควรมีการสอบสวนอย่างละเอียดและรวบรวมพยานหลักฐานอย่างชัดเจน

2.5 สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีควรปรับปรุงระบบการให้บริการควบคู่ไปกับขั้นตอนการดำเนินงานสอบสวน

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีกับสถานีตำรวจภูธรเมืองอื่น

3.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีกับความต้องการการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

3.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างศักยภาพของงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีกับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

3.4 การศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

บรรณานุกรม

- กรมตำรวจ. (2539). แผนกรมตำรวจแม่บท ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ตำรวจ.
- กาญจนา อินทร์ชัย. (2545). ประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล ในจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์
สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กัญเกียรติ เจริญบุญ, พ.ศ.อ.. (2548). คู่มือพนักงานสอบสวนตามกฎหมายใหม่. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการสอบสวน กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- ชัชวาลย์ สุขสมจิตร, พ.ศ.อ.. (2541). เอกสารประกอบคำบรรยาย : กฎหมาย ระเบียบ คำสั่งและ
ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน. นครปฐม : งาน 2 ฝ่ายฝึกอบรม
สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- ตำรวจภูธรภาค 4. (2548). คู่มือพนักงานสอบสวน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ขอนแก่น : คลังนานาวิทยา.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2541). ทฤษฎีองค์การและการออกแบบ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ธฤต เรืองเดชา, พันตำรวจโท. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน
สอบสวน กรณีศึกษา พนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจ สังกัดตำรวจภูธรจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
และพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ธวัชชัย พันธุ์พิกุล, พ.ศ.ด.. (2545). ความคิดเห็นประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน
สอบสวนสถานีตำรวจภูธรตำบลภูผิงคราชนิเวศน์. วิทยานิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธานีินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพมหานคร : วี. อินเตอร์ พรินท์.
- นราวิชญ์ รอดกสิกรรม, ร.ศ.อ.. (2550). กระบวนการนำผู้กระทำความผิดกฎหมายอาญามาปรับ
โทษ : กรณีศึกษาเฉพาะการแจ้งข้อหาและการจับกุมโดยพนักงานสอบสวน.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ
มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ประทีป ทับอัตรานนท์. (2548). กฎหมายอาญา ภาค 1 การใช้กฎหมายและความรับผิดชอบทางอาญา. กรุงเทพมหานคร : ปณชัย.
- ประเสริฐ ธรรมชัย. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 121/ตอนที่ 18 ก/หน้า 1/14 กุมภาพันธ์ 2547.
- พัฒนพงศ์ สมานเกียรติสกุล. (2548). ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พุทธศักราช 2548. (พิมพ์ครั้งที่ 7), กรุงเทพมหานคร : นิธิชนสาส์น.
- ไพรัตน์ รอดทอง .(2547) . ปัจจัยที่มีต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในสังกัด ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี . วิทยานิพนธ์ สังคมวิทยา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไพศาล ประโทธิเทศ. (2547). การดำเนินการสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดอุบลราชธานี. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยุพดี ลิ้มมธุรสกุล. (2541). ความพึงพอใจของพนักงานบริษัทสายการบินต่อการให้บริการของท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รุ่งนภา เลิศพัชรพงศ์. (2546). ประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี กลุ่มกรุงเทพฯ สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124/ตอนที่ 27 ก/ 24 สิงหาคม 2550.
- วงกต สุวรรณวัฒน์. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น 7 ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- วรวงษ์ ภาวเวส. (2540). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสถานีตำรวจภูธร
อำเภอเมืองศรีสะเกษ ภายใต้โครงการโรงพักของเรา. ภาคนิพนธ์
พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2545). การใช้โปรแกรม SPSS for Windows และการแปลผลการวิเคราะห์.
กรุงเทพมหานคร : เจริญผล.
- วีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์. (2543). คุณภาพในงานบริการ. พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพมหานคร :
สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย - ญี่ปุ่น).
- วีรพงษ์ พึ่งเดชะ, พันตำรวจตรี. (2551). ปัญหาและอุปสรรค ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน
สอบสวน จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองการ
ปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2545). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร : ชีระฟิล์ม
และไซเท็กซ์ จำกัด.
- เสกสิทธิ์ สุภาอ้วน. (2544). ความพึงพอใจของผู้เสียหายคดีข่มขืนกระทำชำเราที่มีต่อการ
ปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิงขร สาระพันธ์ . (2544) . ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน :
ศึกษากรณี พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรจังหวัด ฉะเชิงเทรา. ภาคนิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์.
- สิทธิพงษ์ ศรีเลอจันทร์,ร.ต.ท.. (2549). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ
พนักงานสอบสวนตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน ระยะที่ 2
(พ.ศ. 2545-พ.ศ. 2549) ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันท์ สร้อยสุด. (2545). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของพนักงาน
สอบสวนสถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย 1. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภาภรณ์ เกษรรัตน์. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานของโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. ภาคนิพนธ์
พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- สุรพงษ์ อู่เจริญ, พ.ต.ท.. (2543). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจ สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสระแก้ว**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรทัศน์ ชวงงาม (2542). **ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของสถานีตำรวจตามโครงการโรงพักเพื่อประชาชน ศึกษากรณี สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครราชสีมา**. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัญญา บัวเจริญ, พันตำรวจเอก. (2543). **การสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการสอบสวน กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- อภิสิทธิ์ หว่าจิ้น, ร้อยตำรวจเอก. (2547). **ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหญิงในสถานีตำรวจนครบาล**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Weber, M.. (1966). **The Theory of Social and Economic Organization** Tran. New York : The Free Pressw.
- Millet, J.D.. (1954). **Management in the Public Service**. New York : Mc Graw-Hill.
- Penchansky, R.. (1961). **Health services administration : policy cases and the case method**. Cambridge : Harvard University Press,
- Penchansky, R. and Thomas J. W. (1981). *The concept of access definition and relation to consumer satisfaction*. **Med Care**; 19(2): 127-40.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของภาคนิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ศึกษาระดับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี 2) เปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการงานสอบสวน กับประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานี ตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวน ของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี และนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนปฏิบัติงานการให้บริการงานสอบสวน ของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีต่อไป ผู้วิจัยขออธิบายแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการให้บริการงานสอบสวน จำนวน 43 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวน จำนวน 22 ข้อ

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

กรุณาตอบแบบสอบถามแต่ละตอนตามความเป็นจริงและครบทุกข้อ คำตอบของท่านจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น การวิเคราะห์ในทางสถิติ จะเสนอในภาพรวม คำตอบของท่านจะไม่ทำให้เกิดผลเสียหายต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ไว้ ณ โอกาสนี้

(ร้อยตำรวจโทเพชร แสนชัยสกุลกิจ)

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

แบบสอบถาม ประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ให้ตรงกับข้อเท็จจริง เกี่ยวกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

- 1.() ชาย 2.() หญิง

2. อายุ

- 1.() ไม่เกิน 30 ปี 2.() 31 - 40 ปี
3.() 41 - 50 ปี 4.() 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- 1.() มัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า 2.() อนุปริญญา/ปวส.
3.() ปริญญาตรี 4.() สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

- 1.() รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ 2.() พนักงานบริษัทเอกชน
3.() ค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัว 4.() รับจ้างทั่วไป
5.() เกษตรกร 6.() อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ประสบการณ์การได้รับบริการงานสอบสวน

- 1.() ไม่เกิน 5 ครั้ง 2.() 6 - 10 ครั้ง
3.() 11 - 15 ครั้ง 4.() มากกว่า 16 ครั้งขึ้นไป

6. สถานะของผู้ติดต่อรับบริการ

- 1.() ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา 2.() ญาติผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา
3.() ผู้ถูกกล่าวหา 4.() ญาติผู้ถูกกล่าวหา
5.() พยาน 6.() อื่นๆ (โปรดระบุ)

7. ลักษณะคดี

- 1.() คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ เช่น ลักทรัพย์/ชิงทรัพย์/ฉ้อโกงทรัพย์ เป็นต้น
2.() คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย เช่น คดีทะเลาะวิวาท/หมิ่นประมาท/ทำร้ายร่างกาย/ฆ่า เป็นต้น
3.() คดีการพินันคดีความผิดเกี่ยวกับการจราจร เช่น ขับรถประมาท เป็นต้น
4.() คดียาเสพติด
5.() คดีความผิดอื่นๆ ที่ต้องมีการตรวจสถานที่เกิดเหตุ เช่น ช่มخينกระทำชำเรา, บุกรุก เป็นต้น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หลังข้อความตามเห็นของท่าน

1	หมายถึง	ท่านเห็นว่าการให้บริการงานสอบสวนน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ท่านเห็นว่าการให้บริการงานสอบสวนน้อย
3	หมายถึง	ท่านเห็นว่าการให้บริการงานสอบสวนปานกลาง
4	หมายถึง	ท่านเห็นว่าการให้บริการงานสอบสวนมาก
5	หมายถึง	ท่านเห็นว่าการให้บริการงานสอบสวนมากที่สุด

การให้บริการงานสอบสวน	ระดับการให้บริการ				
	1	2	3	4	5
การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน					
1. พนักงานสอบสวนให้บริการแก่ผู้รับบริการทุกเพศ ทุกอาชีพและทุกฐานะ โดยเท่าเทียมกัน					
2. ในกรณีที่มีข้อพิพาทกัน พนักงานสอบสวน ได้อธิบายชี้แจง และแนะแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายแก่คู่กรณีทั้ง 2 ฝ่าย อย่างยุติธรรม					
3. พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามขั้นตอนของ กฎหมาย ซึ่งทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณเองได้รับ ความเป็นธรรม ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ					
4. พนักงานสอบสวนให้บริการตามลำดับการมารับบริการ ก่อน-หลัง					
5. พนักงานสอบสวนให้บริการโดยไม่กีดกันผู้รับบริการ					
6. พนักงานสอบสวนให้บริการโดยไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง					
7. พนักงานสอบสวนมีความเต็มใจและสนใจรับแจ้งความ					
8. พนักงานสอบสวนมีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการให้บริการ					
การให้บริการอย่างทันเวลา					
9. พนักงานสอบสวนมีความรวดเร็วในการรับแจ้งเหตุ					
10. พนักงานสอบสวนไปตรวจสถานที่เกิดเหตุด้วยความรวดเร็ว					
11. พนักงานสอบสวนมาปฏิบัติหน้าที่ให้บริการอย่างตรงเวลา					
12. พนักงานสอบสวนใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ใน การปฏิบัติงาน เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ในการปฏิบัติงาน					

การให้บริการงานสอบสวน	ระดับการให้บริการ				
	1	2	3	4	5
13. พนักงานสอบสวนมีความตรงต่อเวลาในการ สอบสวนผู้เสียหาย หรือ พยานตามที่ได้ นัดหมายไว้					
14. พนักงานสอบสวนให้บริการเสร็จสิ้นทันเวลา ตามความจำเป็นเร่งด่วน ของผู้รับบริการ					
15. การให้บริการงานสอบสวนเสร็จสิ้นเพียงจุดเดียว					
16. พนักงานสอบสวนมีคำวินิจฉัยหรือออกคำสั่งต่อ คำร้องขอต่างๆ อย่างรวดเร็ว ทันเวลา					
การให้บริการอย่างเพียงพอ					
17. งานสอบสวนมีเจ้าหน้าที่เพียงพอกับปริมาณงาน					
18. พนักงานสอบสวนจัดเตรียมเอกสาร และ อุปกรณ์ที่จำเป็น ต่อการสอบสวนไว้พร้อม สำหรับปฏิบัติหน้าที่					
19. พนักงานสอบสวนให้คำแนะนำ หรือตอบ ข้อซักถามที่มีประโยชน์ ต่อทำนองเต็มที่					
20. งานสอบสวนมีโต๊ะ เก้าอี้และที่พักผ่อนสำหรับผู้มารับบริการ ใ้ได้อย่างเพียงพอ					
21. งานสอบสวนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร เช่น ตู้โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต อย่างเพียงพอ					
22. งานสอบสวนมีน้ำดื่ม สำหรับผู้มารับบริการอย่างเพียงพอ					
23. งานสอบสวนมีห้องน้ำที่สะอาดไว้บริการอย่างเพียงพอ					
24. ความรู้ความสามารถของพนักงานสอบสวนในการรวบรวม พยานหลักฐาน					
25. พนักงานสอบสวนเข้าร่วมการระดมพนักงาน สอบสวน เพื่อช่วยกัน สอบสวนในคดีที่มี ผู้เสียหาย หรือพยานเป็นจำนวนมาก					
การให้บริการอย่างต่อเนื่อง					
26. มีพนักงานสอบสวนให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ทั้งในวันเวลาราชการ และวันหยุด					
27. พนักงานสอบสวนคนใหม่สามารถบริการต่อเนื่องกับพนักงานสอบสวน คนก่อนได้					

การให้บริการงานสอบสวน	ระดับการให้บริการ				
	1	2	3	4	5
28. เจ้าหน้าที่ระดับสูงมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ระดับล่างลงมือมีอำนาจ ดำเนินการแทนเพื่อให้การบริการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง					
29. พนักงานสอบสวนแจ้งผลความคืบหน้า หรือผลการดำเนินการในเรื่องที่รับไว้ ดำเนินการ					
30. พนักงานสอบสวนไปเยี่ยมเยียนเพื่อสอบถาม หรือให้ความช่วยเหลือ ผู้เสียหาย พยาน หรือ เหยื่ออาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอ					
31. พนักงานสอบสวนแจ้งความคืบหน้า หรือ ผลการดำเนินการ ในการสอบสวนให้ท่าน ทราบเป็นระยะ					
32. พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนด้วย ความต่อเนื่อง ไม่เว้น ช่วงระยะเวลาอันเกินไป					
33. หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับคดี ท่านสามารถ นัดหมายและขอพบ พนักงานสอบสวนที่เคย ติดต่อกันได้อย่างสม่ำเสมอ					
การให้บริการอย่างก้าวหน้า					
34. พนักงานสอบสวนมีอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยและได้นำเทคโนโลยีที่มี ประสิทธิภาพมาใช้ในงานสอบสวน					
35. พนักงานสอบสวนใช้ความรู้ทางวิชาการตำรวจ ที่ทันสมัย และใช้ นิติวิทยาศาสตร์ในการสืบสวน สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน เช่น การตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือแฝง, คราบเลือด เป็นต้น					
36. พนักงานสอบสวนจัดให้มีทีมงานได้แก่ ผู้ช่วย พนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายวิทยาการร่วมตรวจ สถานที่เกิดเหตุ ในคดีที่ต้องตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ					
37. มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีไว้ให้บริการ					
38. มีแบบฟอร์มหรือตัวอย่างเอกสารคำร้องขอต่างๆ ที่มีข้อความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย ไว้บริการ					
39. มีการเก็บเอกสารหลักฐานต่างๆ ไว้อย่างเป็นระบบง่ายต่อการสืบสวน					
40. มีการติดป้ายบอกกฎ ระเบียบ ขั้นตอนในการติดต่อขอรับบริการ					
41. มีกล่องรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการให้บริการ					
42. พนักงานสอบสวนเอาใจใส่ดำเนินการในเรื่องที่ ท่านติดต่อจนคดี ของท่านมีความคืบหน้าเป็นอย่างดี					

การให้บริการงานสอบสวน	ระดับการให้บริการ				
	1	2	3	4	5
43. พนักงานสอบสวนปรับปรุงการ ให้บริการจนมีผลการปฏิบัติงานดีขึ้น					

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการให้บริการงานการให้บริการงานสอบสวน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หลังข้อความตามความเป็นจริง

ประสิทธิภาพมากที่สุด หมายถึง ท่านเห็นว่าการดำเนินการ/ปฏิบัติตามข้อนี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ประสิทธิภาพมาก หมายถึง ท่านเห็นว่าการดำเนินการ/ปฏิบัติตามข้อนี้มีประสิทธิภาพมาก

ประสิทธิภาพปานกลาง หมายถึง ท่านเห็นว่าการดำเนินการ/ปฏิบัติตามข้อนี้มีประสิทธิภาพปานกลาง

ประสิทธิภาพน้อย หมายถึง ท่านเห็นว่าการดำเนินการ/ปฏิบัติตามข้อนี้มีประสิทธิภาพน้อย

ประสิทธิภาพน้อยที่สุด หมายถึง ท่านเห็นว่าการดำเนินการ/ปฏิบัติตามข้อนี้มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด

การให้บริการงานสอบสวน	ระดับประสิทธิภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน					
1. การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจ					
2. การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนทางโทรศัพท์					
3. การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของพนักงานสอบสวน					
4. การลงประจำวันของพนักงานสอบสวน					
5. การรับคำร้องทุกข์ของพนักงานสอบสวน					
6. การสอบปากคำพยานและผู้เสียหายของพนักงานสอบสวน					
7. การตรวจยึดของกลางของพนักงานสอบสวน					
8. การส่งของกลางไปตรวจพิสูจน์					
9. การรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นหลังรับคำร้องทุกข์					
10. การเสนอสำนวนสอบสวนของพนักงานสอบสวน					
11. การวินิจฉัยคดีเบื้องต้นของพนักงานสอบสวน					
การสอบสวนของพนักงานสอบสวน					
12. การส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ					
13. การใช้เวลาในการสอบสวนคดีต่างๆ					
14. การพิจารณาให้ประกันตัวผู้ต้องหา					

การให้บริการงานสอบสวน	ระดับประสิทธิผล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. การถ่ายรูปและจัดทำประวัติของผู้ต้องหา					
16. การดำเนินการออกหมายจับ					
17. การขออนุมัติฟ้องคดีต่ออธิบดีกรมอัยการ ภายหลังครบกำหนดผลัดฟ้อง ฝ่ากขังตามกฎหมาย					
การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน					
18. การสรุปสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน					
19. การเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน					
การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ					
20. ระยะเวลาการส่งสำนวนจากพนักงานสอบสวนไปพนักงานอัยการ					
21. การพาผู้เสียหายหรือพยานไปพบพนักงานอัยการ					
22. การประสานงานระหว่างพนักงานสอบสวนกับพนักงานอัยการ					

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการงานสอบสวน
ของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี

การให้บริการ	ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
1. การให้บริการ อย่างเท่าเทียมกัน
2. การให้บริการ อย่างทันเวลา
3. การให้บริการ อย่างเพียงพอ
4. การให้บริการ อย่างต่อเนื่อง
5. การให้บริการ อย่างก้าวหน้า

บริการงานสอบสวน	ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
1. การรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน
2. การสอบสวนของพนักงานสอบสวน
3. การสรุปและเสนอสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน
4. การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมือง
ปราจีนบุรี เท่ากับ 0.975 รายละเอียดดังนี้

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.975	43

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	137.1000	586.162	.661	.974
2	137.4667	594.257	.491	.975
3	137.2000	587.269	.565	.975
4	137.0333	594.102	.593	.975
5	137.0000	590.000	.668	.974
6	137.1333	580.051	.746	.974
7	137.2000	584.924	.593	.975
8	136.9333	581.237	.744	.974
9	137.3667	583.137	.731	.974
10	137.4000	583.903	.611	.975
11	137.2000	591.062	.553	.975
12	137.0333	589.137	.615	.975
13	137.2333	582.530	.821	.974
14	137.3667	581.964	.668	.974
15	137.2333	591.357	.621	.974
16	137.1333	587.085	.766	.974
17	137.2667	582.823	.650	.974
18	137.3000	588.217	.616	.975
19	137.2000	582.166	.708	.974

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
20	137.4667	583.154	.624	.975
21	137.4333	584.461	.661	.974
22	137.3333	592.161	.501	.975
23	137.2667	585.030	.686	.974
24	137.1667	584.351	.715	.974
25	137.3000	576.286	.836	.974
26	137.5333	590.602	.663	.974
27	137.1667	588.833	.603	.975
28	137.2333	584.806	.760	.974
29	137.2667	590.340	.773	.974
30	137.3667	590.378	.617	.974
31	137.1667	584.971	.783	.974
32	137.1333	589.982	.734	.974
33	137.1667	592.144	.674	.974
34	137.1333	588.533	.639	.974
35	137.2000	586.786	.697	.974
36	137.2000	586.993	.735	.974
37	137.3333	593.126	.721	.974
38	137.2333	580.875	.820	.974
39	137.1333	586.947	.721	.974
40	137.2667	582.409	.791	.974
41	137.2333	582.254	.784	.974
42	137.4667	581.154	.753	.974
43	137.0000	586.000	.914	.974

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามประสิทธิผลการให้บริการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีเท่ากับ 0.964

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.964	22

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	68.0000	138.966	.576	.964
2	68.2000	143.200	.535	.964
3	67.6667	135.954	.773	.962
4	67.8667	137.637	.779	.962
5	67.7667	137.151	.771	.962
6	67.7667	136.461	.761	.962
7	67.9000	137.197	.765	.962
8	67.8000	136.648	.673	.963
9	68.0000	139.724	.611	.964
10	67.8000	136.303	.691	.963
11	67.8667	136.947	.765	.962
12	67.9000	137.679	.794	.962
13	67.9667	136.723	.776	.962
14	67.9000	137.748	.730	.963
15	67.9333	136.340	.733	.963
16	67.9333	134.409	.797	.962
17	67.8333	137.937	.809	.962
18	67.8667	136.947	.674	.963
19	67.7000	136.355	.806	.962
20	67.8667	134.947	.784	.962
21	67.7333	137.651	.791	.962
22	67.8333	139.178	.723	.963